ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ. "ΠΡΩΙΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1493

ΤΕΤΑΡΤΗ
12
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 22 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 58 λ.
ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 7.4, ἐλαχ. 4.1. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: σφοδροί. Θάλασσα: βόρειον Αἰγαῖον, Ἰόνιον, Κρητικὸν κυματῶδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 768.2

ΝΑΥΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ζητή- τος συζήτησις εἰς τὴν Βου- ν ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσω- ν ὅτι διεξήχθη μὲ πᾶσαν σο- ρότητα καὶ εὐπρέπειαν, τό- ν δὲ οἱ ῥήτορες τῆς Ἀντι- λιτεύσεως ὅσον καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατώρθωσαν παραμείνουν ἀπ' ἀρχῆς μέ- ι τέλους ψύχραιμοι. Ἀλλὰ συμπέρασμα τῆς ὅλης συζη- σεως, τὸ συμπέρασμα τὸ ὁ- οῖον ἐξηγάγομεν ἀπὸ τὴν ροσεκτικὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐ- τενογραφημένων πρακτικῶν ἱστορικῆς αὐτῆς συνεδριά- εως, εἶναι δυσάρεστον καὶ διὰ ν κ. Βενιζέλον καὶ διὰ τοὺς ροκατόχους του εἰς τὴν κυ- έρνησιν. Ἐὰν δὲ αὐτὴν τὴν τιγμὴν ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται ς μειονεκτικὴν μᾶλλον ἢ πλε- νεκτικὴν ἀπέναντι τῆς γείτο- ς Δημοκρατίας θέσιν, ἐὰν ἀ- έχωμεν πολὺ ἀπὸ τὴν στιγ- ὴν καθ' ἣν ἡ ἀσφάλειά μας πὸ θαλάσσης δὲν θὰ εἶναι ροβληματική, ὀφείλεται τοῦ- ο εἰς τὴν παροῦσαν κυβέρνη- ιν, ἡ ὁποία ἀφῆκε νὰ παρέλ- η ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἄπρα- τον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κυβερ- ήσεις συνασπισμοῦ, αἱ ὁποῖαι νάλογον εἶχαν δείξει ὀλιγω- ίαν. Οὕτω ὁ συνδυασμὸς βα- έος ὡς τὸ «Γκαίμπεν» σκά- ους μετὰ τοῦ ἀναγκαίου ἐλα- ροῦ στόλου δὲν εἶναι πλέον ἐ- ικτός, ἴσως ἀκόμη δὲν εἶναι ύσκολος ἡ τόσον ἀναγκαία ρόσκτησις 4 νέων ἀντιτορ- ιλλικῶν καὶ ἑνὸς καταδρομι- οῦ 3 χιλ. τόννων. Ἂς ἐλ- ίσωμεν ὅτι θὰ εἶναι ἐφικτὴ ἡ ρόσκτησις δύο ἀκόμη ἀντιτορ- ιλλικῶν καὶ ἡ συντήρησις τῆς Λήμνου» καὶ τοῦ «Κιλκίς», τὰ ποῖα εἰς στιγμὰς... ἐνθουσια- μοῦ ἐπρόκειτο νὰ ἐκποιήσω- εν.

Λέγουν ὅτι ὁ κ. Πρωθυ- ουργός, θέτων τὸ ναυτικὸν ήτημα ἐνώπιον τοῦ ναυτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν τριπλῆν ὐτοῦ ὄψιν, πολιτικήν, τεχνι- ὴν καὶ οἰκονομικήν, τὸ ἔθεσε ατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν ρόπον. Δὲν θὰ ἐδιστάζαμεν ὲ νὰ δεχθῶμεν τὴν ἄποψιν ὐτήν, ἂν πράγματι ὁ κ. Βε- ιζέλος ἐπληροφόρει τοὺς τε- ικούς του συμβούλους περὶ ῆς ἐν προκειμένῳ οἰκονομικῆς ντοχῆς τῆς χώρας.

Εἰς ὃ σημεῖον περιέστησαν ὰ πράγματα πᾶς ἐχέφρων ολίτης εὔχεται ὅπως ἡ αἰσιο- δοξία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ ὅπως ἡ μακρὰ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν προβλέπει, ὑπάρξῃ ὄντως μακρά, ὅπως ἀκόμη ὁ τερματισμὸς τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἐκκρεμοτήτων διευκολύνῃ συμφωνίας Ἑλληνοτουρκικὰς πρὸς ἐλάττωσιν τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν. Τοιαῦται συμφωνίαι θὰ ἔδιδαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν εὐχέρειαν ν' ἀνορθωθοῦν, νὰ ἐπουλώσουν τὰς ἐκ τοῦ πολέμου πληγάς των, νὰ ἀναπτύξουν τὴν παραγωγήν των καὶ ἀκόμη νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν οἰκονομικὴν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συνεργασίαν. Ὅταν οἱ Τοῦρκοι ἐννοήσουν ὅτι δὲν ἐποφθαλμιῶμεν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ «ἐθνικοῦ» κράτους των καὶ ὅταν ἡμεῖς ἐπίσης πεισθῶμεν ὅτι δὲν ἐπιβουλεύονται τὴν ἰδικήν μας ἀκεραιότητα, ὅταν ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη βασιλεύσῃ, ἡ Ἀνατολὴ θ' ἀνακτήσῃ τὴν ἀρχαίαν εὐημερίαν της. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νομίζει ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἐγγύς. Δὲν ἔχομεν ἐπιχειρήματα πολλὰ καὶ πρόχειρα ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου ἀπόψεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολογίζομεν τ' ἀπρόοπτα καὶ τ' «ἀστάθμητα», ἐπειδὴ αἱ προβλέψεις τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἐπληθεύσαν πάντοτε, συχνὰ δὲ διεψεύσθησαν, ἀνησυχοῦμεν, καὶ ἀνησυχοῦμεν σοβαρῶς. Διατυπώνομεν μάλιστα τὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἐνδεχομένως μὴ ἱκανοποιητικὴ δι' ἡμᾶς λύσις τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν ὀφείλεται εἰς τὴν κατάδηλον ναυτικὴν μειονεξίαν μας, ὀφειλομένην εἰς τὸ ὅτι τόσον αἱ κυβερνήσεις τοῦ συνασπισμοῦ ὅσον καὶ τὸ ἀπὸ εἰκοσαμήνου κατέχον τὴν ἐξουσίαν Ὑπουργεῖον δὲν εἶχαν τὴν ἀναγκαίαν ἀποφασιστικότητα διὰ μίαν ἔγκαιρον καὶ πρακτικὴν λύσιν τοῦ ναυτικοῦ προβλήματος. Διότι τοιαύτη ἀποφασιστικότης δὲν ὑπῆρξεν, ἐπανῆλθεν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ναυτικῆς ἀπόψεως εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκετο πρὶν ὁ Χαρίλαος Τρικούπης προβῇ εἰς τὴν παραγγελίαν τῶν τριῶν παλαιῶν θωρηκτῶν. Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δικαιολογηθῇ μὲ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Βενιζέλου, καθ' ὃ δὲν ἔχομεν πλέον ἐδαφικὰς διεκδικήσεις καὶ καθ' ὃ δὲν ὑφίσταται πλέον ἡ Μεγάλη Ἰδέα. Ἀλλ' εἶναι ἄρά γε μικρὰ ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας;

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΓΡΙΦΟΙ

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος.— Προκειμένου περὶ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας κάθε συζητητὴς θὰ ἐδικαιολογεῖτο νὰ παρεμβάλλῃ εἰς τὰς γνώμας του ἕνα χρονικὸν προσδιορισμόν. Καὶ μόνον τότε θὰ ἦταν κατ' ἀρχὴν καλὸς συζητητής. Εἶνε τόσον συνεχὴς ἡ ἀλλαγή, τόσον ἀδιάκοπος ἡ ἐξέλιξις, ὥστε νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐδῶ χρονολογοῦμεν τὰ γραφόμενά μας, καὶ ὅτι τὰ ἴδια, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἰσχύουν μετὰ ἑξάμηνον, μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συγκαλουμένης αὐτοκρατορικῆς διασκέψεως.

Μιὰ ἄλλη παρατήρησις, ποὺ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ κάνῃ καθεὶς ἀσχολούμενος μὲ τὴν Βρεττανικὴν αὐτοκρατορίαν, εἶναι ὅτι ὁ ὅρος δὲν εἶναι συνώνυμος μὲ τὴν «Ἀγγλίαν». Συνηθίζομεν νὰ λέμε Ἄγγλους ὅλους τοὺς ὁμιλοῦντας Ἀγγλικά, μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν Ἀμερικανῶν. Αὐτὸ εἶναι μέγα σφάλμα— μπορεῖ νὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀντιπάθειαν μιᾶς χώρας τουλάχιστον, τῆς Σκωτίας— καὶ καλὸν εἶναι νὰ ἀποφεύγεται.

Μετὰ τὰς δύο αὐτὰς προειδοποιήσεις μπορούμεν νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ θέμα μας.

* * *

Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς εἰς λευκὴν βίβλον τὸ πόρισμα τῶν ἐργασιῶν μιᾶς ἐπιτροπῆς νομομαθῶν— ἀντιπροσώπων τῶν ἀποικιῶν, ἡ ὁποία εἶχε συγκληθῆ εἰς Λονδῖνον διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν σχέσιν τῶν ἀποικιῶν πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν, ἀπὸ ἀπόψεως συνταγματικοῦ δικαίου. Τὸ πόρισμα αὐτὸ εἶναι ἐξόχως σημαντικὸν διότι, μολονότι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν χαράσσει καμμίαν νέαν ἀλλαγήν, διαπιστώνει ὅμως μεταβολὰς ἐπελθούσας ἤδη εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν σύνθεσιν. Ὁρίζει μὲ ἄλλους λόγους τὴν ἀφετηρίαν τῶν μεταβολῶν ποὺ θὰ ἐπέλθουν εἰς τὸ μέλλον. Εἰς αὐτὸ ἔγκειται ἡ μεγαλυτέρα ἀξία του.

Εἰς τὰ 1926 ἕνα ἄλλο πόρισμα, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἡ Ἔκθεσις Μπάλφουρ», διεκήρυξεν ὅτι αἱ διάφοροι ἀποικίαι τῆς αὐτοκρατορίας (αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διακρίνωνται ἀπὸ τὰς «κτήσεις»), εἶναι αὐτόνομοι μονάδες ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορίας, ἰσότιμοι μεταξύ των καὶ αὐτοτελεῖς ἡ μία ἐκ τῆς ἄλλης εἰς ὅ,τι δήποτε ἀφεώρα τὰς ἐσωτερικάς των ὑποθέσεις. Ἡ διακήρυξις αὐτὴ περιλαμβάνει καὶ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν. Ἀλλὰ ἴσως δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ ἔτι πλέον σαφέστερα ἡ σχέσις τῶν ἀποικιῶν πρὸς τὴν μητρόπολιν. Διότι ἐνῷ μεταξύ των αἱ ἀποικίαι εἶναι ἐντελῶς ἴσαι χωρὶς ἐπ' αὐτοῦ νὰ χωρῇ καμμία ἀμφιβολία, μποροῦσε νὰ εἶναι διαφορετικὴ ἡ θέσις των ἔναντι τοῦ Λονδίνου.

Ἡ διαφορὰ πρέπει νὰ εἶναι σαφής. Ὁ καταστατικὸς χάρτης ὅλων τῶν ἀποικιῶν εἶναι νόμος τῆς Μ. Βρεττανίας, ψηφισθεὶς εἰς τὸ Γουεστμίνστερ, καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τοὺς ἰδίους κανόνας ποὺ διέπουν ὅλους τοὺς ἄλλους νόμους. Μπορεῖ ἡ Μ. Βρεττανία νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὸ καθεστὼς μιᾶς αὐτονόμου ἀποικίας; Μπορεῖ δηλαδὴ νὰ ψηφίσῃ ἕνα νέον νόμον ποὺ νὰ ἔχῃ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα; Εἶνε, βέβαια, ἀναγκαῖον κάθε συνταγματικὴ μεταρρύθμισις τῶν ἀποικιῶν, διὰ νὰ συγχωνευθῇ εἰς τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ συντάγματός των, νὰ ψηφισθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Ἐρωτᾶται λοιπόν: Μπορεῖ ἡ μητρόπολις νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπιψήφισιν τοιούτων νομοθετημάτων;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα εἶναι «ὄχι». Ἡ Μ. Βρεττανία δὲν ἔχει πλέον τὴν δύναμιν νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὰς ἀποικίας οἱανδήποτε καθεστωτικὴν μεταβολήν. Καὶ ἔχει ἀντιθέτως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν παραδεχθῇ.

Ἕνα δεύτερον ἀμφισβητήσιμον σημεῖον συνταγματικῆς φύσεως ἦτο τὸ ζήτημα τῶν ἐξουσιῶν τοῦ «Γενικοῦ Διοικητοῦ» τῶν Ἀποικιῶν. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ κατέχων αὐτὸ τὸ ἀξίωμα διορίζεται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Ἄγγλον Βασιλέα καὶ εἶνε προσωπικὸς του ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ ἀποικίᾳ. Ἂς ἀναλύσωμεν τὴν θέσιν του. Ἐξασκεῖ τοπικῶς τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, δικαιώματι διορισμοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Ἐὰν αὐτὴ ἡ φράσις σημαίνει ὅτι ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ὑποχρεώσεως του ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ὁδηγίας ἀπὸ τὸ Βρεττανικὸν στέμμα, εἶναι φανερὸν ὅτι αἱ ὁδηγίαι αὐταὶ θὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν, δεδομένου ὅτι ὁ Ἄγγλος Βασιλεὺς δὲν μπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἄνευ τῆς συμβουλῆς τῶν ὑπουργῶν του. Κατὰ συνέπειαν τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως ὁδηγιῶν σημαίνει ἐπέμβασιν τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀποικίας.

Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ τὸ πόρισμα δίδει τὴν ἑξῆς λύσιν: Ἀφοῦ αἱ ἀποικίαι εἶναι αὐτοτελεῖς καὶ ἰσότιμοι πρὸς τὰς ἄλλας ἀδελφάς των καὶ τὴν μητρόπολιν, ἡ σχέσις των πρὸς τὸ κοινὸν στέμμα εἶναι ἀκριβῶς ὁμοία. Ὅπως ὁ Βασιλεὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν «νὰ ζητήσῃ τὴν συμβουλὴν τῶν ὑπουργῶν του», ἔτσι καὶ ὁ βασιλικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ ἀποικίᾳ θὰ λάβῃ τὴν συμβουλὴν τῶν ὑπουργῶν του καὶ θὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτήν. Ὁ κανὼν αὐτὸς —καθὼς ὁρίζει τὸ πόρισμα—ἰσχύει καὶ διὰ τὰς συνταγματικῆς φύσεως ἀποφάσεις τῆς ἀποικίας.

Μιὰ ἄλλη παράγραφος τοῦ πορίσματος κάμνει ἀκόμη σαφέστερον, ὅτι κανεὶς νόμος τῆς Μ. Βρεττανίας δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχύσῃ εἰς τὰς ἀποικίας, ἐκτὸς ἐὰν ἀποτελῇ ταυτοχρόνως νόμον τῆς ἀποικίας, μὲ τὴν πρόσθετον διασαφήνισιν ὅτι πρέπει νὰ συμφωνῇ καὶ ἡ ἀποικία διὰ τὴν τοπικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βρεττανικοῦ νόμου.

Καὶ διὰ νὰ μὴ μένῃ ἐκτὸς ὑπολογισμοῦ τὸ στέμμα, περιλαμβάνεται ἐπίσης ἡ ἑξῆς ἐπεξήγησις εἰς τὸ πόρισμα:

«Ἀφοῦ τὸ Στέμμα εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ ἐλευθέρου συνδέσμου τῶν μελῶν τῆς Βρεττανικῆς Συμπολιτείας, καὶ ἀφοῦ ὅλα τὰ μέλη ἑνοῦνται εἰς κοινὴν ὑποταγὴν εἰς τὸ Στέμμα, εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν παραδεδεγμένην συνταγματικὴν θέσιν ὅλων τῶν μελῶν τῆς συμπολιτείας ὅτι, κάθε τροποποίησις τοῦ νόμου περὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου ἢ περὶ τοῦ βασιλικοῦ τίτλου, διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος, πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐπικυροῦται τόσον ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ σώματα ὅλων τῶν Ἀποικιῶν ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον τῆς Μ. Βρεττανίας».

Τέλος οἱ νομομαθεῖς συντάκται τοῦ πορίσματος προβλέπουν διὰ τοὺς νόμους περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, οἱ ὁποῖοι μέχρι τώρα μολονότι βρεττανικοί, ἴσχυαν εἰς ὅλας τὰς ἀποικίας. Καὶ ἐν προκειμένῳ κρατεῖ ἡ ἰδία ἀρχή, ἀπαιτουμένης τῆς συγκαταθέσεως τῶν ἀποικιῶν διὰ τὴν ἐφαρμογήν των.

* * *

Ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν ἱστορικοὺς παραλληλισμούς, μποροῦν νὰ ἐξετάσουν τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τῆς Βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Ρωμαϊκῆς ἢ τῆς Μακεδονικῆς. Καὶ ἡ σπουδὴ ἀξίζει τὸν κόπον, διότι εἶναι πράγματι πολὺ ἐνδιαφέρουσα: Οἱ Βρεττανοὶ ἔχουν τῷ ὄντι διδαχθῆ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ προηγούμενα, ὥστε νὰ μὴν ἀντιγράφουν, ὅταν γράφουν τὴν ἱστορίαν των.

Ἕνα ἀπὸ τὰ συμπεράσματα, ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξαγάγῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ πόρισμα, εἶναι καὶ τὸ διατὶ ἡ Βασιλεία εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν εἶναι ἀνάγκη. Μπορεῖ νὰ μὴν σημαίνῃ ἀπολύτως τίποτε ἀπὸ ἀπόψεως δημοκρατικότητος τοῦ συστήματος, μπορεῖ νὰ εἶναι μόνον «σφαλιστικὴ μηχανή», ἢ ἁπλῶς συμβολικὸς κρῖκος. Ἀλλὰ καθιστᾷ δυνατὴν μίαν πραγματικὴν «Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν» —πού, ἂς σημειωθῇ, ἰσοζυγίζει ἡ ἰδία ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς ὁμωνύμου της.

Ὁ Μπέρναρντ Σῶ εἶχε τὴν ἰδέαν εἰς τὸ τελευταῖον ἔργον του νὰ παρουσιάσῃ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπιζητούσας νὰ ἐπανέλθουν ὑπὸ τὸ Βρεττανικὸν στέμμα. Ἀπὸ ὅσα γράφομεν ἀνωτέρω, εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ «ἰδέα» δὲν εἶναι τόσον παράδοξος ὅσον φαίνεται. Διότι σημαίνει ἁπλῶς μίαν προσχώρησιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαίας ἀντιλήψεως μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν. Αὐτὸ εἶναι πλέον ὅ,τι σημαίνει ἡ φράσις «Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία». Ἀλλὰ ταυτοχρόνως δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν ὅτι ἡ σημασία αὐτὴ εἶναι καὶ ἕνα ἀντιφάρμακον κατὰ τῶν μεταπολεμικῶν ἐθνικιστικῶν τάσεων ποὺ βλέπομεν εἰς κράτη φέροντα ἄλλας ἐπιγραφάς.

Σ. Ν. Σ.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης, ὅτι ὁ Καρδινάλιος Πατσέλλι ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας τοῦ Βατικανοῦ.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. — Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι ὁ κ. Κόττον, ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Κλωντέλ, ἀντήλλαξαν τὰ ἔγγραφα τῆς κυρώσεως τῆς συμφωνίας Μέλλον - Μπερανζέ.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. — Εἰς τὸ Ράϊχσταγ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κούρτιους ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σχεδίου Γιούγκ.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀνοΐ ὅτι ἐγένετο ἀπόπειρα στάσεως ἐκ μέρους τῶν ἰθαγενῶν στρατιωτῶν εἰς Γένμπεϋ. Εἷς ἀξιωματικὸς ἐφονεύθη. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἰθαγενῶν ἐτραυματίσθησαν. Αὐστηρὰ μέτρα ἐλήφθησαν. Διετάχθησαν ἀνακρίσεις.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. — Ὁ κ. Ὀλιβιέ, γενικὸς διοικητὴς τῆς Μαδαγασκάρης διωρίσθη διευθυντὴς τῆς διεθνοῦς ἀποικιακῆς ἐκθέσεως τοῦ 1931.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. — Ὁ κ. Ντιμέργκ ἐπέδωσεν εἰς τὸν κ. Ἀντάτσι, πρεσβευτὴν τῆς Ἰαπωνίας, τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι ἀποκαλοῦν τὸ προσχέδιον μονόπλευρον. Ζητοῦν ἀπὸ τὸ κράτος νὰ καθορίσῃ ἂν ἀκολουθῇ ἀστικὴν ἢ σοσιαλιστικὴν πολιτικήν. — Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις θὰ φέρουν ὑπερτίμησιν τῶν διαφόρων εἰδῶν κατὰ 20 ο)ο εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν. — Πῶς νομίζουν ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ἀσφαλίσεις.

Ἂν πρέπῃ νὰ εἰσαχθῇ ἢ ὄχι ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δὲν συζητεῖται. Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ βιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι κατ' ἀρχὴν ἀποκρούουν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Κράτος καὶ ἡ κοινωνία ἐν γένει νὰ υἱοθετήσουν παρομοίαν ἄποψιν. Κατενοήθη πλήρως, ὅτι πολεμικὴ κατὰ τῆς ἀρχῆς εἶναι κάτι ἀπολύτως ἀντιδημοτικόν, ὅτι στρέφεται ἐναντίον στοιχειωδῶν ἀνθρωπιστικῶν αἰσθημάτων καὶ συνεπῶς εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένη. Διὰ τοῦτο σοβαροὶ παράγοντες τοῦ ἐμπορικοῦ ἰδίως κόσμου προσπαθοῦν νὰ τοποθετήσουν εἰς διαφορετικὸν πεδίον τὴν συζήτησιν.

Διὰ τοῦ προσχεδίου ποὺ ἡτοίμασεν ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καταβάλλεται προσπάθεια νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα δι' ἐπιβαρύνσεως κατὰ μέγα μέρος τῶν ἐργοδοτῶν. Καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις αὐτὴ δὲν εἶναι, ὡς λέγουν, οἱ παράγοντες τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας μόνον οἰκονομική, ἀλλὰ καὶ φύσεως κάπως βαρυτέρας, ἀφοῦ αἱ ποινικαὶ εὐθύναι θὰ βαρύνουν τὸν ἐργοδότην καὶ ἀφοῦ τὸ εἰδικὸν σῶμα ὑπαλλήλων ποὺ θὰ διαθέτῃ διὰ τὸν ἔλεγχον τὸ ἱδρυόμενον διὰ τοῦ νόμου ἵδρυμα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θὰ δύναται ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰδοποιήσεως καὶ ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ἐνεργῇ ἔλεγχον ἐντὸς τῶν ἐπιχειρήσεων, νὰ ἐπιθεωρῇ τὰ βιβλία, τὰ συμβόλαια ἐργασίας κ. ἄ. Μία αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ, κάποιος ὑπερβολικὸς ζῆλος τῶν ὑπαλλήλων ποὺ θὰ τὸν διενεργοῦν, κάποια σχολαστικὴ προσήλωσις εἰς τύπους εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργῇ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ὀχλήσεις ἱκανὰς νὰ δημιουργήσουν πολὺν κακὴν ψυχολογίαν, ὅταν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ὑφισταμένη κρίσις.

Μέλος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐκθέτον τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ προσχεδίου μοῦ ἔλεγε:

Καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ βιαζόμενοι νὰ εἰσαγάγουν τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν ἀγνοοῦν τὴν ὑφισταμένην κρίσιν καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι πλεῖσται ἐπιχειρήσεις παρουσιάζουν παθητικὸν καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει τί τοῦ ἐπιφυλάσσει ἡ αὔριον. Ὡς ἔχουν τὰ πράγματα, μὲ τὴν ὠμὴν γλῶσσαν τῶν ἀριθμῶν θὰ πεισθοῦν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι πᾶσα ἐπιβάρυνσις τῶν ἐργοδοτῶν θὰ ἰσοδυναμεῖ πρὸς φανερὸν διωγμὸν καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀφοῦ οἱ ἐργοδόται δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὸ ἵδρυμα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δὲν μένει ἄλλος νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἀπὸ τὸν καταναλωτήν. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ πληρώσῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ βιομήχανος θὰ τὸ βάλῃ ἐπάνω εἰς τὸ ἐμπόρευμα καὶ θὰ ἔχωμεν μίαν ὕψωσιν τῶν τιμῶν κατὰ 15—20 ο)ο. Νομίζετε ὅτι εἶναι σκόπιμον κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν νὰ ἀκριβήνῃ ἡ ζωή;

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κηρύσσεσθε κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἰδέας τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων;

—Ἀσφαλῶς ὄχι. Τὸ Κράτος πρέπει μόνον νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν στάσιν του. Εἶναι ἀστικὸν κράτος ἢ σοσιαλιστικόν; Ἂν συμβαίνῃ τὸ πρῶτον, ὑπάρχουν τρόποι νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ἐργαζομένους καὶ νὰ τοὺς προστατεύσῃ ἐν περιπτώσει κινδύνου, ἀτυχήματος, γήρατος ἢ θανάτου δίχως νὰ λαμβάνῃ μέτρα ποὺ προδίδουν πολιτικὴν ἀντιαστικήν, ἂν πάλιν εἶναι σοσιαλιστικόν, ἂς τὸ εἴπῃ καθαρὰ καὶ ἂν ἔχῃ τὴν δύναμιν, ἂς ἐπιβάλῃ μίαν πολιτικὴν καθαρῶς σοσιαλιστικὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

—Πῶς θέτετε σεῖς τὸ ζήτημα;

—Δεχόμεθα τὴν ἀρχὴν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ἀντιαστικὸν χαρακτῆρα. Αἱ ἀσφαλίσεις πρέπει νὰ προσλάβουν καθαρῶς ἐπαγγελματικὴν μορφήν, νὰ ἐνδιαφέρουν τοὺς ἐργαζομένους καὶ νὰ ὀργανοῦνται διὰ τῶν συνδικάτων, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔχουν ταμεῖα προνοίας καὶ συντάξεων. Μόνον αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις θὰ φροντίζουν δι' αὐτὰς καὶ αὐταὶ θὰ εὐθύνωνται, οὐχὶ δὲ οἱ ἐργοδόται, οἱ ὁποῖοι οὔτε χρόνον ἔχουν νὰ παρακολουθοῦν τὰ ζητήματα αὐτά, οὔτε τὰ μέσα διὰ νὰ συνεισφέρουν ὑποχρεωτικῶς. Ἐπίσης ὑπάρχουν ἤδη ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ὀφειλόμενα εἰς τὴν εἰσφορὰν ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν, φυσικά, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τὰ ἱδρύματα ταῦτα εἴτε ἐξαρτώμενα ἀπὸ δήμους, εἴτε ἀποτελοῦντα ἴδια νομικὰ πρόσωπα ἔχουν πόρους σοβαροὺς καὶ δύνανται νὰ χρησιμεύσουν ὡς μία βάσις ἱκανὴ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτήν. Ἀποτελεῖ ὅμως ἀντίφασιν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος ν' ἀναγνωρίζῃ ὑφισταμένην κρίσιν καὶ νὰ συσκέπτεται διὰ νὰ ἐξεύρῃ τρόπους ἐνισχύσεως τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην νὰ εἰσάγῃ θεσμούς, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον πρόκειται νὰ ἐπιβαρύνουν οἰκονομικῶς τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιομηχάνων ἀλλὰ πρόκειται νὰ δημιουργήσουν ἀτμόσφαιραν ψυχολογικὴν ἐκτάκτως δυσάρεστον. Εἰς τὴν Γαλλίαν παρ' ὀλίγον νὰ πέσῃ ἡ κυβέρνησις Ταρντιὲ ἐξ ἀφορμῆς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ψηφισθέντος νόμου δὲν προέρχεται μόνον ἀπὸ τὸν βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κλάδους ἐπιστημονικοὺς ὡς οἱ ἰατροί, ἀπὸ τοὺς ἀγροτικοὺς καὶ ἀπὸ ἄλλους. Δὲν κτυποῦν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀρχὴν κτυποῦν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θέλουν νὰ τὴν ἐφαρμόσουν. Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι ἡ νοοτροπία ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν εἶνε καθαρῶς σοσιαλιστικὴ καὶ τοῦτο διαφαίνεται ἀπὸ τὸ μονόπλευρον καὶ δύσκαμπτον τῶν διαφόρων νομοθετημάτων ποὺ ἑτοιμάζουν. **Εἰς τὴν κοινωνίαν δὲν βλέπουν τίποτε** ἄλλο ἀπὸ τὸν βιομηχανικὸν ἐργάτην. Αὐτὸς εἶνε δι' αὐτοὺς ὅπως καὶ διὰ τοὺς σοσιαλιστὰς τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος καὶ καμμίαν σημασίαν δὲν ἀποδίδουν εἰς τὰς ἄλλας κοινωνικὰς τάξεις. Ἡ μέριμνά τους διὰ τοὺς ἀγρότας εἶνε καθαρῶς θεωρητικὴ καὶ τὸ προσχέδιον νόμου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων πείθει ὅτι μόνον τὸν ἐργάτην βλέπουν διότι ἂν ἐπρόκειτο ν' ἀσφαλισθῇ ὁ ἀγρότης θὰ ἠσφαλίζετο κατὰ τρόπον πολὺ διαφορετικὸν ἀφοῦ αἱ συνθῆκαι εἶνε βασικῶς διάφοροι εἰς τὴν ὕπαιθρον ἀπὸ ἕνα ἐργοστάσιον καὶ αἱ συνέπειαι μιᾶς ἀσθενείας παρουσιάζονται πολὺ διαφορετικαὶ εἰς ἕνα βιομηχανικὸν ἐργάτην ἀπὸ ἕνα καλλιεργητήν. Κανεὶς δὲν παραγνωρίζει τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας καὶ κανεὶς δὲν ἀρνεῖται εἰς τὸ κράτος νὰ προνοῇ διὰ ν' ἀσφαλίσῃ τοὺς ἐργαζομένους. Ἑκατὸν πενῆντα ὅμως χιλιάδες ἐργάται δὲν ἠμποροῦν νὰ ρυθμίσουν τὴν ζωὴν ἕξη ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἐκτὸς ἂν δεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ ἐργάται αὐτοὶ ἀποτελοῦν δυναμικὴν μειοψηφίαν διατεθειμένην βίᾳ νὰ κυριαρχήσῃ. Ἀλλὰ τότε δὲν θὰ εἴμεθα ἀστικὸν κράτος ἀλλὰ σοσιαλιστικὸν καὶ διὰ νὰ φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ ὅλαι αἱ ἄλλαι κοινωνικαὶ τάξεις θὰ εἴπουν καὶ αὐταὶ ἕνα λόγον ἀποφασιστικὸν καὶ σοβαρόν.

Αὐταὶ εἶνε αἱ ἀπόψεις τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου κατὰ μέγα μέρος διότι ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι, ὡς εἴπον χθές, κατ' ἀρχὴν ἀποκρούουν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, ἀλλ' ἡ ἄποψις τούτων δὲν φαίνεται συζητήσιμος. Ἡ συζήτησις μᾶλλον θὰ περιορισθῇ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καθ' ὅσον ἡ ἀρχὴ εὑρίσκει ἀπολύτως σύμφωνον τὴν κοινὴν γνώμην.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

Ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ ἔγραφεν: "οὐδόλως ἐπιτρέπεται νὰ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ εὐθύτης τοῦ Βασιλέως.„

Ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡμεῖς ἐπίσης νὰ κοιτάξωμεν πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ναύαρχος Νταρτὶζ ντὺ Φουρνὲ δὲν εἶδε καθόλου οὐλάνους ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, οὔτε κἂν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος· ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ ἔχῃ καμμίαν ἐνόχλησιν. Ἔθεσε λοιπὸν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του τὰ ταχυδρομεῖα καὶ τηλεγραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἐζήτησε τὴν ἀπέλασιν τοῦ βαρώνου Σὲγκ καὶ τῶν λοιπῶν πρακτόρων τῆς γερμανικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία, φυσικά, ἐπωφελεῖτο πολὺ ἐξ ὅλων τῶν λαθῶν τῆς Ἀντάντ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας διεμαρτύρετο ἐντόνως καθ' ὅλων τῶν συνεπειῶν τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν Οὐλάνων· τῇ φροντίδι του συνελέγησαν πληροφορίαι εἰς Τατόϊ, Λάρισαν, Αἰκατερίνην· τίποτε τὸ ἀνησυχητικὸν δὲν ἀνεκαλύφθη. Καθαρὸν ψεῦδος: ἱστορία μᾶλλον κωμική, ἐὰν δὲν εἶχεν ἐπιφέρει τόσας καταστροφάς.

Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀντάντ, συγκεντρωθέντες τότε εἰς τὸ Καλαί, ἀπεφάσισαν νὰ δείξουν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Ζαΐμη... καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ νὰ συνεχίσουν μετ' αὐτῶν τὰς διαπραγματεύσεις. Θὰ κατέληγον εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν Βασιλέα; Αὐτὸ θὰ ἦτο ἡ καλυτέρα λύσις, καὶ ἡ μόνη θεμιτὴ καὶ ἔντιμος.

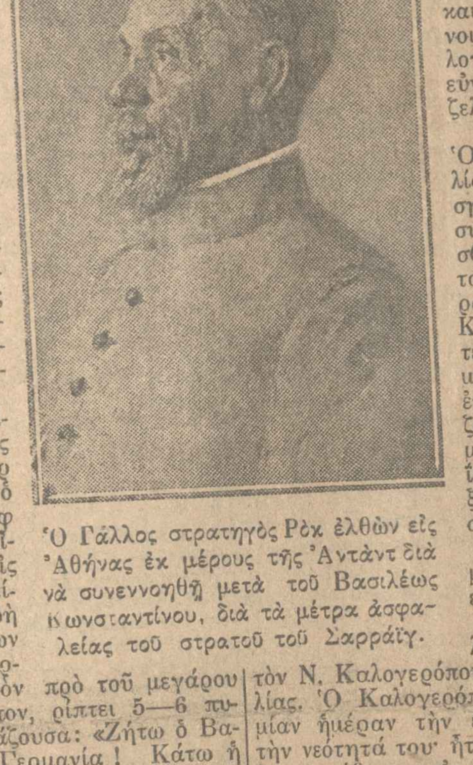

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Ρὸκ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐκ μέρους τῆς Ἀντὰντ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, διὰ τὰ μέτρα ἀσφαλείας τοῦ στρατοῦ τοῦ Σαρράϊγ.

Τὴν 28)10 Σ)βρίου οἱ τρεῖς πρέσβεις τῆς Ἀντάντ, ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ, ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ καὶ ὁ κ. Γκυγεμὲν εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν. Αἴφνης μία ὀρδὴ εἰκοσάδος ἀνθρώπων ὁρμᾷ τρέχουσα· εἰσέρχεται εἰς τὸν μικρὸν πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς Πρεσβείας κῆπον, ρίπτει 5—6 πυροβολισμοὺς κραυγάζουσα: «Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Ζήτω ἡ Γερμανία! Κάτω ἡ Γαλλία!» καὶ ἐξαφανίζεται.

Ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἔδειξε ζωηρὰν ταραχήν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τῷ παρέχει ἐπισήμους ἐξηγήσεις. Ὁ ναύαρχος Νταρτὶζ ντὺ Φουρνὲ ἀποβιβάζει ναύτας καὶ τοποθετεῖ 25 ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Πρεσβείαν.

Ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ δὲν διστάζει ν' ἀποδώσῃ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐπεισοδίου εἰς τοὺς Βενιζελικούς, σκεφθέντας νὰ προκαλέσουν οὕτω συμμαχικὴν ἀπόβασιν καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς νὰ ὑποκινήσωσι λαϊκὸν κίνημα κατὰ τοῦ Βασιλέως: ἀπήχησις τοῦ κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης.

Πράγματι ἀνευρέθησαν τὰ ἄτομα, τυχαίως, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀργότερον εἰς Ἀζὰν (τοῦ νομοῦ Λὸτ-ὲ-Γκαρὸν) τῆς Γαλλίας. Ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος, κατόπιν ὅλων τῶν περιπετειῶν τούτων, ἔφθασεν εἰς τὸν σκοπόν του, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἐξουσίαν, μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ζοννάρ, τὰ ἄτομα ταῦτα διηγήθησαν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐζήτησαν, ἂν μὴ ἐπατιμητικὰς διακρίσεις, τοὐλάχιστον ἐπάνοδον εἰς τὰς πατρίδας των. Πτωχοὶ ἄνθρωποι! Τοὐλάχιστον διὰ μερικοὺς μῆνας ἐξησφάλισαν ἄρτον καὶ στέγην...

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κωμῳδία ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά της. Ἀπεδείχθη ἢ τοὐλάχιστον διεκηρύχθη ὑψηλοφώνως ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ἤδη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Γερμανῶν, ὅτι ἡ «γερμανόφιλος κλίκα» εἶχεν ἐν Ἀθήναις πᾶσαν ἰσχὺν καὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν δράσεως· ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τὴν ἐνεθάρρυνον διὰ παντὸς τρόπου, τὴν ἐνίσχυον χρηματικῶς, τὴν ἐξηρέθιζον κατὰ τῶν Συμμάχων.

Ὁ ἀναβρασμὸς ἦτο μέγας, τοσούτῳ μεγαλύτερος, καθ' ὅσον συνεκρατεῖτο. Περίεργον πρᾶγμα! Ἀποστρατευθεισῶν τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἡλικιῶν, οἱ ἔφεδροι ἢ ἐπίστρατοι ἀπεδείχθησαν ὅλοι γενικῶς ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν Βασιλέα, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἔβλεπον αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐκτεθειμένους εἰς τόσας μηχανορραφίας. Καὶ οἱ Βενιζελικοὶ ἀπέσχον τῶν ἐκλογῶν τῆς 6ης Δεκεμβρίου, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι οἱ ὀπαδοί των εἶχον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπιστρατευθῆ.

Κατέστη λοιπὸν δυνατὸν νὰ καταφανῇ τότε ὅτι αἱ ὁρισθεῖσαι διὰ τὴν 3)16 Σεπτεμβρίου ἐκλογαὶ δὲν θ' ἀπέβαινον ὑπὲρ τῶν Βενιζελικῶν. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐντύπωσις τοῦ πρίγκηπος Ντεμίντωφ, ὅπως καὶ τοῦ ναυάρχου Νταρτὶζ ντὺ Φουρνέ, ὅστις γράφει εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του: «Τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς παρεμερίσθη... Τὰ πάντα δικαιολογοῦν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι αἱ νέαι ἐκλογαὶ δὲν θὰ ἦσαν εὐνοϊκαὶ διὰ τὸ βενιζελικὸν κόμμα.»

Μὴ σᾶς νοιάζῃ! Ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας, χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων του πρεσβευτῶν τῆς Ἀντάντ, μεταβαίνει παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ κ. Ζαΐμη τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν. Τὸ γνωρίζω ἐξ αὐτοπροσώπου μαρτυρίας τοῦ κ. Ζαΐμη, ὅτι τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς παραιτήσεώς του.

Τὴν ὑπέβαλε πράγματι τὴν ἐπομένην εἰς τὸν Βασιλέα.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ἀρχὴν τὸν Ν. Καλογερόπουλον, φίλον τῆς Γαλλίας. Ὁ Καλογερόπουλος μοῦ διηγήθη μίαν ἡμέραν τὴν ἑξῆς ἀνάμνησιν ἀπὸ τὴν νεότητά του· ἦτο τῷ 1871, τὴν ἄνοιξιν· μετέβαινεν εἰς Παρισίους διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς του· διερχόμενος ἐκ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Ντιζὸν εἶδε Γερμανοὺς στρατιώτας νὰ φρουροῦν· ἠσθάνθη πόνον ὡς ἐξ οἰκογενειακῆς ἀτυχίας. Τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Καραπᾶνον, δεδηλωμένον ἐπίσης φίλον τῆς Ἀντάντ. Ἔλαβον ἀπὸ κοινοῦ ἐντολὴν νὰ συνεχίσουν τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, 3)16 Σεπτεμβρίου, οἱ Βούλγαροι κατελάμβανον τὴν Καβάλλαν· 6.000 Ἕλληνες κυκλωθέντες μετεφέρθησαν εἰς Σιλεσίαν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Χατζοπούλου· οἱ ἄλλοι μὲ τὸν συνταγματάρχην Χριστοδούλου, καταφυγόντες εἰς Θεσσαλονίκην, ἐγένοντο ἐν θριάμβῳ δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ἐν μέσῳ θορυβωδῶν ἐκδηλώσεων, καθ' ἃς δὲν ἐφείσθησαν τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ διεσκέδαζε πολύ. Ἐλησμόνει τὸν θανάσιμον κίνδυνον εἰς ὃν ἤρχισε νὰ ἐμπλέκεται ἡ Ρουμανία.

«Ἡ καταχθονία ὑπόθεσις τῆς Καβάλλας!» ἐκραύγαζεν ὁ κ. Μπριάν. Διατί «καταχθονία»; Ἀναμφιβόλως διότι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἀκόμη τὸ ζήτημα τῆς Καβάλλας δὲν εἶχε παύσει νὰ δηλητηριάζῃ τὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἀντάντ.

Ἐν Παρισίοις εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ ἔλθουν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Κυβέρνησιν Καλογεροπούλου. Καὶ ὁ Γκυγεμὲν δὲν μετέβη νὰ χαιρετίσῃ, κατὰ τὰ εἰωθότα, τὸν νέον πρωθυπουργόν. Ἀσφαλῶς δὲν ἤθελε πλέον νὰ γνωρίζῃ ἐν Ἑλλάδι κανένα ἄλλον πλὴν τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ ἡ βδελυρὰ σκευωρία ἐσυνεχίζετο.

Παρὰ ταῦτα, τὴν 4)17 Σεπτεμβρίου, τὴν ἐπομένην τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου ὁ κ. Καραπᾶνος ἀπηύθυνε διακοίνωσιν πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ. Ἀνήγγελλεν ἐν αὐτῇ τὴν πρόθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ ὑπὸ ὅρους, περὶ ὧν εὔκολον ἦτο νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία.

Τὴν 5)18 ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις τοῦ κατέστησε γνωστὰς τὰς ἱκανοποιήσεις τὰς ὁποίας ἤλπιζε νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεώς της, ἰδίᾳ εἰς τὴν Ἤπειρον, τὴν Θράκην καὶ τὰ Δωδεκάνησα: ζητήματα λεπτά, ἀναμφιβόλως: ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃ τοὺς πόθους τῆς Ἑλλάδος; Ὤφειλε νὰ τὴν ρίψῃ εἰς παρόμοιον πόλεμον, νὰ τῆς ζητήσῃ τόσας θυσίας, χωρὶς κανὲν φῶς ἐλπίδος;

Ὁ κ. Ρωμάνος κατέβαλεν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας ἐν Παρισίοις· ἔβλεπε τὸν κ. Μπριάν, τὸν ἐπίεζε νὰ δείξῃ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Βασιλέα, νὰ τοῦ πῇ ἕνα καλὸν λόγον.

Ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ ἔγραφεν ὅτι: «οὐδόλως ἐπιτρέπεται νὰ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ εὐθύτης τοῦ Βασιλέως.»

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁμόθυμος γνώμη ὅλων ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, τὰ δὲ ἐπίσημα κείμενα δὲν τὸ διαψεύδουν, ὅτι ἦτο ἄνθρωπος ἀμειλίκτου εὐθύτητος καὶ ὠμῆς μάλιστα εἰλικρινείας.

Ἠσθάνθη περισσότερον παντὸς ἄλλου τὸ πλῆγμα τῆς καταχθονίας ὑποθέσεως τῆς Καβάλλας: Ἡ Καβάλλα, ἡ κατακτηθεῖσα διὰ τοῦ ξίφους του, διὰ τοῦ αἵματος τῶν στρατιωτῶν του, ἡ ἀγαπημένη Καβάλλα, τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελε νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς διπλωματικοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κ. Βενιζέλου!... Κ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν πόλεμον χάριν τῆς Καβάλλας. Ἕνα τηλεγράφημα μόνον ἐκ Παρισίων, ἕνα τηλεγράφημα ἐλπιδοφόρον θὰ τὸν παρέσυρε —Τίποτε. Καὶ ὅμως τὴν 11)24 Σεπτεμβρίου ἀνηγγέλθη ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα Ἑλλὰς θὰ ἐκήρυσσε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας...

Αὐτὴ εἶναι ἄλλη ἱστορία.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ... ἀπαγωγὴ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Θεσσαλονίκην. — Παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως Καλογεροπούλου. — Ἡ ἀναγνώρισις τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ ἐν τῇ Ναυτικῇ Διασκέψει συζήτησις περὶ τοῦ ὑποβρυχίου ὡς ὅπλου καὶ ἡ πρότασις περὶ καταργήσεώς του ἔχει, ὡς ὀρθῶς παρετηρήθη, Ἀκαδημαϊκὸν χαρακτῆρα. Τὸ ὅτι ἄλλως τε ἡ ἐν λόγῳ πρότασις ἔγινε ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους ἀντιπροσώπους δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήττῃ: Ὅπως ὁ τελευταῖος πόλεμος ἀπέδειξε, τὸ ὑποβρύχιον εἶναι ὅπλον ἐπιθέσεως ὁμοῦ καὶ ἀμύνης τῶν ἀδυνάτων. Ἐὰν οἱ Γερμανοὶ ἠδύναντο ν' ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικῶς τοὺς ἀντιπάλους των διὰ τῶν σκαφῶν ἐπιφανείας, δὲν θὰ προσέφευγαν ἴσως εἰς τὰ ὑποβρύχια, ἀλλὰ θὰ ἐπεζήτουν περισσοτέρας τῆς μιᾶς πρὸς αὐτοὺς συναντήσεις εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ πόλεμος θ' ἀποβῇ «φιλανθρωπότερος» μὲ τὴν κατάργησιν τῶν ὑποβρυχίων, τοὐλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐπιβατικῶν πλοίων. Ὑπ' αὐτὴν δὲ τὴν ἔποψιν εὐκταία θὰ ἦτο ἡ κατάργησις τῶν ὑποβρυχίων γενικῶς, μολονότι θὰ καθίστα προβληματικωτέραν τὴν ἀπὸ θαλάσσης ἄμυναν τῶν μικρῶν κρατῶν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΠΟΡΙΑΝ

Εἰς ἕνα πολιτικὸν περιοδικὸν δημοσιεύεται ἄρθρον Βενιζελικοῦ συναδέλφου διὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν «πέντε θαλασσῶν», δῆλα δὴ τὴν Ἑλλάδα τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Τὴν Ἑλλάδα τῶν πέντε θαλασσῶν τὴν εἶχε δεχθῆ, ὑπογράψας τὴν σχετικὴν συνθήκην ὁ Τοῦρκος Μέγας Βεζύρης καὶ ὁ Σουλτάνος, προσθέτει ὁ ἐν λόγῳ συνάδελφος. Καὶ εἶναι τοῦτο ἀναμφισβήτητον. Δὲν τὴν εἶχεν ἐν τούτοις ὑπογράψει ἡ πραγματικὴ Τουρκία, δηλαδὴ ὁ Κεμάλ. Ἑπομένως ἡ συνθήκη αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς σπάθης. Διατὶ ἀντὶ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν τὴν συνθήκην ὁ κ. Βενιζέλος προετίμησε νὰ κάμῃ ἐκλογάς, ἐν γνώσει ὅτι θ' ἀπετύγχανεν εἰς αὐτάς; Ἁπλούστατα, διότι ἤξευρεν ὅτι ἡ συνθήκη ἦτο πυροτέχνημα—καὶ οὐδὲν πλέον, καὶ ὅτι διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Ἑλλάδος τῶν πολλῶν θαλασσῶν ἐχρειάζετο νέος πόλεμος. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐγράφαμεν, δὲν ἦτο συνθήκη εἰρήνης ἡ τῶν Σεβρῶν. Ἦτο συνθήκη πολέμου.

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Αἱ ἐκτιθέμεναι σήμερον ἀπόψεις τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου σχετικῶς μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐὰν αὐτὴ ἐπιθυμῇ πράγματι ψυχραίμως καὶ ἀντικειμενικῶς νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα. Τὸ προσχέδιον νόμου καὶ ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τῆς ὑπηρεσίας, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι προϊόντα ἐπιστημονικῆς μελέτης, ὡς ἀποκλειστικῶς προερχόμενα ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐργασίας, δὲν λαμβάνουν εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ θεσμοῦ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ ὅλας τὰς τάξεις. Αἱ δύο αὐταὶ ἐργασίαι καλῶς ἐγένοντο καὶ θὰ χρησιμεύσουν ὡς μία βάσις θετικὴ διὰ τὴν συζήτησιν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ θεωρηθοῦν τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα καὶ ν' ἀποκλεισθῇ ἡ τροποποίησις τοῦ προσχεδίου ἡ ἐξυπηρετοῦσα ὄχι μίαν πλέον κοινωνικὴν τάξιν, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἐν τῷ συνόλῳ της διέρχεται στιγμὰς σοβαρᾶς κρίσεως.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Ἡ ἀπόφασις ἥτις ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἵδρυσιν σχολείου τυφλῶν εἶνε ἀξία προσοχῆς καὶ θέτει τέρμα εἰς μίαν θλιβερὰν κατάστασιν, ἡ ὁποία οὐδόλως ἐδικαιολογεῖτο. Καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλ' ἰδίως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, κυκλοφοροῦν ἐπαιτοῦντες ἢ ἀλητεύοντες χιλιάδες μικροὶ τυφλοὶ σχεδὸν καταδικασμένοι εἰς τὴν διαφθοράν. Μὲ τὰ νέα μέσα ὁ κόσμος αὐτὸς τῶν μικρῶν τυφλῶν ἠμπορεῖ νὰ μορφωθῇ καὶ νὰ καταστῇ πράγματι χρήσιμον κοινωνικὸν στοιχεῖον, ἱκανὸν νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ἕνα μόνον θὰ εἴχαμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους: Τὸ σχολεῖον τυφλῶν πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα στελέχη ποὺ ἔχουν πραγματικὴν σχέσιν μὲ τοὺς τυφλοὺς καὶ ποὺ ἐκ τῆς ἐργασίας των καὶ τοῦ παρελθόντος των ἔχουν πραγματικὴν καὶ ἁρμοδίαν γνώμην εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν παρομοίου ἱδρύματος. Θὰ ἦτο πλῆγμα κατὰ τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἔργου νὰ μείνῃ ἀχρησιμοποίητον ἀνθρώπινον ὑλικὸν ποὺ ἔχει τάξει σκοπὸν τῆς ζωῆς του τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὑποθέσεως τῶν τυφλῶν.

ΑΠΡΕΠΕΙΑΙ

Ὅταν ἐγράφομεν πρὸ μηνὸς καὶ πλέον, ὅτι ἡ ἐξάρτησις τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῆς βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς εἶχε δηλώσει τότε ὁ κ. ὑπου-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

γὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐσήμαινε πραγματικῶς τὴν ματαίωσιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ὑποσχέσεως, οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι ἀπήντησαν, ὅτι κάμνομεν ἁπλῆν ἀντιπολίτευσιν. Μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἦτο τοιαύτη ἡ ἔννοια τῶν ἀνακοινώσεών του. Ἰδού, ὅτι τώρα ἀγγέλλεται ἐπισήμως ἡ ματαίωσις τῶν αὐξήσεων τοῦ ὑπαλληλικοῦ μισθολογίου. Δὲν παραγνωρίζομεν τὰς δυσχερείας τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Εἶναι ὅμως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄτοπον, νὰ παρέχωνται ἀφειδῶς ὑποσχέσεις εἰς μίαν πάσχουσαν τάξιν ἀνθρώπων, καὶ νὰ μὴ ἐκπληροῦνται ἀργότερον. Δὲν εἶναι μόνον πολιτικῶς σφαλερὰ ἡ τακτικὴ αὐτή, εἶναι ἀνθρωπίνως σκληρὰ καὶ ταπεινή.

ΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΙ ΤΗΣ «ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ» Μετὰ τόσην φιλολογίαν περὶ καλλιστείων, ἦλθε χθὲς ἀπὸ τῶν στηλῶν ἑσπερινῆς συναδέλφου νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ἄχαρι ἐπιστολικὸν εἶδος εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, διαπρέπουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Ἐμπνευσμένος λοιπὸν ἐπιστολογράφος, ἀπευθυνόμενος μὲ καταφανῆ συγκίνησιν πρὸς τὴν συνάδελφον, προτείνει τὰ ἑξῆς μοναδικά:

«Ἂς ἀνεγερθῇ περικαλλὴς καὶ πάλλευκος ναὸς ἐν Ἀθήναις: «Ναὸς τοῦ Κάλλους καὶ τοῦ Πνεύματος» καὶ ἂς παρακληθῇ ἡ αἰθερία Κόρη τῶν Ἀθηνῶν (ἡ Δὶς Διπλαράκου) ν' ἀφιερώσῃ τὸν βίον της ἐν αὐτῷ, ἀμφιεννυμένη τῆς Ἱερείας τὴν θείαν ἐνσάρκωσιν.

»Ὁ ναὸς θὰ χρησιμεύσῃ εἰς βράβευσιν πνευματικῶν ἔργων καὶ στεφάνωσιν τῶν νικητῶν. Αἱ εἰκαστικαὶ τέχναι τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐκεῖ θὰ βραβεύωνται, τῆς Ἱερείας, ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ, ἐγχειριζούσης τὰ δίπτυχα εἰς τοὺς νικητὰς καὶ προσφωνούσης αὐτούς.

»Πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ καλλιμαρμάρου ναοῦ θὰ συνεισφέρῃ ὁ λαός, (ἄνδρες, γυναῖκες καὶ ἔφηβοι) ἀνὰ μίαν δραχμὴν ἕκαστος, αἱ δὲ λοιπαὶ τάξεις ὑπὲρ τὸν λαὸν θὰ συνεισφέρωσι προαιρετικῶς ὅ,τι βούλονται.»

Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ ὡραία Ἀλίκη οὐδέποτε θὰ ἐφαντάσθη ὅτι θὰ ἐκαλεῖτο τόσον ἀκριβὰ νὰ πληρώσῃ τὴν δόξαν της. Ἰσόβιος ἱέρεια, ἐντὸς ναοῦ διαρκῶς μὲ ἐπίσημον περιβολὴν καὶ μὲ μοναδικὸν ἔργον νὰ προσφωνῇ τοὺς ζωγράφους καὶ τοὺς γλύπτας καὶ νὰ τοὺς ἐγχειρίζῃ δίπτυχα. Ἡ σκληρότης μερικῶν θαυμαστῶν εἶναι ἀνεκδιήγητος.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΤΗΣ Ἡ Ἑταιρεία Μεταφορῶν ἀνάγκη νὰ συναισθανθῇ, ὅτι δὲν εἶναι πρὸς ὄφελός της σκηναὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς διαδραματισθείσας χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν τροχιοδρομικὴν γραμμὴν Φαλήρων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπροόπτου αὐξήσεως τῶν ἐργατικῶν εἰσιτηρίων. Δὲν ὑποστηρίζομεν, βεβαίως, ὅτι αἱ συμβάσεις εἶναι κουρελόχαρτα. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ πεῖρα διδάσκει, ὅτι οὐδέποτε αἱ συμβάσεις ἀποδεικνύονται ἀσφαλὴς ἐγγύησις, ἀπέναντι τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων. Πρὸς τὸ συμφέρον της ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ μὴ θέτῃ εἰς δοκιμασίαν τὴν ὑπομονὴν τοῦ τυραννουμένου λαοῦ. Καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴ ἐπιζητῇ βελτιώσεις τῶν ἐσόδων της εἰς βάρος τῶν πτωχοτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας. Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη: νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς διαφόρους ὑπαλλήλους της—πρὸς τὸ ἴδιον καλόν των—νὰ ἐγκαταλείψουν ὁριστικῶς τὰς μεθόδους τῆς βίας καὶ τῆς ἀγριότητος. Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ θέτῃ ὑπὸ δοκιμασίαν τὴν ὑπομονὴν τοῦ λαοῦ. Διότι κάποτε θὰ ἐκσπάσῃ ἀγρία ἡ ἀγανάκτησις ἐναντίον τοῦ ὅλου συγκροτήματος τῶν ἑταιρειῶν αὐτῶν. Καὶ τότε οἱ μέτοχοι ἴσως ἀντιληφθοῦν εἰς βάρος των τὴν κουρελοχαρτικὴν ἀξίαν τῶν συμβάσεων.

ΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΦΕΙΛΗ Ὑπάρχουν μερικοὶ — ὀλίγιστοι πράγματι — ἀστυνομικοί, παθόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπὸ φυματίωσιν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους παρείχετο ἐπὶ διετίαν γλίσχρον ἐπίδομα πρὸς συντήρησιν καὶ νοσηλείαν. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο εἶχε διακοπῆ ἀπό τινος καὶ οἱ ἀτυχεῖς αὐτοὶ φυματιῶντες εὑρίσκοντο ἐν ἀπογνώσει, χωρὶς πόρον ζωῆς καὶ ἀνίκανοι νὰ ἐργασθοῦν. Ἤδη κατηρτίσθη νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τοῦ ἐπιδόματος αὐτοῦ καὶ θὰ εἶχεν ἤδη ψηφισθῆ, ἀναγνωρισθὲν παρὰ πάντων ὡς δίκαιον, ἐὰν δὲν εἶχεν ἀντιρρήσεις ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ λόγους οἰκονομίας. Ἀλλὰ τὸ σύνολον τῆς ἐτησίας δαπάνης διὰ τὴν συνέχισιν τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος εἶνε ἀσήμαντον, ἀντιθέτως δὲ θὰ ἦτο κολοσσιαία ἡ εὐθύνη τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν παθόντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ Οἱ ὑποδικοκατάδικοι τῶν φυλακῶν Μαργαρίτη Πατρῶν αἰτοῦν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, νὰ βελτιωθῇ ὁπωσδήποτε ἡ θέσις των, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ. Καὶ πράγματι, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀτυχῶν θυμάτων τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, εἴτε εἰς τὰς φυλακὰς Πατρῶν εἶνε ἐγκεκλεισμένοι, εἴτε εἰς ἄλλα κρατικὰ σωφρονιστήρια, μία χαριστικὴ ἀπέναντί των ἐνέργεια τῆς πολιτείας, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ γενικοῦ ἑορτασμοῦ, θὰ εἶνε ἔργον φιλανθρωπίας. Ἐλάττωσις ὡρισμένων ποινῶν, χορήγησις χάριτος εἰς τοὺς καταδικασμένους διὰ μικρὰ ὁπωσδήποτε ἀδικήματα, βελτίωσις τῶν ὅρων τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς διαβιώσεώς των, εἰδικὴ πρόνοια διὰ τοὺς οἰκογενειάρχας ἐξ αὐτῶν, δὲν εἶνε ἀποφάσεις αἵτινες μειώνουν τὸ γόητρον τῆς πολιτείας ἢ ἀμαυρώνουν τὴν αἴγλην τῆς δικαιοσύνης.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΛΑΡΙΣΗΣ Ἐξ ὅσων πληροφορούμεθα φαίνεται ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν Λαρίσης ἀπό τινος παραμένει κατ' οὐσίαν ἀκέφαλος. Ὡρισμένα μάλιστα μέλη καταγγέλλουν ὅτι ἔλαβον χώραν παραβάσεις ἄρθρων τοῦ καταστατικοῦ της καὶ συνέβησαν καὶ ἄλλαι τυπικῆς καὶ οὐσιαστικῆς φύσεως ἀνωμαλίαι. Δίχως νὰ υἱοθετοῦμεν τὰ καταγγελλόμενα, θλιβόμεθα βλέποντες διῃρημένην μίαν Ὁμοσπονδίαν τῆς ὁποίας τόσον εἶνε σημαντικὸς ὁ προορισμὸς καὶ νομίζομεν ὅτι ὁ Νομάρχης, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κέντρου, πρέπει ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἂν αὐτὴ ὄντως διεταράχθη, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ὁμοσπονδία νὰ ἐργασθῇ ὡς καὶ πρὶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
CRÉDIT FONCIER EGYPTIEN
3 0/0 1886 καὶ 1903
Τὸν κίνδυνον τῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἄρτιον τῆς 1ης Μαρτίου 1930 τῶν ὁμολογιῶν Κτηματικῆς Πίστεως τῆς Αἰγύπτου, ἀσφαλίζει τὸ γραφεῖον Κ. Δ. ΦΙΛΙΠΠΟΒΙΤΣ ὑπὸ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους (Σταδίου 23Β Μέγαρον Καραπάνου).

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Πόλεμος

Πρὸς τί ἡ τόση φασαρία τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ ὅλες ἡ εἰρηνιστικὲς προσπάθειες; Ὁ πόλεμος θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίσταται πάντοτε μεταξὺ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα κάποιο νέο πολεμικὸν ὅπλον θὰ χρησιμοποιῆται διὰ τὴν ἀλληλεξόντωσιν. Ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια εἶνε ἀνεξάντλητη εἰς ἐφευρέσεις. Ἐτύχατε ποτὲ εἰς τὸν πόλεμον τῶν κόσμων, τὸν ἐπωνομαζόμενον «πόλεμος τῶν πατωμάτων», τοῦ «ἐπάνω» καὶ τοῦ «μεσαίου» ἢ τοῦ «μεσαίου» καὶ τοῦ «κάτω»; Ποῖος πόλεμος θὰ ἠμποροῦσε νὰ παραβληθῇ μὲ αὐτὸν καὶ ποιὰ ἐφευρετικότης θὰ τὸν ὑπερέβαλε;

Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἀρχίζει συνήθως ἀπὸ τὰς ἄκρας ἐσχατιὰς τῶν συνόρων, τοὺς προκεχωρημένους σταθμοὺς τῆς κουζίνας, τοῦ πλυσταριοῦ, τῆς ταράτσας, τοῦ νεροῦ, μεταξὺ τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ τὰ συνοριακὰ αὐτὰ ἐπεισόδια ἔρχονται κατόπιν πρὸ τῶν ἀνακτοβουλίων τῆς τραπεζαρίας καὶ τοῦ σαλονιοῦ.

—Κυρία, ἐγὼ δὲν ξαναπηγαίνω πιὰ στὸ πλυσταριό!... Δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ τσακώνωμαι κάθε μέρα μὲ αὐτὲς τὶς παληογυναῖκες!

Τρομερόν!... Τὸ ἀνακτοβούλιον συγκινεῖται. Τί πρόκλησις... Νὰ μὴν ἀφίνουν τὴν Μαρουλιὼ νὰ πλένῃ ὁπότε τῆς ἀρέσῃ; Αὐτὸ δὰ ἔλειπε... Θὰ τὸ ἰδοῦμε...

—Μαρουλιώ, νὰ μὴν ξαναφήσῃς κανένα νὰ ξαναπατήσῃ στὴν ταράτσα...Τίνος θὰ περάσῃ;

Καὶ ὁ πόλεμος κηρύσσεται. Τὰ σύνορα κλείνουν, ἡ ἐχθροπραξίες ἀρχίζουν, καλοῦνται ἡ ἐφεδρείες. Ὁ Τάκης λαμβάνει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν κυκλοφορίας τοῦ τρικύκλου του ἀνὰ τοὺς διαδρόμους τοῦ σπιτιοῦ.

—Τί κατάστασις εἶνε αὐτή; Μᾶς ἔσπασαν ὅλοι οἱ λαμπτῆρες!...

—Καλὲ τί μᾶς λέτε!... Παιδὶ εἶνε... Μπορεῖ νὰ μὴν παίξῃ; Τς...

Τὸ πιάνο ἐπίσης ὀδύρεται ἀπὸ βαθείας πρωΐας μέχρι μεσονυκτίου.

—Παρακαλεῖ πολὺ ἡ κυρία, γιατὶ ἔχει πονοκέφαλο...

—Μᾶς συγχωρεῖ πολύ, ἀλλὰ ἔχει ἡ Τιτίκα μας «ματινὲ» τὴν ἄλλη ἑβδομάδα καὶ πρέπει νὰ μελετήσῃ!...

Τὰ χαλιὰ βροντοκοποῦν ἀπὸ τὸ μπαλκονάκι τῆς κουζίνας.

—Μαρουλιώ!... Πάψε λιγάκι κορίτσι μου!... Δὲν μποροῦμε νὰ ἀνοίξουμε τὸ παράθυρο!...

—Καὶ τί θέλετε νὰ σᾶς κάνω; Νὰ μὴ ξεσκονίσουμε;

Καὶ ἀρχίζει ἡ ἀνταπόδοσις. Τὸ γουδὶ τοῦ «κάτω» κοπανίζει ἀέρα κάτω ἀπὸ τὴν τραπεζαρία.

—Μὰ δὲν παύετε καὶ μιὰ στιγμή; Δὲν εἶνε κατάστασις αὐτή...

—Τί θέλετε νὰ μὴ μαγειρέψουμε;

Ἡ ταβανόβουρτσα σιγοντάρει τὸ πιάνο. Τὰ σφουγγαρόνερα κυλοῦν πρὸ τῆς πόρτας. Ἀρχίζουν τὰ ὕπουλα μέσα.

—Ἐδῶ κάθεται ἡ κυρία Τάδε;

—Ὄχι!... Δὲν κάθεται καμμιὰ κυρία Τάδε...

Καὶ ἀκολουθεῖ νέα νότα.

—Καλὲ δὲν ντρέπεσθε νὰ διώχνετε τὸν κόσμο;

—Καὶ τί ἐγινήκαμε; Πρακτορεῖον πληροφοριῶν;

Καὶ ὁ πόλεμος συνεχίζεται ἄτεγκτος, τρομερός, ἐκνευριστικός, ἐξοντωτικός, πόλεμος ὑπὲρ ὅλων, καὶ ἰδίως ὑπὲρ ἐλευθερίας πλυσταριοῦ!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Πανεπιστημιακὴ Λέσχη

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καταρτίσεως Φοιτητικῆς χορῳδίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς (Ἐκκλησιαστικῆς, Βυζαντινῆς, Δημώδους), ὁ διευθυντὴς αὐτῆς Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Ἐμμ. Πεζόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ αὔριον Πέμπτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ διαλέξεων τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης (Πειραιῶς 29) μὲ θέμα: «Ἡ Ἑλληνικὴ Μουσικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων μέχρι σήμερον». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἄρχονται ἐν τῇ Λέσχῃ καὶ χάριν τῶν φοιτητῶν, κινηματογραφικαὶ παραστάσεις μὲ ταινίας ἐκλεκτὰς διὰ τελειοτάτου μηχανήματος, τύπου Τζάκυ, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἠγόρασεν ἡ Λέσχη.

Χοροὶ

Ἀπόψε εἰς τὸ «Ντελὶς» δίδεται ὁ χορὸς τῶν «Μικρῶν Φίλων τῶν Πτωχῶν», ὁ ὁποῖος κατ' ἔτος σημειώνει μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἡ τζὰζ τοῦ Μὰλ Κὲρκ θὰ δώσῃ ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα.

—Ὅλαι αἱ κοσμικαὶ Ἀθῆναι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις Ἀρκάδες θὰ συναντηθοῦν αὔριο βράδυ στὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» εἰς τὸν χορὸν τὸν ὁποῖον δίδει ὁ «Σύλλογος τῶν Μαντινέων». Προμηνύεται μεγάλη ἐπιτυχία χάρις εἰς τὰς προσπαθείας καὶ τὴν ἐνεργητικότητα τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἀπὸ τὰς κυρίας Α. Ἀπ. Παπαντωνίου, Α. Ν. Τριανταφυλλάκου, Ι. Δροσοπούλου, Κ. Ζέγγελη, Γ. Ἰατροῦ, Β. Λοπρέστη, Θ. Τουρκοβασίλη, Σ. Τσακοπούλου, Μ. Καρζῆ, Κ. Κανδρεβιώτη καὶ Α. Μπακοπούλου. Πρωτότυπον ἀτραξιὸν θὰ δώσῃ ἰδιαιτέραν εὐθυμίαν εἰς τὴν ἐκλεκτὴν χορευτικὴν συγκέντρωσιν.

—Τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν θὰ δοθῇ εἰς τὸ «Ντελὶς» ὁ ἐτήσιος μέγας χορὸς τοῦ Σωματείου τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, διὰ τὸν ὁποῖον ἤρχισεν ἀπὸ τώρα ἡ ζήτησις τῶν εἰσιτηρίων.

—Τὴν προσεχῆ Δευτέραν δίδει τὸν ἐτήσιον χορόν της εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» ἡ Χ. Α. Ν. ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κ. Ἕλενας Βενιζέλου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς κ. Σκίννερ. Πρόεδρος τῆς ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ κ. Μαρία Α. Μιχαλακοπούλου. Εἰς τὸν χορὸν θὰ γίνουν δεκτοὶ καὶ μετημφιεσμένοι.

—Μεγάλαι προετοιμασίαι γίνονται διὰ τὸν χορόν, τὸν ὁποῖον ὀργανώνει τὸ «Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων» εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» διὰ τὴν 21ην τρέχοντος. Πολλοὶ κυρίαι καὶ κύριοι θὰ προσέλθουν μὲ μετημφιεσμένας κεφαλάς. Αἱ καλύτεραι ποὺ θὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Καλλιτεχνῶν θὰ πάρουν ὡραιότατα βραβεῖα. Ὁ χορὸς δίδεται πρὸς ὄφελος τῶν Προσφυγικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν.

—Μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ προχθὲς δοθεὶς εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» χορὸς τοῦ Συλλόγου ἀποφοίτων Κολλεγίου Κων)πόλεως. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διεκρίναμεν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀμερικῆς κ. Σκίννερ, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αἰγύπτου, τὸν πρεσβευτὴν τοῦ Καναδᾶ, τὸν ὑπουργὸν κ. Παππᾶ μετὰ τῆς δ. Παππᾶ, τὸν σὲρ Τζῶν Σίμψων καὶ τὴν λαίδην Σίμψων μετὰ τῶν θυγατέρων των, τὰς κυρίας Μαζαράκη καὶ Ζαρίφη, τοὺς κ. καὶ κ. Νιούϊγκ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ντάβις τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰάκομπ, τὸν κ. Ζάννον, τὸν κ. Μενάρδον, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μιχαηλίδου, τὴν κ. Ρομπάκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κουμάνταρου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Διαμάντογλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παπαδοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σαράντη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κρητικοῦ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παπαδάκη, τὸν κ. Λαμπαδάριον, τὰς δ. Κροκοδείλου, Δούνα, Πετρίδου, Νομίδου, Καββαδία, Κωνσταντίνου Ἠλιοῦ, Καλιοντζῆ, Βερνάρδου κ. ἄ. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, μὲ διαφόρους ἀτραξιόν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀρίστην ἐντύπωσιν ἔκαμε τὸ «ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου» ἀπὸ δώδεκα ζεύγη κολομβίνων καὶ πιερρότων, μελῶν τοῦ Συλλόγου τῇ συμπράξει δεσποινίδων τῆς ἐκλεκτῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

—Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Κεντρικοῦ» θεάτρου ὁ ἐτήσιος μέγας παιδικὸς χορὸς τοῦ φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Στέγη τοῦ Ὀρφανοῦ». Ὅμιλοι ἐκ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν γνωστοτέρων ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων μας μὲ ὡραίας ἀμφιέσεις θὰ χορεύσουν ἐθνικούς, εὐρωπαϊκοὺς καὶ πλαστικοὺς χορούς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ εἶναι ἐξησφαλισμένη χάρις εἰς τὰς προσπαθείας εὐγενῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Γενικὴ εἴσοδος δρ. 25.

—Ἡ αἴθουσα τῶν «Ὀλυμπίων» προχθὲς βράδυ παρουσίασεν ἕνα ὡραιότατον θέαμα, μὲ τὸν χορὸν τῶν «Ροδίων». Οἱ ἐκτελεσθέντες ροδίτικοι χοροὶ καὶ αἱ καλλιτεχνικαὶ πλαστικαὶ εἰκόνες προεκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἐκλεκτῶν παρισταμένων.

—Ὑπὸ τῆς «Προοδευτικῆς Ἑνώσεως Νέων Φιλαδελφείας» ἐδόθη προχθὲς εἰς τὸ «Πάνθεον» χοροεσπερίς, ἡ ὁποία εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν χάρις εἰς τὴν διοργάνωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κ.κ. Ι. Ἀποστολίδου καὶ Νεγροπόντη. Κατὰ τὴν χοροεσπερίδα διενεμήθησαν ἄφθονα δῶρα καὶ ἐτραγούδησε μεγάλη χορῳδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Ρούγγα. Παρευρέθησαν ὁ κ. Ν. Κρανιωτάκης, γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Δήμου, ἡ δ. Ἀβραμίδου «Μὶς Φιλαδέλφεια», ὁ κ. καὶ αἱ δ. Βουδούρη, ὁ κ. Διαμαντόπουλος, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Ζαχαριάδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαυρουδῆ, αἱ δ. Νικολάου, Κυριαζίδου, Ἀποστολίδου, Μεγαρίδου κ. ἄ.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον συναλλαγῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ», ὁδὸς Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου).

Ὁμιλίαι

(Περὶ τῆς Βυζαντινῆς Ραβέννας)

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὡμίλησε προχθὲς ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ὁ τέως πρεσβευτὴς κ. Σισιλιᾶνος περὶ τῆς Βυζαντινῆς Ραβέννας καὶ τῶν σωζομένων ἐν αὐτῇ μνημείων.

Ὁ ὁμιλητὴς ἐχαρακτήρισεν ἐν ἀρχῇ τὴν Ραβένναν ὡς ἓν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων κέντρων, εἰς τὰ ὁποῖα ἤνθισεν ἡ Βυζαντινὴ Τέχνη, τὰ ὡραιότερα δείγματα τῆς ὁποίας διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον, εἶπεν, 350 ἐτῶν (404—756) τρία περιφανῆ ὀνόματα δεσπόζουν τῆς ἱστορίας τῆς Ραβέννας. Τὰ ὀνόματα τῆς Πλακιδίας, τοῦ Θεοδωρίχου καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τρεῖς περιόδους Βυζαντινῆς Τέχνης, διότι καὶ ἡ Ρωμαία Πλακιδία καὶ ὁ Ὀστρογότθος Θεοδώριχος, βυζαντινὴν εἶχον τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἔμπνευσιν.

Ὁ κ. Σισιλιᾶνος περιέγραψε διὰ μακρῶν τὸν βίον τῆς Πλακιδίας, περιγράφων δὲ τὰ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς της ἀναγερθέντα μνημεῖα, εἶπεν ὅτι τὸ Μαυσωλεῖον τῆς Πλακιδίας ἀποτελεῖ τὸ ἀριστούργημα τῆς Ραβεννατικῆς τέχνης τοῦ 5ου αἰῶνος ὡς καὶ ὅλης τῆς Βυζαντινῆς τέχνης τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος. Ἐτόνισε τὰς ἐξαιρετικὰς συνθέσεις τοῦ καλοῦ ποιμένος καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, τῶν ὁποίων ὁ διάκοσμος εἶνε ἄφθαστος εἰς προσωπικὴν ἔκφρασιν. Περιέγραψεν ἀκολούθως τὸ Βαπτιστήριον τῶν Ὀρθοδόξων, ἔργον τῆς ἰδίας, μεθ' ὃ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Θεοδωρίχου, ὁ ὁποῖος μορφωθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὑποστὰς τὴν γοητείαν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, ἐπλούτισε τὴν Ραβένναν μὲ λαμπρὰ βυζαντινὰ οἰκοδομήματα, τῶν ὁποίων τὸ ἀριστούργημα ἦτο ἡ ἐκκλησία τῆς Αὐλῆς του, ἡ νῦν καλουμένη Ἅγιος Ἀπολινάριος ὁ νέος. Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον δίδουν λαμπρὰν ὄψιν ἡ πομπὴ τῶν 26 μαρτύρων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ τῶν 22 παρθένων ἀφ' ἑτέρου, τὴν ὁποίαν ὁ Ντὶλ ἐχαρακτήρισεν ὡς μακρυνὴν ὑπόμνησιν τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων τοῦ Παρθενῶνος.

Τελευτῶν ὁ ὁμιλητὴς περιέγραψε τὸ Μαυσωλεῖον τοῦ Θεοδωρίχου, μνημεῖον γερμανικῆς ἐμπνεύσεως, τὸ ὁποῖον οὗτος ζῶν ᾠκοδόμησεν, ἵνα ἀναπαυθῇ ἐν αὐτῷ. Οἱ μοναχοὶ ὅμως παρακειμένης Μονῆς ἀνέσκαψαν τὸν τάφον καὶ διεσκόρπισαν τὰ ὀστᾶ τοῦ μισητοῦ Ἀρειανοῦ Μονάρχου, τοῦ Μεγάλου Θεοδωρίχου, τὸν ὁποῖον ὁ γερμανικὸς θρῦλος τῶν Νιμπελούγκεν ἀπηθανάτισε μὲ τὸ ὄνομα Τίτριχ Φὸν Μπέρν.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Σισιλιάνου κατεχειροκροτήθη ὑπὸ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Εἰς τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον μέρος τῆς διαλέξεώς του τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὁ κ. Σισιλιᾶνος θὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν μνημείων τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ περὶ τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ο ΑΚΡΟΑΤΗΣ

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε χθὲς τὸ νέον τεῦχος (μηνὸς Φεβρουαρίου) τοῦ περιοδικοῦ «Νέα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα», καλλιτεχνικώτατον ὅπως πάντοτε. Περιλαμβάνει λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τῆς μέχρι τοῦδε λειτουργίας καὶ δράσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μελέτην τοῦ κ. Ι. Κανέλλη περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, χρονογραφήματα τῶν κ.κ. Νιρβάνα καὶ Μωραϊτίνη, ἐκλεκτὰ διηγήματα, περιγραφὰς ἐπαρχιακὰς καὶ πλῆθος ὡραιοτάτων εἰκόνων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

—Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ἡ «Γεωργικὴ Ἀκαδημία».

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας», τοῦ ὑπὸ τῆς κ. Μαριέττας Μινώτου ἐκδιδομένου ἐν Ζακύνθῳ φιλολογικοῦ περιοδικοῦ, μὲ πλουσίαν ὡς πάντοτε ὕλην. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα ἀναφέρομεν τὴν μελέτην τοῦ κ. Διον. Ζακυθινοῦ «Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Λασκαράτου», τὴν μελέτην τῆς κ. Μινώτου «Ἡ ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου στὴ βενετσιάνικη ποίηση», τὸ «Τραγοῦδι τῆς γῆς» τοῦ κ. Στρατῆ Μυριβήλη, ποιήματα τῶν κ.κ. Ἀπ. Μαμμέλη, Μιχ. Γ. Πετρίδη, Στεφάνου Σιδέρη κλπ., «Θρύψαλα» τοῦ Δ. Γρ. Καμπούρογλου, κριτικὰ σημειώματα, μεταφράσεις, «Ἑπτανησιακὰ Σημειώματα» τοῦ κ. Δ. Πασταγιαννοπούλου κλπ.

— Ἐξεδόθη εἰς τεῦχος μελέτη τοῦ κ. Λέοντος Λεμὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κριτικὴ τῆς ἐπιτυχίας τῆς Χάγης».

—Ἐξεδόθη τὸ 2ον τεῦχος τῆς νέας μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως «Νέαι Χῶραι» μὲ συνεργασίαν τῶν κ.κ. Ἀντ. Χρηστομάνου, Ἀλέξ. Παπαναστασίου, Σ. Χασιώτη κ. ἄ.

—Ἐλάβομεν τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένης μεγάλης «Γεωργικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἑλλάδος», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γεωπόνου-μηχανικοῦ κ. Ξενοφ. Στρατηγοπούλου.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τῆς «Ἐθνικῆς Ἐργασίας», ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου Συλλόγου.

—Ἐξεδόθη ἡ ἐπετηρὶς (1928—1929) τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἀθήναις.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 2ον φύλλον τοῦ μηνιαίου τεχνικοεγκυκλοπαιδικοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιστήμη δι' ὅλους» μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον καὶ μὲ πλουσιωτάτην ὕλην.

Θέατρα

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σᾶς γνωρίσαμε».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. Ἀργεῖ λόγῳ δοκιμῶν.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Λουλοῦδι στὴ σκιὰ» καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς «Μὶς Εὐρώπης».
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Νεανικὲς τρέλλες», ἐπιθεώρησις μὲ τὴν Λουΐζα Μοράν.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἔρως καὶ Διάβολος», Ριγολέττος, Κάρμεν, Ἀΐντά.
ΟΥΦΑ. «Εὔθυμος Χῆρος», Χάρι Λίτκε.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Σὸ Μπότ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμο», ἑλληνικὴ ταινία.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Τέλος τοῦ Ταρζάν».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Γυναῖκα καὶ νευρόσπαστο».
ΑΡΗΣ. «Ὁ φυγάς».
ΕΤΟΥΑΛ. «Γυναῖκα τοῦ μπάρ».
ΚΟΣΜΟΣ. «Πανάμ».
ΛΟΥΞ. «Τὰ ἑπτὰ κορίτσια».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κορίτσι τοῦ μπάρ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Σουνίτα».

Πειραιῶ

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τὰ τρία πάθη».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. Τέλος Μοντεχρήστου.

Ἕλληνες συγγραφεῖς

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Φέξη καὶ Υἱοῦ πωλεῖ ὅλους τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς μεταφρασμένους ἀπὸ ὅλους τοὺς λογίους μὲ δόσεις μηνιαίας. Αἰσχύλου: Εὐμενίδες, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Ἱκέτιδες. Ἀριστοτέλους: Ἠθικὰ Νικομάχεια, Μικρὰ Φυσικά. Ἀριστοφάνους: Ὄρνιθες, Εἰρήνη, Ἀχαρνῆς, Ἱππῆς, Πλοῦτος, Θεσμοφοριάζουσαι. Εὐριπίδου: Ὀρέστης, Ρῆσσος, Ἀνδρομάχη, Ἄλκηστις, Βάκχαι, Ἡρακλεῖδαι, Ἑκάβη, Ἑλένη Τρωάδες, Φοίνισσαι, Ἡρακλῆς, Ἴων, Ἱκέτιδες, Κύκλωψ. Σοφοκλέους: Τραχίνιαι, Φιλοκτήτης. Πλάτωνος: Θεαίτητος, Κρατύλος, Σοφιστής, Πολιτικός, Χαρμίδης, Παρμενίδης, Εὐθύδημος, Μένων, Φίληβος, Θεάγης, Πρωταγόρας, Φαῖδρος, Ἱππίας, Ἵππαρχος, Ἐρυξίας, Κριτίας, Λάχης, Λύσις, Εὐθύφρων, Γοργίας, Μενέξενος, Τίμαιος, Ἴων, Δημόδοχος, Νόμοι, Ἐπιστολαί κλπ. κλπ.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Μάρμαρα

Μάρμαρα Πεντελίσια τὸ Φειδία
δὲν καρτερᾶτε πιὰ νὰ σᾶς λαξέψει.
Γίνεστε μνῆμα αὐτοῦ, ποὺ θάχει κλέψει
καὶ θὰ σᾶς κλαίει πάντα ἡ ἱστορία.

Δὲ στένεστε πιὰ Νῖκες στὴν ἀντρεία
κι' ἔχει σωπάσει πάνω σας ἡ σκέψη.
Τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων ἔχει στερέψει
πιά, δὲ σᾶς βάζουν στὰ ψηλὰ Ἐρέχθεια.

Καὶ κλαῖτε τοὺς καιροὺς καὶ θὰ ραγεῖστε
μονάχα σας, ὦ μάρμαρα, γιατὶ εἶστε
κολῶνες γιὰ θεοὺς καὶ Παρθενῶνες.

Τώρα θλιμμένα μένετε καὶ σάμπως
νὰ συλλογιέστε ὅσα κρύβει ὁ κάμπος
συντρίμμια, σκεπασμένα μὲ ἀνεμῶνες.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

Ἡ Ἔμμυ Ντέστιν

Πρὸ ἡμερῶν ἀπέθανεν ἡ περίφημος ἀοιδὸς Ἔμμυ Ντέστιν, ἡ ὁποία ἐπὶ δύο δεκαετηρίδας κατεγοήτευσε μὲ τὴν θαυμασίαν της φωνὴν καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἠθοποιΐαν της τὸν παλαιὸν καὶ τὸν Νέον Κόσμον. Ἡ ἀποθανοῦσα διάσημος καλλιτέχνις εἶχε τὸ σπάνιον φωνητικὸν χάρισμα νὰ τραγουδῇ ὅλους τοὺς ρόλους κοντράλτο, μέτζο - σοπράνο καὶ σοπράνο. Ἐτραγουδοῦσεν ἐξ ἴσου θαυμαστὰ τὴν Κάρμεν, τὴν Ἔλζα εἰς τὸ «Ταγχόϊζερ», τὴν Μπατερφλάϋ, τὴν Μινιόν, τὴν Σέντα εἰς τὸν «Ἱπτάμενον Ὀλλανδὸν» καθὼς καὶ ὅλες τὶς ἄλλες ὄπερες. Μὲ τὸν θάνατον τῆς ἀλησμονήτου Ντέστιν μένει ἕνα κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν παγκόσμιον μουσικήν. Ἡ μεγάλη ἀοιδὸς ἀπέθανεν ἐξ ἀποπληξίας εἰς τὴν γενέτειράν της Πράγαν.

Συναυλίαι

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ὥραν 6 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἡ προαγγελθεῖσα συναυλία τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος τοῦ πιάνου δ. Τζίνας Μπαχάουερ (χρυσοῦν μετάλλιον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν). Τὸ πρόγραμμα ἐκλεκτότατον περιλαμβάνει συνθέσεις Μπάχ-Μπουζόνι, Σκαρλάττι, Μπράμς, Ραβὲλ καὶ Λίστ.

Προσεκλήθησαν αἱ «Μὶς τῶν Βαλκανίων εἰς τὰς Ἀθήνας»

Ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων» κ. Ἀριστὸς Καμπάνης, ἐτηλεγράφησε χθὲς εἰς τὴν δίδα Ἀλίκην Διπλαράκου, εἰς Κάννας, καὶ τὴν παρακαλεῖ ὅπως καλέσῃ ἐκ μέρους τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν» τὰς Μὶς Γιουγκοσλαυΐαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν καὶ Τουρκίαν, νὰ ἔλθουν εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὴν ἐδῶ διαμονήν των αἱ «Μὶς» θὰ φιλοξενηθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ ἀπάντησις τῆς δ. Διπλαράκου δὲν ἔφθασε μέχρι τῆς στιγμῆς. Ὁπωσδήποτε, ἐὰν αἱ Μὶς τῶν Βαλκανίων ἀποδεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν, θὰ ἔλθουν ἐγκαίρως ἵνα παραστοῦν εἰς τὸν μεγάλον χορὸν τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν», ὅστις θὰ δοθῇ, ὡς συνήθως, τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω, ἤτοι τὴν 2αν Μαρτίου.

Γύρω ἀπὸ τὴν ὀμορφιά

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς «Μὶς Εὐρώπης», θὰ ἐπανέλθωμεν ἄρά γε εἰς τὸν κλασσικὸν τύπον τῆς καλλονῆς, ὅπως τὴν ἐννοοῦσαν ἄλλοτε; Ἀλλὰ ὑπάρχει τίποτε ρευστότερον ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς καλλονῆς; Κατ' ἀρχὰς τὴν ἤθελαν ἁγνήν, ὁλοκληρωτικήν, αὐστηράν. Κατόπιν τὴν ἐζητοῦσαν ἁπαλήν, γλυκεῖαν, σαχαρωτήν. Κατόπιν ἤρεσε τὸ φλού, τὸ ἀέρινον, τὸ ζωηρόν, τὸ ἀκαθόριστον. Κατόπιν ἐθαυμάσθησαν τὰ πολὺ μεγάλα μάτια καὶ τὸ πολὺ μικρὸ στόμα, ποὺ χαρακτηρίζει τὶς κοῦκλες. Ἔπειτα ἀπεφάνθησαν ὅτι καλλονὴ δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ μόνον, ποὺ ἀξίζει νὰ προσέχωμεν εἶναι ἡ ἰδιότροπος ἀσυμετρία τῶν χαρακτηριστικῶν.

Εὐτυχῶς ὅτι ὑπάρχουν αὐταὶ αἱ διακυμάνσεις τῆς ἀντιλήψεως! Διότι χάρις εἰς αὐτάς, ὅλαι αἱ γυναῖκες ἐπίστευσαν εἰς μίαν ἐποχὴν ὅτι ἦσαν αἱ ὡραιότεραι.

Διαλέξεις

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Ταρσούλη θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων (Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου 1) μὲ θέμα: «Φυσιολατρεία. Τὸ παιδὶ στὴ φύσι», μὲ φωτεινὰς εἰκόνας. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Σήμερον ὥραν 7.15 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Χ.Α.Ν. (Μητροπόλεως 44) ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Γ. Παρασκευόπουλος, ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ Χ.Α.Ν. καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἀθηναϊκῆς νεολαίας». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Σήμερον καὶ ὥραν 7ην μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Ἐμμ. Πεζόπουλος περὶ τοῦ Ἀρχαίου Θεάτρου: «Γέννησις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ Θεάτρου. Διονυσιακαὶ Ἑορταί. Τὰ εἴδη τοῦ Δράματος», μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων. Εἴσοδος δι' εἰσιτηρίων ὑπὲρ τῶν Σχολῶν Ἀπόρων Παίδων τοῦ «Παρνασσοῦ».

Ἑταιρεία Φίλων Λαοῦ

Σήμερον ὥραν 7—8 μ.μ. εἰς τὴν Ἑταιρίαν Φίλων τοῦ Λαοῦ, θὰ διδάξῃ ὁ κ. Ἀναστ. Ἀναστασιάδης Λαϊκὴν Ἀστρονομίαν, μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἡ ὁμὰς διὰ τὴν Κ.Τ.Ε.

Αὔριον Πέμπτην εἰς τὰς 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καλοῦνται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὰ μέλη τῆς Πανεπιστημιακῆς Ὁμάδος διὰ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ 1871

Μεθαύριον τὴν Πέμπτην ὥραν 6.30' μ.μ. εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) δίδεται ἡ

Αη ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

τῆς Σχολῆς τῆς Δραματικῆς τοῦ Ὠδείου κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Κουνελάκη.

Θὰ ἐκτελεσθοῦν τρεῖς μονόλογοι τῶν Γ. Κουρτελίν, Α. Γκιγιὸν καὶ Α. Τσέχωφ καὶ δύο μονόπρακτοι κωμῳδίαι τῶν Λ. Παὶς καὶ Ι. Μπαστιά.

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 10 (γενικὴ εἴσοδος) πωλοῦνται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΥΣ
Γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸ καινούργιο νοικοκυριό σας πρέπει νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε.
Σερβὶς Φαγητοῦ—Τσαγιοῦ—Καφὲ—Κρύσταλλα—Μαχαιροπήρουνα.
Τιμαὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὴν Ἑλλάδα.
Φ. ΔΙΟΝΑΤΟΣ
236' Φιλελλήνων 236'

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ «Ἀχιλλέως»

Ὁ ἀθλητικὸς σύλλογος «Ἀχιλλεὺς» προεκήρυξε διὰ τὴν 22αν καὶ 23ην τρέχοντος μηνὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς αὐτοῦ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἀθληταὶ θὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὸ δύο κατηγορίας, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα:

α) Ἡμέρα. Α' κατηγορία. Δρόμος 80, 150 μέτρων, ἅλμα εἰς μῆκος ἄνευ φορᾶς, εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς, λιθοβολία, ἑλληνικὸς ἀκοντισμός.

β) Ἡμέρα. Β' κατηγορία. Δρόμοι, 100, 300, 600 μέτρων, ἀκοντισμός, σφαιροβολία, δισκοβολία, ἅλμα εἰς μῆκος καὶ ἐπὶ κοντῷ καὶ ἐμπόδια 110 μέτρων.

Ἡ ἐπέτειος τοῦ δημοκρατικοῦ μανιφέστου

Σήμερον τὴν 9 μ.μ. εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» θὰ δοθῇ τὸ ἐτήσιον γεῦμα διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 8ης ἐπετείου τοῦ δημοκρατικοῦ μανιφέστου τῆς 12 Φεβρουαρίου 1922. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ πρωτεργάτης τοῦ μανιφέστου καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος (Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως) κ. Ἀλέξ. Παπαναστασίου.

Μαθητικὴ παράστασις

Αὔριον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) ὥραν 6.30' μ. μ. δίδεται ἡ Α' παράστασις τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῆς Δραματικῆς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Μ. Κουνελάκη. Διάφοροι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι θὰ ἐκτελέσουν μονολόγους καὶ μονοπράκτους κωμῳδίας τῶν Κουρτελίν, Παὶς Τσέχωφ, Μπαστιὰ καὶ Γκιγιόν.

Θεατρικά

Εἰς τὸ «Τριανὸν» ἀπόψε θὰ γίνῃ ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῆς ἀποκρηάτικης ὀπερέττας τῶν κ.κ. Νικολαΐδη καὶ Γλυκοφρύδη «Ποσειδῶν ὁ Μασκαρᾶς». Ἡ γλυκειὰ μουσικὴ τοῦ κ. Γλυκοφρύδη, τὸ ἐξυπνότατον λιμπρέττο τοῦ κ. Νικολαΐδη καὶ τὸ παίξιμο τοῦ κ. Οἰκονόμου εἰς τὸν ρόλον τοῦ πλανοδίου μικροπωλητοῦ Ποσειδῶνος, θὰ ἐξασφαλίσουν ἀσφαλῶς εἰς τοὺς θεατὰς μίαν εὐχάριστη ἀποκρηάτικη βραδυά. Μπαλέττα, χοροί, ἀνθοπόλεμος κλπ.

— Ὁ κ. Στυλιανόπουλος, ὁ κ. Κυριακὸς καὶ ὅλος ὁ καλὸς θίασος τοῦ θεάτρου «Παπαϊωάννου», καταχειροκροτοῦνται εἰς τὰ ἐξυπνότατα νούμερα τῆς σατυρικῆς ἐπιθεωρήσεως «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».

— Εἰς τὸ «Μοντιὰλ» ἐξακολουθεῖ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἡ ἐπιθεώρησις «Σᾶς γνωρίσαμε».

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Ἡ Α. Ο. Ε. «ΤΕΚΤΩΝ» ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας κλπ. προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν, πρὸς χρῆσιν τῶν ἔργων ὁδοποιίας τοῦ Συνοικισμοῦ «Ν. Φιλαδελφείας», ἤτοι:

1ον) 10 (δέκα) τόννων γαιανθράκων Κάρδιφ.

2ον) 80 (ὀγδοήκοντα) κυβικῶν μέτρων ἄμμου ρεύματος.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται φανερά, ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, τὴν Δευτέραν, 17ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως (Τμῆμα Λογιστικόν).

Οἱ ὅροι τῶν προκηρύξεων εὑρίσκονται κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Α. Ο. Ε. «ΤΕΚΤΩΝ», Ἀθῆναι, ὁδ. Σανταρόζα ἀριθ. 1, ἐν τῷ Λογιστικῷ Τμήματι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Υ. Ε. Ε. «Τέκτονος» κλπ. ἐν τῷ ὡς ἄνω Συνοικισμῷ, εἰς διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν ἄνευ ὁρίου διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς περιμανδρωμάτων ἐν τῷ προσφυγικῷ συνοικισμῷ Ν. Φιλαδελφείας συμφώνως τῇ σχετικῇ προκηρύξει καὶ μελέτῃ κατατεθειμένων παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 12—1 μ. μ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 5ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος.

Ὁ ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθε προχθὲς ἐκ Βουκουρ πρώην Δήμαρχος Ἀθηνῶν κ. Γε χας μετὰ τῆς θυγατρός του.

Πένθη

Ἀπέθανεν, ὑποκύψας εἰς θαν τραῦμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβε συνεπεί τιστικοῦ δυστυχήματος, καὶ ἐκηδε τὸ ἀπόγευμα ὁ ἐξ Αἰγίου Κωνσταντ λης.

Τὴν κηδείαν του παρηκολούθησε κόσμου, ὁ ὁποῖος καὶ συνώδευσε τὸν μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του.

Ὁ μεταστὰς εἶχε χρηματίσει χειριστὴς εἰς διαφόρους Ἀθηναϊκὰς ρίδας, τελευταίως δὲ εἶχεν ἐκδόσ κρὰν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα, πρὸς ρίξιν τῶν ζητημάτων τῆς ἐπαρχίας

Ἡ «Πρωΐα», τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε χειριστὴς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς της, συλλυπεῖται θερμῶς τὴν οἰκογένειαν τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος.

Καταστήματα

—Μαγικαὶ εἶνε αἱ Βιτρῖναι τ θοπώλου Φλεριανοῦ καθημεριν λιζόμεναι μ' ἐκλεκτὰ Ἄνθη καὶ καθὼς καὶ μὲ συλλογὴν διαφόρ μπλώ, Δῶρα διὰ τοὺς προσεχ μους, Ἀρραβῶνας καὶ Ἑορτάς.

Ἰατροὶ

— Ὁ Ἀνωτ. Γεν. Ἀρχίατρος ΛΕΞ. ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΗΣ, παθολόγος ται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Ἀδριανοῦ π.μ. καὶ 4 1)2—6 μ.μ.

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς - ὀδοντ Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς ΩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ, δέχεται καὶ ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. Μαστ πούλου) Ἁγίου Κων)τίνου 5α. Τη

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας ἀδελφὸν καὶ θεῖ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ Δ. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ

(Εἰσηγητὴν Ὑπουργείου Οἰκονομικ θανόντα ἐν Ἀμαρουσίῳ κηδεύομεν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τοῦ ἱε οῦ Α' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύ ἐκφοράν.

Ἐν Ἀμαρουσίῳ τῇ 12 Φεβρουαρίου
Οἱ ἀδελφοί: Ἀδαμαντία Π. Δι λου, Ἑλένη Π. Χριστοπούλου, Βασιλ. στρα, Π. Δυμπερόπουλος, Χ. Πάσ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, ἀδελφὸν θεῖον

ΑΝΔΡΕΑΝ ΑΛ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟ

(Συν)χην ἐν ἀποστρατείᾳ)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τετ καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας Σμολένσκη 24 (Ν. Φαλήρου), εἰς τὸν ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ν. Φάληρον τῇ 12 Φεβρουαρίου
Ἡ τεθλ. σύζυγος: Αἰμιλία Κουμουνδ
Ἡ ἀδελφή: Ἐλευθερία Ἀντύπα. Οἱ
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδ πρόσκλησις).

Τὴν ἀγαπημένην μας σύζυγον, μητέρα μάμμην, θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν χθές.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου
Ὁ σύζυγος: Περικλῆς Κάρκας. Τὰ κνα: Ἀντων. Κάρκας, Χρηστίνα Α. Κ Χρῆστος Κάρκας, Ἀμαλία Κάρκα, Περ Δρίτσας, Ἀγγελικὴ Δρίτσα, Μαρία μούζη, Δημήτρ. Κάρκας, Σοφία Κάρκα ἔγγονοι.

Τὸν ἀγαπημένον μας σύζυγον, πατέρα ἀδελφὸν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΡΑΛΛΗΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς Τρίτην ἐκ τῆς κίας του ὁδὸς Λεπενιώτου 13 (Ψυρρῆ).

Ἀθῆναι τῇ 12 Φεβρουαρίου 1930
Ἡ σύζυγος: Αἰκατερίνη Κ. Ράλλη. Τὰ κνα: Παναγιώτης Κ. Ράλλης, Ἑλ Ράλλη. Οἱ ἀδελφοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἅπαντας τοὺς γενεῖς καὶ συμπολίτας ἡμῶν Τραπε τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ θος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλοῦς μητρὸς Μαρίας Χ. Στασινοπούλου.

Οἰκογένειαι Βασιλείου καὶ Γ ου Χ. Στασινοπούλου

ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Αὔριον 13ην Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 1 μ. τελεῖται ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Ἀμα είου τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπα ως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Μεγάλου ἐργέτου τοῦ ὀρφανοτροφείου Ἀνδρέου Σ γροῦ.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀμαλιείου

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
Εἰς τὴν παρέα, ἥτις μεταμφιεζομένη, θέλει παρουσιάσῃ πιστότερα, ἅμα δὲ καὶ καλλιτεχνικώτερα, τοὺς 4 Διαβόλους, τοὺς ἥρωας τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἕρμαν Μπάγκ, θέλομεν χορηγήσῃ εἰσιτήρια δωρεὰν διὰ διαφόρους χοροὺς καὶ διαρκῆ εἰσιτήρια διὰ τὸν ὁμιλοῦντα Κινηματογράφον IDEAL.
Πληροφορίαι Διεύθυνσιν IDEAL
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ – Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ
Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐργαζομένων τὰ Ταμιευτήρια τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, παραμένουν συνεχῶς ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς:
9ης Π. Μ. ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 8ης Μ. Μ.
ἄνευ διακοπῆς μεσημβρινῆς
«ΓΚΡΕΚΑ»

ΒΙΒΛΙΑ
ΜΕ 20 ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
Νομικά—Ἰατρικά—Φιλολογικά κ.λ.π.
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
Ὁδὸς Σταδίου 4. Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου

ΣΑΛΟΞΙΝΗ
Ἐναντίον τῆς Γρίππης

ΕΝΑ ΓΑΛΟΝΙ 37 ΔΡΑΧΜΑΣ
ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ ΠΑΤΡΩΝ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
3Β ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 3Β

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΗΝ ΑΥΠΝΙΑΝ
ΔΙΑ ΤΟΥ
ΒΕΡΟΝΙΔΙΑ
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΥΧΡΗΣΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΙΚΟΥΣ
«Μ.Μ.» PUBLICITÉ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Σεραγιέβου

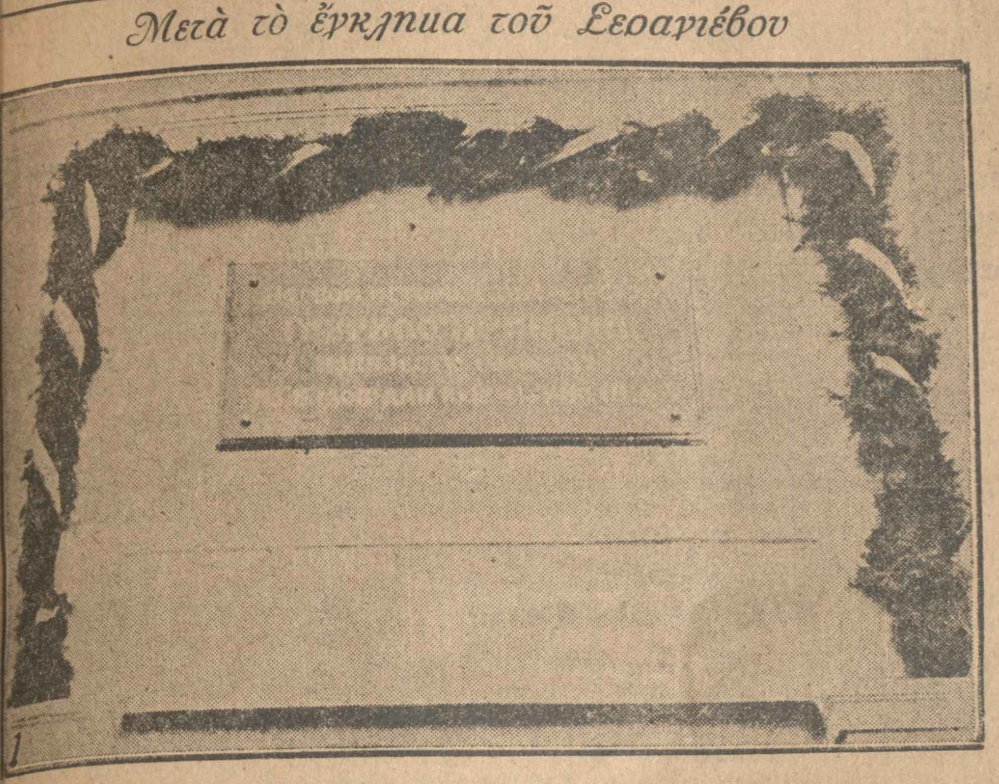

Πρὸ ἡμερῶν, ὡς ἐγράψαμεν, εἰς τὸ Σεράγεβον καὶ εἰς τὸν τόπον ἀκριβῶς τοῦ φόνου τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας, ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀναμνηστικῆς πλακὸς εἰς μνήμην τοῦ φονέως Γαβριὴλ Πρίντσιπ, «ὅστις ἐκήρυξε τὴν ἐλευθερίαν», ὡς λέγει ἡ ἐπιγραφή.

Ἡ ὡραιοτέρα γυναῖκα τῆς Δαλματίας

Μία παρέλασις καλλονῶν τῆς Δαλματίας μὲ τὰς ἐθνικὰς ἐνδυμασίας των. Εἰς τὸ μέσον ἡ ἐκλεγεῖσα βασίλισσα.

Ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου

Τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ θεάτρου ἀπασχολεῖ καὶ τοὺς Ἄγγλους. Μεταξὺ τῶν φανατικωτέρων ὑπερμάχων τῆς ἱδρύσεως εἶνε καὶ ὁ Μπέρναρ Σῶ, ὅστις ἐξεφώνησε φλογερὸν λόγον εἰς συγκέντρωσιν διανοουμένων ἐν Λονδίνῳ.

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Χτὲς ἀκόμα, τί γέλια θἄκανε ἡ κυρία Μαυρομάρη, ἂν ἄκουγε κανένα νὰ τῆς λέῃ τέτοιες παλαβομάρες! Ἀλλὰ τώρα τὶς ἄκουγε μ' ὅλο της τὸ σοβαρό,—κι' ὄχι μόνο νὰ γελάσῃ δὲν αἰσθανόταν διάθεση, παρ' ἀπεναντίας τῆς ἐρχόταν νὰ κλάψῃ.

—Ἀκοῦστε ποὺ σᾶς λέω! ἐξακολούθησε ὁ Ζαννῆς. Πρέπει νὰ διώξετε ἀπ' τὴν ψυχή σας τὸ φόβο. Κι' ἅμα μάθετε νὰ καλῆτε καὶ σεῖς τὰ πνεύματα καὶ νὰ ἀναστρέφεσθε μαζί τους, ὅπως μὲ μένα κι μὲ τὴν ἀγαπητή μας κυρία Παπαστέφη, θὰ ἰδῆτε τί ἀποκάλυψη θὰ γίνῃ μέσα σας, τί φῶς θὰ χυθῇ στὴν ψυχή σας, πόσο πιὸ ὡραία καὶ πιὸ σκόπιμη θὰ σᾶς φανῇ αὐτὴ ἡ ζωή! Γιατί, ἁπλούστατα, θἄχετε ὅλη τὴ βεβαιότητα, πὼς ὑπάρχει μι' ἄλλη, καλύτερη. Μὰ καὶ πῶς ἀμφιβάλλετε, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ τὴ βλέπετε, θὰ τὴν ἀκοῦτε, θὰ ἐπικοινωνῆτε;... Τὸ ξέρετε λοιπὸν πὼς θὰ μπορῆτε νὰ καλῆτε ὅποιο ἀγαπημένο σας πρόσωπο δὲν ὑπάρχει πιὰ στὴ ζωή;... τὴ μητέρα σας, τὸν πατέρα σας, τὸ παιδάκι ποὺ χάσατε πρὸ πέντε ἐτῶν, —ναί! ναί!—, καὶ νὰ τοῦ μιλᾶτε, καὶ νὰ σᾶς μιλᾷ, ὅπως ὅταν ζοῦσε δῶ-χάμω;

Ἡ διάθεση ποὺ αἰσθανόταν νὰ κλάψῃ, δυνάμωνε ὅσο ὁ Ζαννῆς τῆς μιλοῦσε. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο κορυφώθηκε. Καὶ τὰ μάτια της βούρκωσαν ἀπὸ ἀκράτητα δάκρυα.

Ἀνάμεσ' ἀπ' αὐτά, ἔβλεπε τὴ μορφὴ τοῦ πεθαμένου παιδιοῦ της. Ἀλλὰ—περίεργο πρᾶγμα! —, γιὰ πρώτη φορά, ἡ πένθιμη ὀπτασία δὲν τῆς προξένησε πόνο. Θάλεγες πὼς τώρα ἔβλεπε τὸν Αἰμιλιό της ὄχι σὰν ἕνα δύστυχο, πεθαμένο παιδάκι, ἀλλὰ σὰν ἕνα μικρὸν εὐτυχισμένον κάτοικο ἑνὸς κόσμου καλύτερου...

Ὡστόσο τὰ δάκρυά της κυλοῦσαν. Καὶ μολονότι ἤθελε τώρα νὰ πῇ πολλά, σώπαινε, γιατὶ ἡ φωνή της πνιγόταν ἀπὸ τὸ κλάμα.

—Κλαῖτε γιατὶ σᾶς ἔκαμα νὰ θυμηθῆτε τὸ παιδί σας, εἶπε· ἀλλὰ σᾶς βεβαιώνω πὼς εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ποὺ τὸ θυμᾶστε καὶ κλαῖτε!

Ἀλήθεια. Ὁ λόγος τοῦ Ζαννῆ εἶχε ἀρχίσει νάχῃ γι' αὐτὴν μιὰν ὑποβολὴ δυνατή. Καὶ τὰ δάκρυά της ἀμέσως σταμάτησαν....

—Ἀρκετά! εἶπε ὁ Ζαννῆς. Τώρα πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσω, νὰ σκεφθῆτε καλὰ αὐτὰ ποὺ εἴπαμε. Κι' ἅμα αἰσθανθῆτε τὴν ἀνάγκη νἀκούσετε κι' ἄλλα, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ μὲ καλέσετε. Ἴσως ξαναρθῶ καὶ τὴν Παρασκευή. Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα αὐτή, μὲ τὸν κόσμο, δὲν θὰ μποροῦμε, βέβαια, νὰ μιλήσουμε. Καλύτερα νὰ μὲ καλέσετε ἰδιαιτέρως. Κι' ἀκόμα καλύτερα, ἂν θέλατε νὰ μοῦ ὁρίσετε μιὰ συνάντηση στὸ σπίτι μου... δηλαδὴ στὸ σπίτι τῆς κόρης μου. Θὰ σᾶς δείξω πολλά... μπορεῖ μάλιστα νὰ γίνῃ καὶ κανένα πείραμα... Ἔ, τί λέτε; Προτιμᾶτε στὸ σπίτι μου;...

Εἶχε σηκωθῇ. Σηκώθηκε κι' ἡ κυρία Μαυρομάρη. Ἕν' ἀμυδρότατο χαμόγελο, —ἀμυδρὸ σὰν τὴν ἀστραπὴ ποὺ αὐλακώνει ἕνα μικρὸ σύννεφο, ὅταν ἀπ' τἄλλο μέρος λάμπει ὁ ἥλιος—, ἐφώτισε τὸ κατάχλωμο πρόσωπό της. Καὶ τοῦ ἀποκρίθηκε:

—Ὅπως θέλετε... Τὴν Παρασκευὴ ποὺ θἄρθῆτε, συμφωνοῦμε.

Τώρα μόλις ὁ Ζαννῆς θυμήθηκε καὶ τὴ Φώφη.

—Κι' ἡ δεσποινίς; ρώτησε.

—Δὲν εἶναι τώρα ἐδῶ...

—Κρίμα! Νὰ τῆς πῆτε, παρακαλῶ, τὰ πολλά μου χαιρετίσματα. Καὶ τὴν Παρασκευὴ ποὺ θἄρθω, θὰ τῆς φέρω τὸ καινούργιο μου βιβλίο. Ἐκτὸς ἂν τῆς τὸ στείλω αὔριο...

—Ἂ! πόσο θὰ χαρῇ!

Τελείωσε κι' αὐτό. Ὁ Ζαννῆς μποροῦσε νὰ πηγαίνῃ...

Κάτω, ὅπως τὴν ἄλλη φορά, ἡ Ἀθανασία τὸν περίμενε κρατώντας ἀνοιχτὸ τὸ πορτόφυλλο.

—Ἀντίο, κόρη μου! τῆς εἶπε μ' ἕνα γοργὸ πατρικὸ χάδι στὸ μάγουλο.

Ἀλλὰ πέρασε, χωρὶς νὰ σταθῇ καθόλου νὰ τῆς μιλήσῃ.

Ἦταν χαρούμενος καὶ βιαστικός.

* * *

Μετὰ τὴν ἀναχώρησή του, ἡ κυρία Μαυρομάρη μπῆκε ἀμέσως στὴν κάμαρα ὅπου καθόταν ἡ πεθερά της. Ἤθελε συντροφιά. Δὲν μποροῦσε, αὐτὴ τὴν ὥρα, νὰ μείνῃ μονάχη...

—Ὁ λεγάμενος ἦταν; τὴν ρώτησε ἡ γριά.

—Ποιὸν λέτε λεγάμενο;... Ὁ κύριος Ζαννῆς ἦταν...

—Ναί, καλέ, αὐτόν... Καὶ τί λέγατε τόσην ὥρα;... Γιὰ πνεύματα;...

—Μπά! δὲ βαριέστε...

—Ναί, ναί! πῆρε ταὐτί μου μερικὲς κουβέντες... Θὰ τοὖπες γιὰ τὸ πιάνο, κι' ὁ κατέργαρος θὰ σοὖπε πὼς ἔστειλε τὸ πνεῦμα του...

—Ὄχι, καλέ!...

—Μὰ μὴ τὸν ἀκοῦς, κόρη μου! Ἔχε τὸ νοῦ σου! Δὲν ξέρω πῶς σὲ πῆρε γιὰ κουτή, καὶ σὲ κοροϊδεύει. Εἶναι κατέργαρος, σοῦ λέω, καταχθόνιος!... Κόβω τὸ κεφάλι μου! Ἔβαλε τὴν Ἀθανασία νὰ τοῦ χτυπήσῃ τὸ πιάνο, γιὰ νὰ πιστέψῃς τὰ πνεύματά του...

—Οὖφ, καϋμένη μητέρα!... τί βάζει ὁ νοῦς σας!...

—Ἄκου με! Αὐτοὶ οἱ δυὸ εἶναι συνεννοημένοι. Τὄξερε πὼς θὰ γινόταν αὐτὸ χτές, κι' ἦρθε σήμερα νὰ ἰδῇ. Ὅπως μὲ βλέπεις καὶ σὲ βλέπω!... Ἤθελα ὅμως νἄξερα: ποιὸς εἶναι ὁ σκοπός του; Γιατὶ δὲν πιστεύω νὰ ξεπέφτῃ τόσο, νὰ γίνεται τὸ ἕνα μὲ δουλικά, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γελάῃ! Κάτι ἄλλο ἔχει στὸ νοῦ του αὐτός!... Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ξέρω, —μὰ ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του!...

Σ' αὐτὰ ἡ κυρία Μαυρομάρη δὲν ἀποκρίθηκε. Τῆς φαινόνταν σὰν ἀπαίσια, βέβηλα κρονοληρήματα μιᾶς ἑκατόχρονης ξεμωραμένης. Τὴν ἄκουγε παραδομένη στὶς σκέψεις τὶς δικές της. Καὶ σὲ λίγο, σὰ νὰ μὴ μποροῦσε πιὰ οὔτε νὰ τὴν ἀκούῃ, τὴν ἄφησε καὶ μπῆκε στὴν κάμαρά της.

Ἔπρεπε τώρα νὰ ντυθῇ, γιὰ νὰ πάῃ νὰ πάρῃ τὴ Φώφη. Κι' ἐπειδὴ ἀκόμα δὲν μποροῦσε νὰ μένῃ μονάχη, φώναξε τὴν Ἀθανασία τάχα γιὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ.

Ἡ δουλίτσα εἶχε ἀπόψε τὸ πιὸ βλοσυρὸ καὶ πιὸ αἰνιγματικό της ὕφος.

Ἡ κυρά της τὴν κρυφοκοίταζε, τὴν ἐξέταζε, σὰ νἄθελε νὰ ἐξιχνιάσῃ κανένα μυστήριο, νὰ ἰδῇ ἂν εἶχαν καμμιὰ βάση τὰ λόγια τῆς γριᾶς.

Ἄξαφνα τὴ ρώτησε:

—Αὐτὸς ὁ κύριος, ποὺ ἦταν πρωτύτερα ἐδῶ... ξέρεις ποιὸς ἦταν;

—Ὁ κύριος Ζαννῆς! ἀποκρίθηκε ἀμέσως ἡ μικρή. Δὲν ἄκουσα ποὺ τοῦπατε τὄνομά του;...

—Ἄ, ναί, ὅταν τὸν χαιρέτησα...

—Καὶ σήμερα, καὶ τὴν ἄλλη φορὰ ποὺ ἦρθε...

—Δὲ μοῦ λές: σοῦ μίλησε καθόλου κάτω; ὅταν ἦρθε;... ὅταν ἔφυγε;... σήμερα ἢ τὴν ἄλλη φορά;

Σὲ κάθε ἐρώτηση, ἡ Ἀθανασία ἔνευε ζωηρὰ «ὄχι». Καὶ στὸ τέλος, μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀφέλεια, εἶπε:

—Μπά! καὶ τί θὰ μοὔλεγε μένα ὁ κύριος Ζαννῆς;...

—Τίποτα; τίποτα;

—Οὔτε λέξη!

Τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία δὲν ἄφησε στὴν κυρία Μαυρομάρη ὁ τόνος τῆς μικρῆς. Καὶ συλλογίσθηκε:

«Εἶμαι τρελλή!... Μὰ ἦταν δυνατό;»

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΣΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. Γ. ΣΤΡΕΪΤ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν δὲν δύναται ν' ἀντιπαρέλθῃ σιγῶσα τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνετελέσθη ἡ διπλωματικὴ πρᾶξις ἡ ἐπισήμως διαδηλώσασα τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἤτοι τὸ πρωτόκολλον τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830 μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας, ἀφ' οὗ χρονολογεῖται ἡ ἐν τῇ διεθνεῖ κοινωνίᾳ καθιέρωσις ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων εὐεργετίδων δυνάμεων τῆς ὡς κράτους ὑπάρξεως τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Δὲν ἐγεννήθη οὐδ' ἐδημιουργήθη τὸ ἑλληνικὸν κράτος διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἐκείνου. Ἤδη τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1822 Σύνταγμα τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀνέγραφεν ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὑπὸ τὴν φρικώδη Ὀθωμανικὴν δυναστείαν, μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ τὸν βαρύτατον καὶ ἀπαραδειγμάτιστον ζυγὸν τῆς τυραννίας καὶ ἀποσείσαν αὐτὸν μὲ μεγάλας θυσίας, κηρύττει σήμερον διὰ τῶν Νομίμων Παραστατῶν του εἰς Ἐθνικὴν συνηγμένων Συνέλευσιν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ὕπαρξιν καὶ Ἀνεξαρτησίαν».

Τὸ δὲ κήρυγμα τοῦτο «ἐγερτήριον ἅμα καὶ ὅρκος ἱερός», ὡς τὸ ὠνόμασεν ὁ Σπυρίδων Λάμπρος, ἐπραγματοποιήθη ἐν μακρῷ ἀγῶνι καταπλήσσοντι διὰ τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων ὁλοκλήρου λαοῦ καὶ δι' ὑψίστων τοῦ γένους ἡμῶν θυσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ βοηθείᾳ πολυπληθῶν γενναίων φιλελλήνων, οἵτινες ἔσπευσαν πανταχόθεν προσφέροντες τὴν εὐγενῆ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀρωγήν, ἐκυρώθη δ' ὑπὸ τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, πρὸς ἃς εὐγνώμονες φέρονται σήμερον αἱ σκέψεις ἡμῶν. Αἱ δυνάμεις αὗται εὐμενῶς παρακολουθοῦσαι τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν προσπαθείας καὶ ἐμπράκτως ἐν Ναυαρίνῳ, μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐνεργοῦ ἀναμίξεως αὐτῶν εἰς τὸ ἑλληνοτουρκικὸν δρᾶμα, παρασχοῦσαι τῇ Ἑλλάδι τὴν πολυτιμοτάτην αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα συμβολήν, προέβησαν τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830 εἰς τὴν συνομολόγησιν ρήτρας, καθ' ἣν «ἡ Ἑλλὰς θέλει σχηματίσει ἓν κράτος ἀνεξάρτητον καὶ θέλει χαίρει ὅλα τὰ δίκαια πολιτικά, διοικητικὰ καὶ ἐμπορικὰ τὰ προσπεφυκότα εἰς τὴν ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν».

Οὕτω δὲν ὑπῆρξε βεβαίως ἡ ἵδρυσις τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ἀποτέλεσμα διπλωματικῶν ἁπλῶς συμφωνιῶν. Ἄλλως ἡ τῶν κρατῶν γένεσις εἶναι πάντοτε σχεδὸν ἱστορικὸν γεγονός, ἐκτὸς τοῦ δικαίου συντελούμενον. Κράτος ὑπάρχει, ἅμα ὑπάρξῃ λαὸς ἐπὶ χώρας, συνείδησιν ἔχων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑποστάσεως καὶ ὠργανωμένος ὑπὸ πολιτικὴν ἐξουσίαν αὐτοτελῆ. Ὅθεν ἔδει νὰ προηγηθῶσιν τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ 1830 πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ ὑπέροχοι πράξεις τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγωνιζομένου λαοῦ αἱ θεμελιώσασαι τὴν πολιτικὴν τῶν Ἑλλήνων ἐξουσίαν καταργοῦσαι τὸν ξενικὸν ζυγόν, καὶ ἡ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἔμπρακτος διπλωματικὴ καὶ στρατιωτικὴ τῶν δυνάμεων ἐπέμβασις καὶ ἡ θαυμασία προσπάθεια τοῦ Καποδιστρίου, ὅπως ἐν τῇ θυελλώδει ἀναρχίᾳ καὶ παρὰ τὰς ὀλεθρίας προσωπικὰς ἔριδας καὶ ἀντιζηλίας, ἑδραιώσῃ στερρὸν κρατικὸν ὀργανισμόν. Προϋπῆρξε δὲ πάντων τούτων ἡ συνείδησις τῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἔθνους, διότι ἀφ' ἧς ἔπεσε μαχόμενος ὁ τελευταῖος τοῦ Βυζαντίου Αὐτοκράτωρ, ὑπ' αὐτὸν τὸν κατακτητὴν παρέμεινε ζωντανὸν τὴν ψυχὴν καὶ ἀδάμαστον τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος, δύο ἔχον τὰ ἀκράδαντα αὐτοῦ ἐρείσματα, τὴν ἄφθαρτον γλῶσσαν καὶ τὴν πατρῴαν θρησκείαν. Ταῦτα ὑπὸ τὸν ξενικὸν ζυγὸν διέσωσαν τὸ γένος ἀλλὰ καὶ εἵλκυσαν πρὸς τὸν ἀφυπνισθέντα Ἑλληνισμὸν τὴν συμπάθειαν τῶν πεπολιτισμένων καὶ ὁμοθρήσκων λαῶν καθ' ἣν στιγμὴν γενικώτερον τὸ τῆς ἐλευθερίας αἴτημα παρὰ τὰς κυβερνητικὰς βαρείας ἀντιδράσεις, εἶχεν ἐκσπάσει ἀκράτητον πρὸς νέας πολιτειακὰς κατευθύνσεις. Δὲν ἐλησμόνησαν οἱ ξένοι λαοὶ τί καὶ αὐτοὶ ὤφειλον εἰς τὴν γλῶσσαν ἐκείνην, οὐδ' ἦτο δυνατὸν χριστιανὸς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ὅλην τὴν ἰσχὺν Ἐκκλησίας ἥτις καὶ εἰς τὸν ἄγριον κατακτητὴν ἐπιβαλοῦσα σεβασμὸν ἐν ἐθνικῇ ὀργανώσει διετήρησεν ἀλώβητον τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν.

Ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ τὸ πρωτόκολλον τῆς 3ης Φεβρουαρίου ἁπλῶς τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἦτο τι πλέον ἢ ἡ ἐπίσημος καταχώρισις τοῦ γεγονότος, ὅτι νέον κράτος προσετίθετο εἰς τὴν διεθνῆ κοινωνίαν. Τὸ πρωτόκολλον ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν εἰρήνην κατακλεὶς τῆς διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 6ης Ἰουλίου 1827 ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐπεμβάσεως τῶν τριῶν Δυνάμεων, ἡ πρώτη διεθνὴς καταστατικὴ πρᾶξις τοῦ νέου κράτους καὶ ἡ ἀφετηρία ἑτέρων συμπληρωματικῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἤγαγον εἰς τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας ὁριστικὴν Συνθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1832.

Διότι ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ 1830 ὡρίζοντο συνάμα τὰ ὅρια τῆς τότε Ἑλλάδος καὶ ἡ μορφὴ τοῦ μέλλοντος πολιτεύματος αὐτῆς ὡς μοναρχικοῦ κληρονομικοῦ, συνεφωνεῖτο δ' ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ μεταξὺ τῶν οἴκων τῶν βασιλευόντων εἰς τὰς ἐπικρατείας τῶν συνυπογραψουσῶν τριῶν Δυνάμεων. Ἔτι προβλέπετο ἐν αὐτῷ ὅτι ἡ δηλοποίησις τοῦ πρωτοκόλλου πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, θὰ ἐσήμαινε τὴν αὐτόματον ἀποκατάστασιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν εἰρήνης καὶ τὴν ἐν ἑκατέρᾳ ἀφομοίωσιν τῶν ὑπηκόων τῆς ἑτέρας, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν τῶν ἐν εὐφημίᾳ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος εὑρισκομένων, παρεχομένης καὶ πλήρους ἀμφοτέρωθεν ἀμνηστείας τῶν ἐμπολέμων ἰθαγενῶν. Ἑκάστη δὲ τῶν τριῶν Αὐλῶν, ἐπεφύλαττεν εἰς ἑαυτὴν τὴν εὐχέρειαν, ὅπως ἐγγυηθῇ τὸ σύνολον τῶν συμφωνουμένων ὅρων, ἀλλὰ ρητῶς ἀπεκλείετο εἰς ἑκάστην αὐτῶν τὸ δικαίωμα ἵνα ἀποστείλῃ ποτὲ στρατὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν ἑτέρων δύο.

Σημειωτέον τὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου σύνορα περιώριζον τὴν Ἑλλάδα ἐντεῦθεν τῶν διὰ προγενεστέρου πρωτοκόλλου, τοῦ τῆς 10 Μαρτίου 1829, μεταξὺ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων συνομολογηθέντων, ἅτινα, ἀληθῶς διὰ τὸ τότε διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἐκείνου μόνον ἡμικυρίαρχον καθιστάμενον κράτος, ἐχάρασσον γραμμὴν ἀπὸ τοῦ Παγασητικοῦ πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ἐν ᾧ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τοῦ 1830 παρέμενεν εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἀχελῴου καὶ ἡ ἀριστερὰ τοῦ Σπερχειοῦ, τῆς ὅλης ὁροθετήσεως καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτῆς πολλαπλῶς ἄλλως χωλαινούσης. Καὶ εἶχε μὲν ἀποδεχθῆ τὸ πρωτόκολλον τῆς 10 Μαρτίου 1829 ἡ Τουρκία, ἐπιβληθὲν αὐτῇ καὶ διὰ ρητοῦ ἄρθρου τῆς Ρωσσοτουρκικῆς Συνθήκης τοῦ 1829, ἀλλ' ἐθεώρησαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις ὅτι, ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν ὑπὸ τῆς Πύλης ἀποδοχὴν ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος, ἦτο ἀνάγκη νὰ περιορισθῶσι τὰ διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1829 συμφωνηθέντα εὐρύτερα ὅρια.

Ὄντως δ' ἀμφότερα τὰ μέρη ἀπεδέξαντο τὸ πρωτόκολλον τῆς 3ης Φεβρουαρίου, ἡ Ἑλλὰς ἀληθῶς βαρυθυμοῦσα διὰ τὴν ἀποκοπὴν τῶν βορειοδυτικῶν αὐτῆς ἐπαρχιῶν καὶ διότι δὲν περιελαμβάνετο εἰς τὸ κράτος πρὸ παντὸς ἡ Κρήτη, ἀλλὰ καὶ ἡ Χίος καὶ ἡ Σάμος καὶ τὰ Ψαρρὰ καὶ τινες ἄλλαι τῶν Ἑλληνικῶν νήσων. Παρὰ ταῦτα «ἀποβλέπουσα γενικῶς εἰς τὴν τύχην, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ ὑψηλῇ αὐτῶν φρονήσει καὶ εὐνοίᾳ ἐπεφύλασσον αὐτῇ» ἡ Ἑλλὰς διὰ στόματος τοῦ Κυβερνήτου ἐδήλου ὅτι «συναισθάνεται τὸ χρέος αἰωνίου εὐγνωμοσύνης καὶ ἀμέτρου ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς». «Ἡ ἀπόφασις τῶν συμμάχων Δυνάμεων, ἔγραφεν ὁ Καποδίστριας ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ πρωτοκόλλου, ν' ἀναγνωρίζεται ἡ Ἑλλὰς ὡς κράτος ἀνεξάρτητον, ὑπερεπλήρωσε τὰς νομίμους εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπεσφράγισε τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἠξίωσαν νὰ ἐπιδαψιλεύσωσιν αὐτῇ».

Διὰ δύο χωριστῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τῆς 3ης Φεβρουαρίου πρωτοκόλλων, τοῦτο μὲν προσεφέρετο τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα εἰς τὸν Πρίγκηπα Λεοπόλδον τοῦ Σὰξ - Κοβούργου, τοῦτο δὲ ἐξησφαλίζετο ὑπὲρ τῶν καθολικῶν πλήρης ἐν Ἑλλάδι ἀνεξιθρησκεία. Εἶναι δ' ἄξιον πολλῆς προσοχῆς τὸ τελευταῖον τοῦτο πρωτόκολλον διὰ τὴν λεπτὴν αὐτοῦ διπλωματικὴν διατύπωσιν, ἣν μάτην ἀναζητοῦμεν εἰς τὰς ὑστέρας περὶ τῶν μειονοτήτων διεθνεῖς διατάξεις. Διότι παραιτουμένη ἡ Γαλλία τῆς ἐπὶ τῶν δυτικοῦ δόγματος χριστιανῶν ἐν Τουρκίᾳ προστασίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐκχωρουμένας τῇ Ἑλλάδι ἐπαρχίας, παρακατατίθησι τὴν προστασίαν ταύτην εἰς χεῖρας τοῦ νέου Ἡγεμόνος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς καθολικοὺς ἐγγυήσεις ἱκαναὶ ν' ἀναπληρώσωσι τὸ ἔργον, ὅπερ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης αὐτὴ ἐξετέλει, ἐφ' ᾧ καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ Γ'. πρωτοκόλλῳ ἡ ἀπὸ πάσης ἐπόψεως «ἀφομοίωσις ὅλων τῶν ὑπηκόων τῆς νέας πολιτείας, ὁποιασδήποτε καὶ ἂν ὦσι θρησκείας». Ὅσον διὰ τὸ Β'. πρωτόκολλον, τὸ περὶ Πρίγκηπος Λεοπόλδου, παρέμεινεν ἀτελεσφόρητον, διότι ὁ Λεοπόλδος δοκιμάσας νὰ ἐπιτύχῃ βελτίωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐδαφικῶν ὅρων, ὡς γνωστὸν παρῃτήθη ἀποτυχών.

* * *

Οὕτω παρὰ τὴν ἀμφοτέρωθεν ἀποδοχὴν τοῦ Α'. πρωτοκόλλου τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830, παρέμεινεν ἐκκρεμὲς τὸ ὅλον ἑλληνικὸν ζήτημα, ὑπὸ τὴν πίεσιν δὲ τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδιστρίου ἀφορήτου καταστάντος ἐμφυλίου ἐσωτερικοῦ σπαραγμοῦ, ἐπανελήφθησαν αἱ διαπραγματεύσεις, καταλήξασαι πρωτοστατούσης τῆς Γαλλίας εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν βορείων συνόρων τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐπανέκτησεν οὕτω τὴν γραμμὴν τοῦ 1829. Τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα προσεφέρεται εἰς τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ εὐγενοῦς φιλέλληνος Λουδοβίκου Α'. Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, τῆς καθόδου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος χαιρετισθείσης ὡς τοῦ μόνου τελεσφόρου μέσου πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς ἀναρχίας. Ἡ ἐν Κων)πόλει Συνθήκη τῆς 9 Ἰουλίου 1832 ἔθηκε τέρμα εὐνοϊκόν, θεία συνάρσει, εἰς τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, κανονισθέντων τῶν ὁριστικῶν ὁρίων, τῇ ἐγγυήσει μάλιστα τῶν τριῶν Δυνάμεων, αἵτινες εὐλόγως ἐκλήθησαν «προστάτιδες» τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν μεγάλην ἱστορικὴν ταύτην τοῦ ὅρου ἔννοιαν.

Ὅσοι βεβαίως καὶ ἀνταγωνισμοὶ ἐν τῷ ἀνατολικῷ καθόλου ζητήματι καὶ ἂν συνεβάλοντό πως κατὰ τὸ στάδιον τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ὁτὲ μὲν ταύτης ὁτὲ δ' ἐκείνης τῶν τριῶν Δυνάμεων τὰς πρωτοβουλίας καὶ ὅσον ἰδίᾳ καὶ ἂν συνετέλεσεν ἐνταῦθα ἡ ἐπιθυμία, ὅπως ὑπερακοντίζωσιν τὰ ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς Ἀδριανουπόλεως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτευχθέντα, ἐμποδίσωσιν αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπικράτησιν τῆς μεγάλης ὁμοθρήσκου τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατορίας, γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸ πρωτόκολλον τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830 ὀφειλόμενον ἐν τῇ διατυπώσει αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον ἐπίσημον ὁριστικὸν ἐπὶ τὰ πρόσω βῆμα ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ὁ κατὰ παντὸς δυνάστου πόθος τοῦ Κάνινγκ, πρώτου ἀναγνωρίσαντος τοὺς Ἕλληνας ὡς ἐμπολέμους εἶχε φέρει τοὺς καρπούς του. Τὸ ὄνειρον τοῦ Βύρωνος εἶχε πραγματοποιηθῆ! Ὡς ἔγραψε βαθὺς γνώστης τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, «ἡ Ἑλλὰς διὰ θαυματουργοῦ προσπαθείας, ἀνεσήκωσε τὸν βαρὺν λίθον τοῦ τάφου της. Μόνη ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ τότε εἰς τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας. Διὰ νέων ἀγώνων ἐπίσης σκληρῶν ὅλον τὸ σῶμα πέπρωται νὰ ἀκολουθήσῃ».

Τὸ σπουδαῖον ἦτο ὅτι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3ης Φεβρουαρίου ἐξησφαλίζετο ἡ πλήρης τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτησία, καταστᾶσα ἀναφαίρετον πλέον κτῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Διὸ καὶ πρὸ τῆς ἐγγυήσεως τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων ἠδύναντο αὗται νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἡ τελεία τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτησία συνεπήγετο τὴν ἔλλειψιν παντὸς περιορισμοῦ τῆς κυριαρχίας αὐτῆς. Ὅτε δ' ἡ Τουρκία ἐζήτησεν ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτραπῇ νὰ ἔχῃ περιωρισμένας μόνον στρατιωτικὰς δυνάμεις, τῇ ἀπαντήθη ὅτι «ἡ ἀνεξαρτησία αὐτὴ παρέχει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὸ δικαίωμα ἵνα διατηρῇ ὅσον στρατὸν αὐτὸ θέλει, δυνάμενον καὶ νὰ μετέχῃ, ἢ μὴ μετέχῃ οἱουδήποτε πολέμου μεταξὺ τρίτων κρατῶν», «ἠρνήθη δ' ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Λονδίνου τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1832 πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Ἑλλάδος νομοθεσίαν». Ὁ δ' ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας Duc de Broglie ἐν θαυμασίῳ λόγῳ αὐτοῦ τῆς 18 Μαΐου 1833 ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας, ὅστις εἶνε πράγματι ἀληθὴς ὕμνος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν, ὁμιλῶν περὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1830 ἐξήγησε πῶς ἡ Γαλλία ἠθέλησεν «ἀποδίδουσα τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν οἰκουμένην, αἵτινες δὲν λησμονοῦνται ἀλλὰ παραμένουσι κεχαραγμέναι εἰς τὴν μνήμην τῶν λαῶν» νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῆς εἰς τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον. «Ἐπεθύμησε μάλιστα νὰ πράξῃ καὶ πέραν αὐτοῦ, ἐπιτυχοῦσα οὕτω νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα κράτος νόμῳ καὶ ἔργῳ πλήρως καὶ τελείως ἀνεξάρτητον, κράτος ἐλεύθερον ὅπως ἐκλέγῃ τοὺς φίλους καὶ συμμάχους αὐτοῦ, μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδενὸς τὴν προστασίαν».

Τοιούτου γεγονότος τὴν ἑκατονταετηρίδα ὤφειλε σήμερον καὶ ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία νὰ πανηγυρίσῃ τεταγμένη, ὅπως πιστῶς παραφυλάττῃ τὰ κειμήλια τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Εἰς τὰ κειμήλια ταῦτα ἀνήκει τὸ διπλωματικὸν ἔγγραφον τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830, δι' οὗ καθιερώθη ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἐθνικὸν κειμήλιον εἶνε καὶ ἡ εὐλαβὴς μνήμη, ἣν τηροῦμεν παντὸς Ἕλληνος καὶ φιλέλληνος συνεργήσαντος ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ταύτης καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν πρὸς τὰς τρεῖς Δυνάμεις, αἵτινες ὑπῆρξαν αἱ προστάτιδες τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας.

ΠΟΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ;
Δὲν εὔχεται περισσότερο ἀπ' τὰ λεπτὰ τὴν ὑγεία;
Μήπως πάντα δὲν λέμε;
«Πρῶτα-πρῶτα Θεέ μου φύλαξέ μας γερούς;» Κι' ἀλήθεια, τί ἔξοδα, τί φασαρίες, τί δυσάρεστο εἶνε νὰ μπαίνῃ κανεὶς στὸ σπιτικό του νὰ βλέπῃ τὸ γέρο πιασμένο, μόλις νὰ μπορῇ νὰ σέρνῃ τὰ πόδια του ἀπὸ τοὺς ρευματισμούς! Τὴ γρηὰ μὲ πόνους στὴν πλάτη, διπλωμένη σὰν φυσαρμόνικα, ἢ τὸν ἄλλον νὰ βήχῃ ἐκνευριστικά, ἀδιάκοπα, ἢ κάποιο ἀπ' τὰ παιδιά μας μ' ἀμυγδαλίτιδα ἢ δεμένο τὸν ἄλλο ἀπὸ τὸ νευραλγία καὶ τὰ κριβολέμικα χεράκια τῆς μικρούλας πρισμένα ἀπὸ χιονίστρες;
Ὅλα μεῖς τὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ λέμε: «Θεέ μου κάνε μας καλά». Ξεχνοῦμε, ἂν καὶ εἴμαστε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων τό: «Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει». Ἕνας σοφὸς ἰατρὸς εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος, χάρισε στὸν κόσμο ἕνα φάρμακο, ποὺ ὅλα αὐτά, γρήγορα χωρὶς φασαρίες τὰ γιατρεύει. Ὁ μόνος του ἐγωϊσμὸς ἦτο ποὺ ἔβαλε τὸ ὄνομά του. Ἂς εἶνε αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ μακαρίτου Ἀμερικανικοῦ ἰατροῦ ΣΛΟΑΝΣ ποὺ ἀφῆκε ἕνα τόσο καλὸ ἀπαραίτητο χρήσιμο γιὰ κάθε οἰκογένεια φάρμακον».

ZEISS
PUNKTAL
ΟΠΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΦΡΑΓ. ΚΟΡΤΕΣΗ
(Διπλ. ὀπτικοῦ, εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντος ἐν Γερμανίᾳ, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου, ἐντὸς τῆς στοᾶς).

Μελλοντικοὶ ἐφιάλται

Εἶνε σοβαρὰ ἡ ἀπειλὴ τοῦ πολέμου τῶν ἀερίων;

Ἄρθρον τοῦ κ. Ἄρθουρ Μάρσαλ

Τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη συνεφώνησαν εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα, τῷ 1922, νὰ μὴ χρησιμοποιήσουν οὐσίας αἱ ὁποῖαι δηλητηριάζουν τὸν ἀέρα· αἱ οὐσίαι αὗται ἀπεκηρύχθησαν ἐπίσης ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλὰ μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἔχουν πραγματικῶς μελετήσει τὸ θέμα, ὀλίγοι εἶνε οἱ πιστεύοντες ὅτι θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ μέλλον πόλεμος εἰς μεγάλην κλίμακα, χωρὶς ὁ ἕνας καὶ κατόπιν ἀμφότεροι οἱ ἐμπόλεμοι νὰ προσφυγουν εἰς τὰ «ἀέρια». Αἱ Δυνάμεις δὲν ἔχουν πλέον ἱδρύματα ἐρεύνης ἀποσκοποῦντα εἰδικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τοῦ εἴδους πολέμου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς καλῆς πίστεως τῶν ἐνδεχομένων ἀντιπάλων των, ἔχουν ἐργαστήρια καὶ ἐργοστάσια καὶ πολυάριθμα ἐπιτελεῖα εἰδικῶν ἀφωσιωμένα εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν μεθόδων προστασίας ἀπὸ τῶν ἀερίων.

Ἀλλὰ αἱ κατὰ τῶν ἀερίων προσωπίδες καὶ τὰ ἄλλα προστατευτικὰ μέσα δὲν δύνανται νὰ ὑποδειχθοῦν ἀκριβῶς, ἐκτὸς ἐὰν γνωρίζῃ κανεὶς ποίου εἴδους ἀέρια πιθανὸν νὰ χρησιμοποιήσουν οἱ ἀντίπαλοί του· συνεπῶς ἕνα τέτοιο ἵδρυμα πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἕνα κλάδον συνιστάμενον ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι νὰ εἶνε πλήρως ἐνήμεροι εἰς τὰ ζητήματα αὐτά. Πρὸς τούτοις, μικραὶ ποσότητες διαφόρων «ἀερίων» πρέπει νὰ κατασκευάζωνται διὰ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς δοκιμὴν τὰ προστατευτικὰ μέσα. Τὰ νέα τμήματα προστασίας ὑπὸ τῶν ἀερίων δὲν διαφέρουν συνεπῶς πολὺ ἀπὸ τὰ παλαιὰ τμήματα ἀναπτύξεως τῶν ἀερίων.

ΠΩΣ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

Πρὸ τοῦ Μεγάλου Πολέμου ἡ κοινὴ γνώμη ἀντετίθετο πολὺ περισσότερον παρ' ὅ,τι τώρα εἰς τὴν χρῆσιν τῶν δηλητηρίων, ἀλλὰ ὑπάρχουν ἀποδείξεις ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ εἶχον σοβαρῶς μελετήσει τὴν χρησιμοποίησίν των πολὺ ἐνωρίς. Διὰ νὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκὴν ἀτμοσφαῖραν, τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν λαῶν των καὶ μεταξὺ τῶν οὐδετέρων ἐθνῶν, διέσπειρον φήμας ὅτι τόσον οἱ Ἄγγλοι, ὅσον καὶ οἱ Γάλλοι ἔρριπτον βλήματα πλήρη δηλητηριωδῶν οὐσιῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἄγγλους, τοὐλάχιστον, τοῦτο ἦτο φυσικὰ ψευδέστατον, ἀλλὰ πολλοὶ Γερμανοὶ τὸ πιστεύουν ἀκόμη. Δὲν ἰσχυρίζονται, οὔτε κἂν οἱ τέως ἐχθροί μας, ὅτι εἴτε ἡμεῖς, εἴτε οἱ Γάλλοι εἴχομεν προξενήσει εἰς αὐτοὺς πραγματικὴν ζημίαν διὰ τοιούτων μέσων. Αἱ κατηγορίαι ὑπεστηρίχθησαν διὰ τῆς μνημονεύσεως μερικῶν ἀορίστων δημοσιευμάτων τῶν ἐφημερίδων μας, ὅτι ἡτοιμάζαμεν κάτι θαυμασίας νέας ὀβίδας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπροξένουν ἀπίστευτον ἐρήμωσιν εἰς τοὺς ἐχθρούς μας· ἀλλὰ τὰ δημοσιεύματα αὐτὰ φαίνεται ὅτι πράγματι ἔγιναν μὲ τὴν δοξασίαν ὅτι ἠδύνατο νὰ παραχθῇ κάποια ἐκρηκτικὴ ὕλη πολλὰς φορὰς πιὸ καταστρεπτικὴ ἀπὸ τὸ πικρικὸν ὀξὺ (ἢ λυδδίτην) ἢ τὴν τρινιτροτολουΐνην, καὶ τοιουτοτρόπως οἱ γράφοντες προσεπάθουν νὰ ἐμψυχώσουν τοὺς ἑαυτούς των. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐκρηκτικὴ ὕλη ἀνεκαλύφθη.

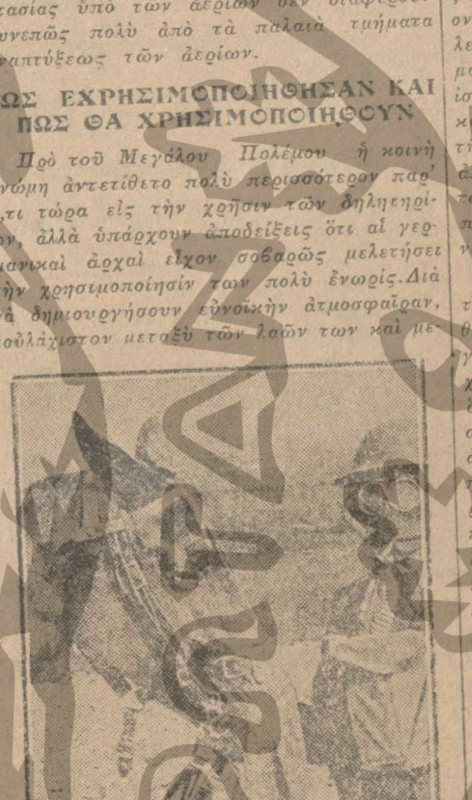

Πῶς θὰ προστατεύωνται οἱ ἱππεῖς καὶ οἱ ἵπποι.

Καὶ οἱ ναῦται θὰ φέρουν προσωπίδας, διότι καὶ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν σκαφῶν ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν ἀερίων θὰ εἶνε σοβαρώτατος.

Τὴν ὄψιν ταύτην τοῦ ζητήματος ἀναφέρομεν διότι καταδεικνύει τί περίπου δέον νὰ ἀναμένωμεν ὅτι θὰ συμβῇ, ἐὰν ἤθελεν ἐκραγῇ νέος πόλεμος τῆς αὐτῆς κλίμακος. Ἄλλως τε φαίνεται ὅτι ἐξ ἴσου ἰσχυρὰ ἀντίδρασις ἐσημειώθη κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα κατὰ τῆς χρήσεως τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν πυροβόλων ὅπλων, ἀλλὰ δὲν παρημπόδισε τὴν υἱοθέτησίν των. Τὸ ἀρκετὰ περίεργον εἶνε ὅτι καὶ τὸ πυροβόλον φαίνεται εἰσαχθὲν ἐκ Γερμανίας.

Ὅσοι πιστεύουν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἀερίων, θὰ ἐπιστήσουν ἴσως τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀρκετοὶ μικροπόλεμοι διεξήχθησαν ἀπὸ τοῦ 1918 καὶ ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι εἰς ὅλους σχεδὸν οἱ ἐμπόλεμοι ἀπέσχον τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀερίων. Χωρὶς διόλου νὰ ἐπιθυμοῦμεν ὅπως θίξωμεν τὸν ὑψηλὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα τῶν ξένων κυβερνητῶν καὶ στρατιωτικῶν διοικητῶν περὶ ὧν πρόκειται, ὀφείλομεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι μία ἀπὸ τὰς πρώτας ἀρχὰς τοῦ δι' ἀερίων πολέμου, προκύπτουσα ἐκ τῆς πείρας τοῦ Δυτικοῦ Μετώπου, εἶνε ὅτι τὸ ἀέριον εἶνε δραστικὸν μόνον ὅταν χρησιμοποιῆται ἐν ἀξιολόγῳ πυκνότητι ἐπὶ ἀξιολόγου ἐκτάσεως, καθόσον ἄλλως περισσοτέρα ζημία δύναται νὰ ἐπενεχθῇ δι' ἰσοδυνάμου ποσότητος ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Εἶνε συνεπῶς καλυτέρα ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς παλαιοτέρας μεθόδους, ἐὰν κανεὶς δὲν ἔχῃ ἀφθονίαν μεταφορικῶν μέσων, πολυάριθμα πυροβόλα καὶ τεραστίας ποσότητας ὀβίδων ἀερίων.

Οἱ ὅροι οὗτοι δὲν ἐκπληροῦνται εἰς τὸν συνήθη μικροπόλεμον. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἔχει ἱδρύσει ἕνα εὐρύτατον τμῆμα πολέμου δι' ἀερίων καὶ διεξήγαγεν ἀρκετοὺς μικροὺς πολέμους μὲ διαφόρους γείτονας, ἀλλὰ δὲν ἀκούσαμε νὰ ἀπεκόμισε κανένα ὄφελος ἐκ τῆς χρήσεως ἀερίων. Φαίνεται ἀπίθανον ὅτι οἱ Ρῶσσοι ἀνεχαιτίσθησαν ὑπὸ ἠθικῶν ἐνδοιασμῶν· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αἱ συνθῆκαι ἐκρίθησαν ἀκατάλληλοι διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ νέου αὐτοῦ ὅπλου. Ἀναγράφη ὅτι οἱ Ἰσπανοὶ ἐχρησιμοποίησαν ὀβίδας πλήρεις ἀερίου μουστάρδας εἰς τὴν ἐκστρατείαν των ἐναντίον τῶν Μαροκινῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ στρατός των κατόπιν ἐπεχείρησε νὰ προελάσῃ ἐπὶ τῆς βομβαρδισθείσης περιοχῆς, ὑπέστησαν μεγαλυτέρας ἀπωλείας *ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους των. Οἱ Γάλλοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποκτήσει εὐρεῖαν πεῖραν τῶν ἀερίων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου, δὲν ἐχρησιμοποίησαν τοιαῦτα εἰς τὸ Μαρόκον.*

ΕΙΝΕ ΑΚΙΝΔΥΝΑ ΤΑ ΑΕΡΙΑ

Τὰ θανατηφόρα ἀέρια πραγματικῶς δὲν εἶνε περισσότερον ἀπάνθρωπα ἀπὸ τὰ ἐκρηκτικὰ βλήματα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι μεγάλαι ζημίαι δύνανται νὰ προξενηθοῦν ὑπ' αὐτῶν, ἀλλ' αἱ προξενούμεναι ὑπὸ τῶν ἐκρηκτικῶν βλημάτων ἢ καὶ ὑπὸ τῶν σφαιρῶν εἶνε γενικῶς χειρότεραι. Ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔπαθον ἐξ ἀερίων κατὰ τὸν πόλεμον, ἡ μεγάλη πλειονότης ἀνέλαβεν ἐξ ὁλοκλήρου, πρᾶγμα ποῦ δὲν συνέβη μὲ τὰ τραύματα ἢ καὶ μὲ τὰς παθήσεις τὰς ἐπελθούσας συνεπείᾳ ἐκθέσεως εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὴν ὑγρασίαν καὶ νευρικῆς ἐξαντλήσεως. Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς εἰς πάντα πόλεμον εἶνε νὰ τεθῇ ὁ ἐχθρὸς ἐκτὸς δράσεως, ἕνα ὅπλον δὲ τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει τοῦτο προσκαίρως καὶ κατόπιν τὸν ἀφίνει ἀπολύτως ἱκανὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικήν του ζωήν, εἶνε ἀνθρωπινώτερον ἀπὸ τὸ ὅπλον τὸ ὁποῖον τὸν καθιστᾷ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνίκανον διὰ βίον. Αἱ κατὰ τῶν ἀερίων ἀντιδράσεις βασίζονται κυρίως ἐπὶ τῆς προκαταλήψεως ἐναντίον παντὸς ὅ,τι εἶνε νέον καὶ σχετικῶς ξένον.

Εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι τὰ νέα ἐπιθετικὰ ὅπλα ταχέως φέρουν εἰς φῶς μεθόδους ἀμύνης, αἱ ὁποῖαι τὰ ἐξουδετερώνουν εἰς σημαντικὸν βαθμόν. Ἀκόμη καὶ ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ κόσμου, ὅστις παρ' ὀλίγον νὰ μᾶς καταστρέψῃ, μετ' ὀλίγον ἀντιμετωπίσθη διὰ τῆς υἱοθετήσεως μέσων βασιζομένων ἐπὶ τοῦ εὐτρώτου τοῦ ὑποβρυχίου σκάφους. Ἔτσι καὶ αἱ δι' ἀερίων ἐπιθέσεις κατέστησαν σχετικῶς ἀτελέσφοροι διὰ διαφόρων ἀμυντικῶν μέτρων, τὸ σπουδαιότερον τῶν ὁποίων ἦτο ἡ χρησιμοποίησις τῶν προσωπίδων.

Αἱ περισσότεραι ἐκ τῶν προσωπίδων τῶν χρησιμοποιηθεισῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἦσαν πολὺ ἐνοχλητικαὶ καὶ ἠλάττωναν σοβαρῶς τὴν μαχητικὴν ἀξίαν παντὸς στρατιώτου, ὅστις ἐφόρει τοιαύτην. Ἕνας Γάλλος, ὁ καθηγητὴς Τισσό, τῷ 1916 παρουσίασε μίαν προσωπίδα φτειαγμένην ἀπὸ λυωμένο καουτσούκ, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ κυκλοφορία τοῦ εἰσερχομένου νέου ἀέρος καὶ τοῦ ἐκπνεομένου μολυσμένου ἀέρος ἐκανονίζοντο κατ' ἐπιτηδειότατον τρόπον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προξενῇ ἐλαχίστην ἐνόχλησιν· ἕνας ἄνθρωπος ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ λησμονήσῃ ὅτι φορεῖ προσωπίδα. Ἡ προσωπὶς ὅμως αὐτὴ εἶνε δυσκολοκατασκεύαστος καὶ ἡ παραγωγὴ δὲν ἔφθασεν εἰς μεγάλην κλίμακα περὶ τὰ τέλη τοῦ πολέμου.

Ἔκτοτε ἐτελειοποιήθη εἰς πολλὰς χώρας· ὁ στρατὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐφωδιάσθη τῷ 1919 μὲ προσωπίδα Τισσὸ συνδυασμένην μὲ κυτίον—ἀναπνευστῆρα ἀντιγεγραμμένον ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν ὑπόδειγμα καὶ πλῆρες ξυλανθράκων, χημικῶν οὐσιῶν καὶ διϋλιστικῶν συσκευῶν πρὸς καθαρισμὸν τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος. Ὅταν κατασκευασθῇ εἰς μεγάλους ἀριθμούς, τὸ κόστος τῆς προσωπίδος αὐτῆς δὲν εἶνε ὑπερβολικόν, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἔλυσεν ἱκανοποιητικῶς τὸ πρόβλημα τῆς προστασίας τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ προσώπου ὑπὸ πάντων τῶν γνωστῶν θανατηφόρων ἀερίων.

Εἰς τὸ μέλλον ὁ στρατιώτης δὲν θὰ ἐμποδίζεται πολὺ ἐκ τῆς ἀνάγκης νὰ φορῇ προσωπίδα, ἀλλὰ θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ τὴν προσθέσωμεν εἰς ὅλην τὴν ἄλλην ἐξάρτυσιν, τὴν ὁποίαν ἀναγκάζεται οὗτος νὰ φέρῃ, καὶ νὰ τὸν ἐκγυμνάσωμεν εἰς τὴν χρῆσίν της ἐξ ἴσου τελείως, ὅσον καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὅπλου του.

ΟΙ ΑΜΑΧΟΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΙ

Ἡ ἀντίθεσις ἐναντίον τῆς χρήσεως τῶν θανατηφόρων ἀερίων ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος, ἴσως καὶ κατὰ τὸ μέγιστον, εἰς τὸν φόβον ὅτι θὰ ρίπτωνται βόμβαι ἐξ ἀεροπλάνων ἐπὶ τῶν μακρὰν τοῦ μετώπου πόλεων. Ἂν νέος μεγάλος πόλεμος ἤθελεν ἀτυχῶς ἐκραγῇ, ὁλόκληρα ἔθνη θὰ ὀργανωθοῦν δι' αὐτὸν πληρέστερον παρ' ὅ,τι τῷ 1918 καὶ θὰ προβληθῇ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι εἶνε συνεπῶς δικαιολογημένη ἡ διενέργεια ἐπιθέσεων κατὰ τῶν πολιτῶν μέσα εἰς τὰ ἴδια των σπίτια. Ὑπάρχει λοιπὸν φόβος μήπως σταλοῦν πάλιν ἀεροπλάνα εἰς μακρυνὰς ἐπιδρομὰς βομβαρδισμοῦ. Τὰ ἀεροπλάνα θὰ ρίπτουν βόμβας ἀερίων, ὅπως καὶ ἐκρηκτικὰ καὶ ἐμπρηστικὰ βλήματα; Εἶνε ἀμφίβολον ἐὰν ἠθικοὶ ἐνδοιασμοὶ θὰ παρεμποδίσουν τοῦτο, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ εἶνε τόσον τρομερά, ὅσον πολλοὶ φαντάζονται. Ἐφαντάσθησαν πολλοὶ ὁλοκλήρους πόλεις δηλητηριαζομένας διὰ τῆς ρίψεως ὀλίγων βομβῶν, ἀλλὰ ἡ προστασία δὲν εἶνε τόσον πολὺ δύσκολος. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι χωθοῦν εἰς τὰ σπίτια των καὶ κλείσουν ὅλα τὰ παράθυρα καὶ τὰ ἄλλα ἀνοίγματα, ἠμποροῦν νὰ μείνουν ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰς ὥρας μέχρις ὅτου παρέλθῃ ἡ ἐπιδρομὴ καὶ εἰδικὸν συνεργεῖον ἐφωδιασμένον μὲ προσωπίδας καὶ προστατευτικὰ ἐνδύματα ἐκκαθαρίσῃ τὸ δηλητήριον. Ἐὰν τὰ παράθυρα θραυσθοῦν ὑπὸ ἐκρηκτικῶν βλημάτων, θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἀποσυρθοῦν εἰς ὑπόγειον ἢ καὶ εἰς μακρυνότερον σπίτι. Δὲν εἶνε δυνατὸν ἀεροπλάνα νὰ διαποτίσουν μίαν ὁλόκληρον περιοχὴν μὲ δηλητηριώδη ἀέριον, ἐὰν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑφίστανται τὴν ἐπίθεσιν πολεμικῶν ἀεροπλάνων καὶ ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων. Ἀκόμη ὀλιγώτερον ἠμποροῦν νὰ θραύσουν ὅλα τὰ παράθυρα τῆς αὐτῆς περιοχῆς, διότι αἱ βόμβαι δὲν δύνανται νὰ ριφθοῦν μὲ τὴν ἀκρίβειαν μὲ τὴν ὁποίαν βάλλονται αἱ ὀβίδες.

Θὰ ἴδωμεν συνεπῶς ὅτι αἱ ἐναέριοι ἐπιδρομαὶ δὲν θὰ καταστοῦν πολὺ χειρότεραι λόγῳ τῆς χρήσεως ἀερίων.

ARTHUR MARSHALL

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΛΑΧΑΝΟΠΩΡΟΠΩΛΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1930

Πρὸς τὰ ὑφ' ἡμᾶς μέλη,

Κατόπιν τοῦ καταπληκτικοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 9ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, εἰς ἃς διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐθελήσατε νὰ ἐπικυρώσητε καὶ ἐπισφραγίσητε τοὺς μέχρι τοῦδε ἀγῶνας καὶ μόχθους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ἐκ νέου ἐπανεκλογῆς τοῦ Προέδρου καὶ τῶν περισσοτέρων μελῶν τοῦ παλαιοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁλόκληρον τὸ ἤδη ἐκλεγὲν τοιοῦτον δὲν εὑρίσκει φράσεις καὶ λόγους νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς Ὑμᾶς τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του.

Μετὰ συναδελφικῆς τιμῆς καὶ ἀγάπης

Ὁ Πρόεδρος: Κοσμᾶς Βερούτης.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος: Σπ. Μπαλτάσης.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς: Ἰωάν. Προκοπίου.
Ὁ Ταμίας: Εὐάγ. Σκίντης.
Τὰ μέλη: Δημοσθ. Ἀντωνόπουλος, Β. Συνοδινός, Εὐάγ. Κυπαρισσόπουλος, Γεώργ. Καλημέρης, Γεωργ. Ζαφειρίου, Θ. Λαδακᾶκος, Ι. Σουρτζόπουλος.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν μικρὰ μονοκατοικία, ἐκ δύο ἢ τριῶν δωματίων, πλησίον στάσεως τράμ, καὶ μὲ εὐκολίαν εἰς τὴν πληρωμήν. Πληροφορίαι γραπτῶς ἢ προφορικῶς εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς «Πρωΐας» 9—12, 4—6.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης ὁμιλῶν χθὲς τὴν ἑσπέραν σχετικῶς μὲ τὰ γραφόμενα τὰς ἡμέρας ταύτας διὰ τὸν συνοικισμὸν Περιστερίου προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Διὰ τὸν θόρυβον ὁ ὁποῖος γίνεται παρά τινων ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τῆς θυέλλης τοῦ Περιστερίου δὲν ἔχω νὰ εἴπω πολλά.

Ὁ συνοικισμὸς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποτελεῖται ἀπὸ ξύλινα παραπήγματα πρόχειρα, τὰ ὁποῖα ἐστήθησαν ὑπὸ προκατόχων ἡμῶν κατ' ἀνάγκην. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀνακαινισθῇ ὁ συνοικισμὸς διὰ λιθίνων οἰκοδομῶν, ὅπως ἀνεκαινίσθη ὁ καθ' ὅλα ὅμοιος συνοικισμὸς τῆς Καλογρέζης, τοιαῦτα γεγονότα ὅπως τὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἶνε ἀναπόφευκτα.

Τὸ ὑπουργεῖον διεῖδε τὴν κατάστασιν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἔλαβεν ἐγκαίρως τὰ δέοντα μέτρα. Οὕτω μετὰ τὴν περυσινὴν πυρκαϊὰν ἀνετέθη εἰς ἐργολάβον ἡ ἀνέγερσις 100 λιθίνων οἰκημάτων, καίτοι δὲ ἡ παραγγελία αὐτὴ ἔγινε βραδύτερον παντὸς ἄλλου συνοικισμοῦ, ἐν τούτοις τὰ οἰκήματα ἔχουν περατωθῆ ἤδη. Ἐπίσης πολὺ πλησίον τοῦ Περιστερίου ἔχει ἀνεγερθῆ ὁ συνοικισμὸς Ἁγίου Σάββα ἀπὸ 200 οἰκήματα, ὁ δὲ συνοικισμὸς οὗτος ἔχει περατωθῆ. Ἐφέτος προεκηρύχθη μειοδοσία δι' ἄλλα 100 οἰκήματα.

Ἑπομένως δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔπραξεν ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ ἐκείνου, ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτει, διότι μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶχε νὰ φροντίσῃ συγχρόνως περὶ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς 7—8 μηνῶν ἀνηγέρθησαν 4.000 οἰκήματα. Ὅσα ἐγίνοντο ἄλλοτε ἐντὸς ἐτῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔγιναν ἐντὸς μηνῶν».

—Διάβημα τοῦ κ. Νάσκου

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Νάσκος μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Περιθάλψεως καὶ ἐζήτησε πληροφορίας διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνεμοπαθῶν προσφύγων Περιστερίου.

Εἰς τὸν κ. Νάσκον παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἐκτελεῖται ἤδη ἡ μεταφορὰ τῶν προσφύγων, ὡς εἶχεν ἤδη ἀρχικῶς ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὸν παρὰ τὴν Ἱερὰν Ὁδὸν συνοικισμὸν τοῦ Ἁγίου Σάββα.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Α.Π.

ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας συνεκροτήθη χθὲς σύσκεψις τῆς ὁποίας μετέσχον ὁ ὑπουργὸς κ. Ἐμμανουηλίδης, ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος, ὁ κ. Λάμπρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ὑπάλληλοι. Ἀντικείμενον τῆς συσκέψεως ὑπῆρξεν ἡ ἐπικειμένη ἀποχώρησις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, ἡ διακανόνισις τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὸ κράτος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνεγερθέντας συνοικισμοὺς καὶ ὁ τρόπος τῆς προσεχοῦς παραχωρήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ κράτος ἐξασφαλιζομένων τῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι κατέχουν οἰκήματα ἢ ἄλλας ἐκτάσεις.

Διὰ μακρῶν ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τῆς νομικῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι κατέχουν τοιαῦτα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐφ' ὅλων τῶν σημείων ἐπεκράτησε πνεῦμα συνεννοήσεως καὶ ὁμοφωνίας.

Ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ ζήτημα θὰ δοθῇ εἰς προσεχῆ σύσκεψιν ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ μελετηθοῦν αἱ λεπτομέρειαι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

—Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ

Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης μετὰ τὸ πέρας τῆς ὡς ἄνω συσκέψεως μᾶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως ὑπῆρξεν ἡ τύχη τῶν συνοικισμῶν, ἐπικειμένης τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Μέχρι τοῦδε ὅσοι ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἠγόραζον οἰκήματα, ἐλάμβανον ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως «προσύμφωνα». Ἐμελετήσαμεν ἤδη διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς νομικῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῆς κυριότητος τῶν σπιτιῶν των. Οὗτοι ἕως τώρα κατέχουν μόνον προσύμφωνα τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐφ' ὅλων τῶν σημείων ἐπεκράτησε συνεννόησις καὶ ὁμοφωνία. Ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ ζήτημα θὰ δοθῇ προσεχῶς».

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ Α. Ε.

Δημοπρασία ἐργολαβικῆς μεταφορᾶς δι' αὐτοκινήτων

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Παραγωγῆς ἐκθέτει διὰ τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν δι' αὐτοκινήτων λεωφορείων ἐργολαβικὴν μεταφορὰν τοῦ ἐκ τεχνιτῶν προσωπικοῦ αὐτῆς ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸ ἐν τῷ δρμῳ Ἁγίου Γεωργίου Κεντρικὸν αὐτῆς ἐργοστάσιον παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὑπὸ ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις, ὧν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ ἐν τῇ ὁδῷ Παπαρρηγοπούλου ἀριθ. 9 γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας καθ' ἑκάστην 11—12 π.μ.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν εἶνε ἀπαραίτητος ἡ καταβολὴ ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν 10.000.

Ἡ Ἑταιρεία ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ προτιμήσῃ κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, οἱανδήποτε προσφορὰν ἣν ἤθελε κρίνει συμφέρουσαν, ἢ ν' ἀπορρίψῃ ἁπάσας τὰς προσφοράς, ἐὰν ἤθελε κρίνει ταύτας ἀσυμφόρους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 1930

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

Περίληψις προκηρύξεως μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10394 ἀπὸ 7—2—30 Διαταγῆς Ὑπουργείου, διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ὀρθοπαιδικῶν εἰδῶν καὶ ὑποδημάτων ἀναπήρων πολέμου.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 25ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6ην μ. μ. ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας (ὁδὸς Ἴωνος ἀριθ. 10) ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ. Θ. Π. καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθημένους εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου (ὁδὸς Ἴωνος ἀριθ. 10) ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν (12—1 μ. μ.).

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Ὁ Πρόεδρος
ΣΤΥΛ. ΛΑΪΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ ΝΩΠΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ "ΠΑΣΤΕΡ,,

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 23 τοῦ Καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τὴν 10 Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παπαρρηγοπούλου ἀριθ. 9 Γραφείοις τῆς Α. Ε. Γενικῶν Ἐπιχειρήσεων πρὸς συγκρότησιν τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἡμερησία Διάταξις:

1) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως Δ. Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1929.
2) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐλεγκτῶν.
3) Ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ.
4) Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς εὐθυνῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.
5) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
6) Ἔγκρισις ἀποζημιώσεως τοῦ Συμβούλου Διαχειριστοῦ.
7) Ἀντικατάστασις τῶν ἐξερχομένων μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως μέτοχοι ἢ ἀντιπρόσωποι τούτων κάτοχοι εἴκοσι πέντε τοὐλάχιστον μετοχῶν, δέον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ καὶ προσαγάγωσι τὴν ἀπόδειξιν καταθέσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 1930

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
Δ. ΠΟΛΑΤ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ὡς Πρόεδρος τῆς Κ.Ε.Κ. Ἀκρίδων

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Νομαρχίας τὴν 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ προμήθεια τῶν ἑξῆς ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν:

1) Πέντε χιλιάδων δοχείων ἀκαθάρτου πετρελαίου.
2) Δύο χιλιάδων χιλιογράμμων ἀρσενικώδους νατρίου.
3) Πεντακοσίων μέτρων λινάτσας πλάτους τοὐλάχιστον 1.50 καλῆς ποιότητος.
4) Ἓξ χιλιάδων χιλιογράμμων μελάσσης.
5) Εἴκοσι χιλιάδων χιλιογράμμων χονδρῶν πιτύρων.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ καὶ δι' ἕκαστον εἶδος κεχωρισμένως.

Τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν τῆς δημοπρασίας λεπτομερῶς ἀναγραφομένων ἐν τῇ ταυταρίθμῳ διακηρύξει ἡμῶν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Νομαρχίᾳ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Νομαρχῶν Διευθυντὴς ὡς Πρόεδρος Κ.Ε.Κ. Λακωνίας
ΝΙΚΟΛ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Lτδ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ 1839
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΑΝΟΙΚΤΟΝ: ΑΠΟ 9 π. μ. ΜΕΧΡΙ 8 μ. μ.
ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΟΠΗΣ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Δ'. ΕΤΗΣΙΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ ΝΩΠΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ «ΠΑΣΤΕΡ»

ΤΗ 31η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι	Δρχ.	8.087.25
Χρεώγραφα	»	28.727.75
Μηχανήματα Ἐργοστασίου καὶ Ἐγκαταστάσεις	»	241.200.30
Μεταφορικὰ Μέσα: 2 Αὐτοκίνητα καὶ Ἅμαξα	»	85.643.90
Κεναὶ Φιάλαι, Κενὰ Δοχεῖα, Ἔπιπλα καὶ ὑλικὰ διάφορα	»	39.846.—
Χρεωστικοὶ Λογαριασμοὶ Διάφοροι	»	171.129.85
	Δρχ.	574.635.05

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον διῃρημένον εἰς 5.000 Μετοχὰς	500.000.—		
Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν	4.500.—		
Κράτησις πρὸς ἀπόσβεσιν ἀξίας Ἐγκαταστάσεων	34.000.—	Δρ.	538.500.—
Πιστωτικοὶ Λογαριασμοὶ Διάφοροι		»	30.278.55
Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων		»	4.695.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Ὑπόλοιπον εἰς Νέον		»	1.161.50
		Δρχ.	574.635.05

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ: «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ

Γενικὰ ἔξοδα, Μισθοδοσίαι, ἐνοίκια, ἔξοδα αὐτοκινήτου κινήσεως Ἐργοστασίου		Δρ.	355.176.10
Ἀπόσβεσις ἐξόδων ἐπισκευῆς αὐτοκινήτου	18.500.—		
Ἀπόσβ. ἐξόδ. συστάσεως Ἀνων. Ἑταιρίας	8.000.—		
Ἀπόσβεσις ἀξίας κενῶν φιαλῶν	14.000.—	»	40.500.—
Κέρδος ἀφιέμενον εἰς Νέον		»	1.161.50
		Δρχ.	396.837.60

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον κερδῶν παρελθούσης χρήσεως		Δρχ.	1.024.45
Κέρδη ἐκ πωλήσεως Γάλακτος	393.899.90		
Τόκοι Καταθέσεων Ὄψεως	1.913.25	»	395.813.15
		Δρχ.	396.837.60

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Κ. ΞΑΝΘΙΑΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 19[illegible]

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος
Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἕνας μπάγκος ἀπὸ μπαμπού, εὑρίσκεται ἐκεῖ κοντά μου, στὸν ἴσκιο μιᾶς μελικουκιᾶς, ποὺ τὰ κοκκινωπὰ φύλλα της, καθὼς ἔλαμπαν μέσα στὸ φῶς, ἔδιναν τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς θόλου ἀπὸ ρουμπίνια... Ἐκάθησα ἐκεῖ, ἢ μᾶλλον ἀφέθηκα νὰ πέσω ἀπάνω στὸν μπάγκο, γιατὶ ἡ χαρὰ ὅλης αὐτῆς τῆς ἐξαισίας ζωῆς μ' ἔκαμε σχεδὸν νὰ λιποθυμήσω ἀπὸ μιὰν ἄγνωρη ἡδονή.

Καὶ εἶδα, στ' ἀριστερά μου, τὸν πέτρινα φύλακα αὐτοῦ τοῦ κήπου, ἕναν Βούδδα, καθισμένον ἐπάνω σ' ἕναν βράχο, ποὺ ἔδειχνε τὴν γαλήνιαν ὄψι του, μιὰν ὄψι ἀπέραντης καλωσύνης, λουσμένης ἀπὸ τὸ γαλάζιο τοῦ ἀπείρου καὶ ἀπὸ ἥλιον. Τὸ βάθρον τοῦ ἀγάλματος ἐσκέπαζαν λουλούδια, καὶ καλάθια ἀπὸ φροῦτα, προσφοραὶ ἐξιλαστήριοι καὶ μυρωμέναι. Μιὰ κοπέλλα, μὲ κίτρινο φόρεμα ἐσηκωνόνταν ὡς τὸ μέτωπο τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἐστεφάνωνε εὐλαβικὰ μὲ λωτούς... Χελιδόνια φτερούγιζαν ὁλόγυρα, ἀφίνοντα μικρὲς χαρούμενες κραυγές... Τότε, ἐσκέφθηκα, —μὲ πόσον θρησκευτικὸν ἐνθουσιασμόν, μὲ πόσην μυστικοπαθῆ λατρεία!—, τὴν θείαν ζωὴν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος πολὺ πρὸ τοῦ Χριστοῦ μας, ἐκήρυξεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἁγνότητα, τὴν ἀπάρνησιν καὶ τὴν ἀγάπην...

Ἀλλά, σκυμμένη ἀπάνω μου σὰν τὴν ἁμαρτία, ἡ Κλάρα μὲ τὸ στόμα κατακόκκινο σὰν λουλοῦδι, ἡ Κλάρα μὲ τὰ πράσινα μάτια, πρασινότερα σὰν τὰ μικρὰ ἀμύγδαλα, δὲν ἄργησε νὰ μὲ ἐπαναφέρῃ στὴν πραγματικότητα, καὶ μοῦ εἶπε, δείχνοντάς μου μὲ μιὰ μεγάλη χειρονομία τὸν κῆπο:

—Κύτταξε, ἀγάπη μου, τί ἐξαίσιοι καλλιτέχναι εἶναι οἱ Κινέζοι καὶ πῶς ξέρουν νὰ κάνουν τὴν φύσι συνένοχο στὶς βασανιστικὲς των μεγαλοφυΐες!... Στὴν ἀπαίσια Εὐρώπη μας, ἡ ὁποία πρὸ τόσου καιροῦ ἀγνοεῖ τί εἶναι ὡμορφιά, πραγματοποιοῦν τὰ βασανιστήρια μυστικὰ στὰ βάθη τῶν φυλακῶν, ἢ στὶς δημόσιες πλατεῖες, ἀνάμεσα σὲ χυδαῖα μεθυσμένα πλήθη... Ἐδῶ, ἀνάμεσα σὲ λουλούδια, ἀνάμεσα στὴν θαυμασία σιωπὴν ὅλων τῶν λουλουδιῶν, στήνονται τὰ ὄργανα τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θανάτου, οἱ πάσσαλοι, ἡ ἀγχόνες καὶ οἱ σταυροί... Τώρα, σὲ λίγο, θὰ τὰ ἰδῇς πόσον ὡραῖα ἁρμονίζονται μὲ τὰ θαύματα τῆς ὀργιαστικῆς αὐτῆς ἀνθήσεως, μὲ τὴν μαγευτικὴ φύσι, τόσον ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι ἀποτελοῦν μέρος τῶν λουλουδιῶν, τοῦ ἐδάφους, τοῦ φωτός...

Καὶ καθὼς δὲν μποροῦσα νὰ συγκρατήσω μιὰ κίνησιν ἀνυπομονησίας:

—Ζῷον! εἶπεν ἡ Κλάρα... ζῷον, ποὺ δὲν καταλαβαίνεις τίποτε.

Μὲ ὕφος σκεπτικό, ἡ Κλάρα ἐσυνέχισε:

—Πές μου, σοῦ ἔτυχε ποτὲ νὰ εἶσαι λυπημένος ἢ ἄρρωστος καὶ νὰ βρεθῇς σὲ μιὰ γιορτή;... Παρετήρησες, τότε, πόσον ἡ λύπη σου ἐρεθιζόταν σὰν νὰ προσεβάλετο ἀπὸ τὰ χαρούμενα πρόσωπα καὶ ἀπὸ τὴν γύρω ὡμορφιά;... Σκέψου λοιπὸν τί πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὁ κατάδικος, ποὺ πρόκειται νὰ πεθάνῃ μέσα σὲ βασανιστήρια... Σκέψου πόσον τὸ βασανιστήριο γίνεται ὀδυνηρότερο στὴ σάρκα του καὶ στὴν ψυχή του, ὅταν βλέπῃ γύρω του αὐτὴ τὴν μαγευτικὴ ὡμορφιά... καὶ πόσον σκληρότερη καὶ ἀπελπιστικώτερη εἶναι ἡ ἀγωνία του, ἀγαπημένη μου καρδούλα!...

—Σκεπτόμουνα τὸν ἔρωτα, ἀπεκρίθηκα σὲ τόνο ἐπιτιμήσεως... Καὶ ἐσεῖς ἐξακολουθεῖτε ἀκόμη νὰ μοῦ μιλῆτε αἰωνίως καὶ πάντα γιὰ βασανιστήρια!...

Φυσικά!... ἀφοῦ πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο πρᾶγμα...

Ἐστάθηκε κοντά μου, ὄρθια, μὲ τὰ χέρια της ἀπάνω στὸν ὦμο μου. Καὶ ἡ κόκκινη σκιὰ τοῦ δένδρου τὴν ἐτύλιξε... Ἐκάθησε στὸν μπάγκο καὶ ἐσυνέχισε:

—Καὶ ἀφοῦ ὑπάρχουν βασανιστήρια παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι...προσπαθῶ, ἀγάπη μου, νὰ συμμορφώνομαι καὶ ν' ἀπολαμβάνω, γιατὶ τὸ αἷμα εἶναι ἕνας πολύτιμος ἐπίκουρος τῆς ἡδονῆς... Εἶναι τὸ κρασὶ τοῦ ἔρωτα...

Ἐχάραξε μὲ τὴν ἄκρη τῆς ὀμπρέλλας της ἀπάνω στὴν ἄμμο, μερικὲς εἰκόνες, ἀφελῶς ἀνήθικες καὶ εἶπε:

—Εἶμαι βεβαία ὅτι φαντάζεσαι τοὺς Κινέζους πιὸ ἀγρίους ἀπὸ μᾶς... Ὄχι, δὲν ἔχεις δίκηο!... Ἐμεῖς οἱ Ἄγγλοι; ...Καὶ σεῖς οἱ Γάλλοι;... Εἰς τὴν Ἀλγερία σας, εἰς τὰ σύνορα τῆς ἐρήμου, εἶδα τὸ ἑξῆς... Μιὰ μέρα, στρατιῶται εἶχαν αἰχμαλωτίσει μερικοὺς Ἄραβας ...κάτι δυστυχισμένους Ἄραβας, ποὺ τὸ μόνο ἔγκλημα, ποὺ εἶχαν διαπράξει ἦταν ὅτι ἤθελαν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τοὺς βαρβαρισμοὺς τῶν κατακτητῶν των... Ὁ συνταγματάρχης διέταξε νὰ τοὺς θανατώσουν ὅλους ἀμέσως, χωρὶς νὰ δικασθοῦν... Καὶ ἰδοὺ τί συνέβηκε... Ἦσαν τριάντα... Ἔσκαψαν τριάντα τρύπες μέσα στὴν ἄμμο, καὶ τοὺς ἔχωσαν ἐκεῖ μέσα ὄρθιους, ἕως στὸν λαιμό, γυμνούς, μὲ κεφάλι ξυρισμένο, στὸν μεσημεριανὸν ἥλιο... Γιὰ νὰ μὴ πεθάνουν δὲ πολὺ γρήγορα... τοὺς ἐρράντιζαν, κάθε τόσο, μὲ νερὸ σὰν νὰ ἦσαν λάχανα...Μετὰ μισὴν ὥραν τὰ βλέφαρα ἐπρηζόνταν... τὰ μάτια ἔβγαιναν ἀπὸ τὶς κόγχες... ἡ γλῶσσες ἐφούσκωναν, ἐγέμιζαν τὸ στόμα, ποὺ ἔμενε φρικωδῶς ἀνοιγμένο καὶ τὸ δέρμα τῶν κρανίων ἔσκαζε ἀπὸ τὸ κάψιμο... Ὕστερα ἀπὸ λίγο τριάντα κεφάλια νεκρὰ ἐκοίτονταν στὴν ἄμμο, παραμορφωμένα σὰν βότσαλα!... Αὐτὰ ποὺ κάνουμε μεῖς εἶναι τρισχειρότερα!... Ἄ! θυμοῦμαι τὴν παράξενη αἴσθησι, ποὺ ἐδοκίμασα ὅταν, στὸ Κάντυ, τὴν παληὰ καὶ σκοτεινὴ πρωτεύουσα τῆς Κεϋλάνης, ἀνέβηκα τὰ σκαλοπάτια τοῦ ναοῦ, ὅπου οἱ Ἄγγλοι ἔσφαζαν, ἠλιθίως, χωρὶς νὰ τοὺς ὑποβάλουν σὲ μαρτύρια, τοὺς μικροὺς πρίγκηπας Μοντελιάρ, τοὺς ὁποίους οἱ θρῦλοι μᾶς τοὺς δείχνουν τόσον χαριτωμένους σὰν τὰ κινέζικα ἐκεῖνα εἰκονίσματα ποὺ εἶναι ἐξαισίας τέχνης, μὲ ἱερατικὴν γαλήνην καὶ ἁγνότητα, μὲ τὸν χρυσὸν φωτοστέφανον καὶ τὰ μακρυὰ σταυρωμένα χέρια των... Ἔνοιωσα ὅτι συνετελέσθη ἐκεῖ...ἀπάνω στὰ ἱερὰ σκαλοπάτια ποὺ δὲν τὰ καθάρισαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ αἷμα ἐκεῖνο τὰ ὀγδόντα χρόνια τῆς βιαίας κατακτήσεως, συνετελέσθη κάτι φρικτότερο καὶ ἀπὸ μίαν ἀνθρωπίνην σφαγήν: ἡ καταστροφὴ μιᾶς πολυτίμου, συγκινητικῆς, ἀθώας ὡμορφιᾶς. ...Εἰς τὴν ἀγωνιῶσαν καὶ πάντοτε μυστηριώδη αὐτὴν Ἰνδικὴν χώραν, εἰς κάθε βῆμα του συναντᾷ κανεὶς τὰ ἴχνη τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ εὐρωπαϊκοῦ βαρβαρισμοῦ... Ὅπου δήποτε ἐμφανίζεται ὁ πολιτισμὸς δείχνει ἐκείνη τὴν ὄψι τὴν ἀνακατωμένη μὲ στεῖρο αἷμα καὶ μὲ ἐρείπια παντοτεινὰ νεκρά... Μπορεῖ νὰ πῇ σὰν τὸν Ἀττίλα: «Χορτάρι δὲν ξαναφυτρώνει ἐκεῖ ὅπου ἔχει διαβῆ τὸ ἄλογό μου»...

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρίαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ —ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν Ὑδραυλικῶν Ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, κηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν, πρὸς κατασκευὴν τηλεφωνικῶν γραμμῶν.

1) Σύρμα ὀρειχάλκινον	2 χιλιοστ.	5000 χγρμ.
2) Σύρμα χάλκινον	3 χιλιοστ.	9400 χγρμ.
3) Σύρμα προσθετικόν		100 χγρμ.
4) Κεδρωτὴ κάνναβις		150 χγρμ.
5) Στῦλοι ὕψους 5.5 μ.		1564 τεμάχια
6) Μονωτῆρες τύπου Β2		11700 τεμάχια
7) Ὑποστηρίγματα τύπου Β3		11700 τεμάχια
8) Μονωτῆρες διασταυρώσεων τύπου Ι		140 τεμάχια

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 7ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ., εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιριῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π. μ. μέχρι μεσημβρίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἐπανάληψις δημοπρασίας πρὸς προμήθειαν 300 μαρμαρίνων ὁροσήμων

Ἀνακοινοῦται ὅτι, τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 ὥρας π. μ. διενεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας (Ὄθωνος 4β' πλατεῖα Συντάγματος) καὶ ἐνώπιον τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐπαναληπτικὸς δημόσιος μειοδοτικὸς συναγωνισμὸς διὰ φανερῶν προσφορῶν πρὸς προμήθειαν 300 μαρμαρίνων ὁροσήμων.

Πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὸν συναγωνισμὸν πληροφορία παρέχεται καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας 12—1 ἐν τῇ Γραμματείᾳ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας)

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΔΟΣ

Ὡς Πρόεδρος Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καταδιώξεως ἀκρίδων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρχίας τὴν 20ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ προμήθεια

1) Εἴκοσι χιλιάδων ὀκάδων πιτύρων χονδρῶν καὶ ἄνω.
2) Δέκα χιλιάδων δοχείων ἀκαθάρτου πετρελαίου καὶ ἄνω.
3) Εἴκοσι τόννων μελάσσης καὶ ἄνω.
4) Τεσσάρων τόννων νατρίου καὶ ἄνω.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εὕρηνται κατατεθειμένοι τῇ Νομαρχίᾳ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ὥραν 10—12 π. μ. καὶ τῷ Δημάρχῳ Ἀθηναίων.

Ὁ Νομάρχης
ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΟΤΑΡΑΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Εἰς μνήμην τοῦ συγγραφέως Χὲρν

ΛΕΥΚΑΣ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).—Εἰς τὴν πόλιν μας πρόκειται νὰ τελεσθοῦν κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν ὑπὸ τῆς Ἰαπωνικῆς κυβερνήσεως ἑορταὶ καὶ ἐντοιχισμὸς ἀναμνηστικῆς πλακὸς εἰς τὴν εἰσέτι σωζομένην οἰκίαν τῆς οἰκογενείας Ἰ. Μεσσήνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ μέγας Ἄγγλος ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς Λευκάδιο Χέρν. Ἡ πρᾶξις αὕτη τιμᾷ τὴν χώραν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, διότι δι' αὐτῆς πρόκειται νὰ ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἀφιέρωσε τὴν ζωήν του εἰς τὴν ἐξύμνησιν τῆς χώρας τῶν Χρυσανθέμων καὶ θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν στενωτέραν προσέγγισιν τῶν δύο λαῶν, διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῆς ὡραίας νύμφης τοῦ Ἰονίου ὑπὸ τῶν εὐγενῶν καὶ πεπολιτισμένων τέκνων τῶν νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 4

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη ἐκ τεσσάρων δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸν Αον ὄροφον ἓν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, παραδιδόμενον ἀμέσως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν γραφεῖον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενον τὴν 1 Φεβρουαρίου 1930. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια εἰς τὸν β' ὄροφον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, παραδιδόμενα ἀμέσως, ἀντὶ δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, Στοὰν Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχόμενα δωμάτια διὰ Γραφεῖον εἰς τὸν Α' ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου, παραδοτέα ἀμέσως, ἀντὶ 2.500 δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγυιᾶς 4, τρία δωμάτια μετὰ κοινῆς χρήσεως κουζίνας. Μίσθωσις γενήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τῇ 16 Φεβρουαρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Πληροφορίαι κλπ. ὅροι, ἐκτελεστὰς διαθήκης Νικολάου Σταματοπούλου, Ριζάρειον Σχολήν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Τὴν 11ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται παρ' ἡμῖν διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν τριῶν ὁμάδων κινητῆρος γεννητρίας φορτίσεως συσσωρευτῶν μετὰ τῶν ἀντιστοίχων πινάκων φορτίσεως πρὸς χρῆσιν τοῦ Ταμείου Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Θράκης, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως δημοσιευθέντας ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατατεθειμένους παρὰ τῷ Τμήματι Ὑλικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 22.500.000
ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ
ΔΙ' ΕΝ ΕΩΣ ΔΥΟ ΕΤΗ....... 6 1)2 ΕΤΗΣΙΩΣ
ΜΕ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΝ....... 6 0)0 »
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ............ 5 1)2 »
ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ..... 5 0)0 »
ΤΑΧΕΙΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
(ΓΩΝΙΑ ΟΔΩΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ)
ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ
Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς συνεχῶς καὶ ἄνευ μεσημβρινῆς διακοπῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν μὲ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Κ. Τζίμον, Σέρρας.—Φόρος κατὰ κιλόν: Σιγαρέττων κοινῶν 262, σιγαρέττων ψιλῶν «Ντάμες» δρχμ. 292, πλέον ἀντίτιμον σιγαροχάρτου [illegible] κατὰ κιλόν, πρόσθετος φόρος [illegible] καὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου 28.80.

κ. Λ. Α. Μ., Ἐνταῦθα.—[illegible] δὲν ἔγινε τίποτε. Ἀφοῦ ἐκρατήθη [illegible] διάστημα εἰς τὰ ὑπ' ὄψιν, ἐτέθη [illegible] εἰς τὸ ἀρχεῖον. Χρειάζεται ἐνέργεια [illegible] ρὰ τῷ ὑπουργῷ ἢ τῷ γενικῷ [illegible].

κ. Ἐμμαν. Καμπούρην, Χανιά.—[illegible] ἔγγραφον τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου [illegible] εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ [illegible] γείου τῶν Οἰκονομικῶν. Θὰ ἐξετάσωμεν μήπως ἐστάλη εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον καὶ θὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν [illegible].

κ. Β. Βαλασιάδην, Μεσολόγγιον.—[illegible] ὑποβάλετε αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, μετὰ γραμματίου [illegible] τικοῦ ὑποθηκοφυλακείου ὅτι δὲν εἶσθε [illegible] οκτήτης ἀκινήτου κλπ.

κ. Χ. Γ. Μ., Ξάνθην.—Ἔγινε [illegible] Ἀριθ. ἀποφάσεως 2897)30—1—[illegible].

κ. Δ. Μ., Ναύπλιον.—Κατετέθη [illegible] τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν [illegible] διον περὶ παρατάσεως ἐπ' ἀόριστον [illegible] ἰσχύος τοῦ πίνακος, διότι γίνεται [illegible] νὰ προσληφθοῦν ὅλοι οἱ ἐπιτυχόντες [illegible] διαφόρους οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας.

κ. Γ. Π. Ρ., Κοιλάδα Κρανιδίου.—Δὲν γίνονται ἐπαναδιορισμοί. [illegible] ται μόνον κατόπιν διαγωνισμοῦ. [illegible] λοιπὸν νὰ προσέλθετε νὰ διαγωνισθῆτε ἐν καιρῷ, ἐφ' ὅσον βέβαια ἔχετε [illegible] τήριον πλήρους δημοτικοῦ καὶ [illegible] 25—35 ἐτῶν.

κ. Γ. Α. Μ., Χανιά.—Καθὼς [illegible] ται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον διημείφθη [illegible] κρὰ ἀλληλογραφία μετὰ διαφόρων [illegible] χῶν, ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν. [illegible] τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ κ. Βουτσαδάκη [illegible] ρίσκονται εἰς τὸ τμῆμα θυμάτων [illegible] μου, μὲ ἀριθμὸν 38397)27—6—[illegible] ρακολουθοῦμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Κ. Μπαμπαλίκαν, Θεσ)νίκην.—[illegible] δικαιολογητικὰ τῆς συντάξεώς σας [illegible] στράφησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν [illegible] τιωτικῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5360[illegible] 2—930 ἐγγράφου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅπως ἀποσταλῇ ὁ σχετικὸς [illegible] λος, μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ ὁποίου θὰ [illegible] αχθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ συνέδριον [illegible] ἐκδίκασιν. Παρακολουθοῦμεν τὸ ζήτημα.

κ. Ἐμμ. Πατρούχαν, Θεσ)νίκην.—Ὁμοίως. Ἀριθμὸς ἐγγράφου ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου 4677)8—2—30.

κ. Σωτ. Στόϊκον, Θεσ)νίκην.—Ἡ ὑπόθεσίς σας εἰσήχθη εἰς τὸ συνέδριον πρὸς ἐκδίκασιν τὴν 28—1—930 μὲ [illegible] νοϊκὴν εἰσήγησιν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Θωμ. Εὐστρατίου, Θεσ)νίκην.—Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 285 ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἐστάλη σχετικὸν ἔγγραφον πρὸς τὸν δήμαρχον Θεσσαλονίκης μὲ ἀριθ. 41667)1929)30—1—930.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων:
"ΑΝΔΡΟΣ,, τὴν 15ην Φεβρουαρίου Σάββατον 2 μ.μ.
"ΠΑΤΡΙΣ,, ΙΙ τὴν 1ην Μαρτίου Σάββατον 2 μ.μ.
"ΑΝΔΡΟΣ,, τὴν 8ην Μαρτίου Σάββατον 2 μ.μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ 1, τηλέφ. 57—29 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφ. 2-27.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙ ΛΑΚΚΟΙ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὰ γραφέντα εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10ης τρέχοντος φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ὑμῶν ἐφημερίδος, ἐν σχέσει μὲ τοὺς λάκκους τοὺς ὁποίους ἀνοίγουν αἱ διάφοροι ἑταιρεῖαι, εὑρίσκουν σύμφωνον τὴν Δημοτικὴν ἀρχήν.

Δυστυχῶς, ἡ πρότασις τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, περὶ κατασκευῆς κοινῆς τάφρου ὁπόθεν θὰ διήρχοντο ὅλα τὰ καλώδια καὶ οἱ σωλῆνες ὅλων τῶν ἑταιρειῶν αἵτινες ἀνασκάπτουν ἑκάστοτε τὰς ὁδούς, δὲν ἐγένετο δεκτή. Οὕτω, συνεχίζεται ἡ ἐκσκαφὴ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως, χωρὶς ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ προστατεύσῃ τὴν πόλιν, ἀφοῦ αἱ συμβάσεις τὰς ὁποίας ἔχουν συνάψει μετὰ τοῦ Δημοσίου αἱ ἀνασκάπτουσαι τὰς ὁδοὺς ἑταιρεῖαι, προστατεύουν μόνον αὐτάς.

Μετὰ τιμῆς
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

Ἀθῆναι, 11—2—930.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΓΚΑΝ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Μετὰ τὴν περιφανῆ νίκην τῆς Ἑλληνικῆς καλλονῆς καὶ τὸν ἐξεγερθέντα ἐνθουσιασμὸν εἰς πάντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, τὰ θριαμβεύσαντα διὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ τοῦ κάλλους ἀγῶνι, ἄς γραφῇ ὅτι δὲν παρελάβομεν τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρὰ τῶν ξένων, ὡς ἐλέχθη που, ἵνα ἐν μεμψιμοιρίᾳ κατηγορηθῇ τὸ πρᾶγμα. Οὐδὲν τούτου ἀνακριβέστερον, ὑπαρχουσῶν τόσων μαρτυριῶν ὅτι ὁ ἀγὼν εἶνε Ἑλληνικώτατος καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος τοῦ κάλλους ἀντέγραψαν, ὡς τόσα ἄλλα, καὶ τοῦτον οἱ ξένοι.

Ὁ Ἀθήναιος (13,609) ἀναφέρει Νικίαν τινά, γράψαντα Ἀρκαδικὰ καὶ σημειοῦντα ὅτι ὁ Κύψελος, κτίσας πόλιν παρὰ τὸν Ἀλφειόν, ἵδρυσε βωμὸν καὶ τέμενος εἰς τὴν Δήμητρα τὴν Ἐλευσινίαν, ἐν τῇ ἑορτῇ δὲ αὐτῆς ἐτέλεσε καὶ ἀγῶνα κάλλους, ἐνῷ ἔτυχε τοῦ καλλιστείου ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ἡροδίκη. Ὁ ἀγὼν οὗτος ἐτελεῖτο ἔκτοτε παρὰ τοῖς Ἠλείοις ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀθηναίου, αἱ δ' ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες ὠνομάζοντο χρυσοφόροι.

Καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ ἀναφερόμενος Θεόφραστος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἀγῶνος τούτου, λέγων ὅτι ἡ κρίσις ἐπετελεῖτο ἐν σπουδῇ, ἐλάμβανον δ' οἱ νικήσαντες ὡς βραβεῖα ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἀνέθετον εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἐγίνετο καὶ ἀγὼν κάλλους νέων, ὁ δὲ νικήσας ταινιούμενος ὑπὸ τῶν φίλων, συνωδεύετο ἐν πομπῇ μέχρι τοῦ ναοῦ. Κατ' ἄλλον δὲ συγγραφέα ὁ διδόμενος εἰς αὐτοὺς στέφανος ἦτο ἐκ μυρρίνης.

Καὶ ἐν Λέσβῳ δὲ ἐτελοῦντο ὅμοιοι ἀγῶνες κάλλους γυναικῶν φημιζομένων τῶν Λεσβίδων ἐπὶ κάλλει (...αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν» Ὁμ. Ἰλ. Ι, 130) καὶ ἐν Τενέδῳ, ἔνθα, ὡς λέγει ὁ Νυμφόδωρος ἐν Περίπλῳ Ἀσίας, «καλλίστας γίνεσθαι γυναῖκας τῶν πανταχοῦ γυναικῶν». Καὶ ἡ Χαλκὶς δὲ ἡ ἐν Εὐβοίᾳ, κατὰ Ἡσίοδον, ἦτο καλιγύναιξ καὶ ἴσως καὶ ἐκεῖ ἐτελοῦντο ὅμοιοι ἀγῶνες, ὅπως πιθανὸν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος συνέβαινε τὸν αὐτό, δὲν ἔφθασαν ὅμως μέχρις ἡμῶν πληροφορίαι περὶ τούτου.

Τὸ καλλιστεῖον εἶνε Ἑλληνικόν· ἤδη δ' ἂς καθιερωθῇ ὁ ὅρος ὡς διεθνὴς πλέον, μετὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Γνωστὸς εἶνε ὁ στίχος τοῦ Εὐριπίδου (Ἰφιγ. Ταυ. 23) ἔνθα ἡ Ἰφιγένεια ἀναφέρει τὰς λέξεις τοῦ Κάλχαντος περὶ ἑαυτῆς («.....τὸ καλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων...»), ὅπως γνωστὸν εἶνε τὸ παρὰ Λουκιανῷ (Διάλ. Θε. 20,1), ἔνθα ὁ Ζεὺς γίνεται ἱδρυτὴς ἀγῶνος κάλλους, εἰδικώτατος εἰς τοῦτο καὶ στέλλει τὸν Ἑρμῆν πρὸς τὸν Πάριν μετὰ τοῦ μήλου, ἵνα κρίνῃ τὰς θεὰς τὰς περὶ κάλλους ἐριζούσας (καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος διαγωνισμός), ὑποδηλῶν τὸ διατὶ ἀποφεύγει τῆς κακοτοπιαῖς καὶ διορίζει κριτὴν τὸν Πάριν: «.....ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσιν.»

Εἶνε γνωστότατον ἄλλως ὅτι καὶ τῆς καλλιτεχνίας ἡ ἀνάπτυξις ἐβασίσθη ἐπὶ τῆς πραγματικότητος, ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ὑπερόχου Ἑλληνικοῦ κάλλους, ἵνα ἐμφανίσῃ τὰ ἰδεώδη πρότυπα διὰ τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν. Καὶ τότε εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον κατήρχοντο αἱ τοῦ κάλλους τὰ σκῆπτρα κατέχουσαι κατὰ τόπους καὶ ἀνεδεικνύοντο καὶ ἐτύγχανον τοῦ καλλιστείου (οὐχὶ τῶν καλλιστείων, διότι ταῦτα σημαίνουσι βράβευσιν διὰ ἀνδρείαν ἢ γενναιότητα) αἱ ὑπερέχουσαι ὄχι μόνον διὰ τὸ ἁπλοῦν κάλλος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὅλην ἐξωτερικὴν χάριν, κατὰ τὸ παλαιὸν ἐπίγραμμα: «Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, οὐ κατέχει δέ, ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ».

Ἀλλὰ καὶ τότε αἱ ἀποτυγχάνουσαι καὶ αἱ περὶ αὐτὰς θὰ ἐπρογκάριζαν τοὺς κριτάς, ἀφοῦ δὰ καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, φοβηθεὶς τὴν πρόγκαν ταύτην, δὲν ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος τὴν κρίσιν, ἀλλ' ἀνέθηκε ταύτην εἰς τὸν συνειθισμένον εἰς τὰ τοιαῦτα υἱὸν τοῦ Πριάμου. Τοῦτο ἂς παρηγορήσῃ τοὺς νεωτέρους κριτὰς δι' ὅσα ἔπαθον καὶ ἂς ἐνθυμῶνται τὸ τοῦ παλαιοῦ ζωγράφου:

«Μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται,
Παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως
Δαίδαλος ἐξέφυγε.»

Πρόθυμος
ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

Ο ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»

Νομίζω πῶς πρέπει νὰ γίνῃ κάποια σύστασις ἐκ μέρους τοῦ Τύπου εἰς τὸ Κοινὸν διὰ νὰ μὴ χρησιμοποιῇ ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε τυπωμέναι αἱ εἰκόνες καὶ ἡ βιογραφία τῶν Ἁγίων καὶ τῶν θείων προσώπων.

Μία περισσοτέρα εὐλάβεια, ἀλλὰ καὶ μία φειδωλοτέρα ἐκτύπωσις εἰς τὰ φύλλα διὰ τὰς εἰκόνας εἶνε, νομίζω, ἀπαραίτητος ὅπως μὴ ριφθοῦν τὰ ἅγιά μας τοῖς κυσί, διότι δὲν ἀγνοεῖτε ἀναμφιβόλως πῶς πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν εἴτε ἐκ λόγων ἀγνοίας ἢ ἀπροσεξίας ἢ ἄλλων κάμνουν πολὺ κακὴν καὶ ἀνευλαβῆ χρῆσιν τοῦ χάρτου τοῦ Τύπου.

Εἶνε πολὺ δυσάρεστον πρᾶγμα αὐτὸ ποῦ παρατηρεῖται μὲ ἕνα ὡρισμένον Τύπον, ὅστις τυγχάνει νὰ δημοσιεύῃ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὸ ἴδιον φύλλον ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα φωτογραφίας ἐγκληματιῶν ὡς καὶ εἰκονογραφίας ἁγίων, ἀλλὰ τὸ λυπηρότερον εἶνε ὅταν ρίπτωνται τὰ ἅγια αὐτὰ πράγματα κατὰ γῆς καὶ ἀλλοῦ.

Μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν ἐνόχλησιν αὐτήν, ἀλλὰ νομίζω πῶς πρέπει νὰ ληφθῇ κάποια εὐλαβὴς μέριμνα διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς σοβαρᾶς καὶ ἐκλεκτῆς ὕλης τοῦ Τύπου διὰ νὰ μὴ πάθῃ ὁ λαὸς σύγχυσιν καὶ βεβήλωσιν τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων καὶ γνωμῶν.

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν
Ε. Βαλασούρης

9)2)1930, Κυπαρισσία.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου προάγονται εἰς ὑποδιευθυντὰς τῶν Γυμνασίων καὶ Πρακτικῶν Λυκείων ἔνθα ὑπηρετοῦν, οἱ κάτωθι λειτουργοὶ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

Α' Περιφερείας. — Ἀθηνῶν: Ἀλ. Γάσπαρης, Χ. Παπαναστασίου, Α. Γραμματικός, Ι. Πλαγιαννάκος, Γ. Μπομπός, Δ. Παπαδημητρίου, Β. Πλούμης, Γ. Παπακωνσταντίνου, Ν. Ματαράγκας, Αἰκ. Σταμπόγλη, Μ. Πολυμενάκου, Ἀν. Ἀναστασιάδης.

Περιχώρων: Κ. Παπανικολάου Λαυρίου, Ν. Ζαφειρίου Καλλιθέας, Σ. Κολλᾶτος Π. Φαλήρου, Ἀν. Νικολάου Ἀμαρουσίου, Δ. Λαγὸς Κορωπίου, Ι. Ναυπλιώτης Θηβῶν, Κ. Ἀναγνωστόπουλος Λεβαδείας, Μ. Σακελλαρίου Κιάτου, Ν. Κόσυβας Νεμέας.

Β' Περιφερείας. — Πειραιῶς: Δ. Γιαννακᾶκος, Ι. Παυλάκης, Δ. Νικολόπουλος, Α. Δενάρδου, Δ. Πετρουτσόπουλος Κυθήρων, Α. Ροῦσσος Σύρου, Ι. Καρδαμίτσης Τήνου, Στ. Μουζουράκης Νάξου, Ν. Δραγάζης Ἄνδρου, Ν. Κερμελῆς Ἁγ. Κηρύκου, Ἐμ. Βασμανώλης Σάμου, Στ. Βίος Χίου, Σπ. Κόκλας Καρδαμύλων, Σ. Ἀποστολᾶκος Πειραιῶς.

Γ' Περιφερείας. — Χ. Λάσκαρης, Ν. Μιχαλόπουλος Λαμίας, Γ. Κωνσταντινίδης Ἀμφικλείας, Λ. Βρατιᾶνος Χαλκίδος, Θ. Πανάγος Λιδωρικίου, Π. Ἀθανασιάδης Ἱστιαίας, Δ. Βαγῆς Κύμης, Λ. Νικολόπουλος Ἀμφίσσης.

Δ' Περιφερείας. — Ν. Γεωργάρας, Χ. Βαρούτσικος, Ι. Γαρύφαλος Βόλου, Χ. Πρᾶκος Ἁλμυροῦ, Γ. Καραγεῶργος Καρδίτσης, Γ. Βαφειὸς Λαρίσσης, Γ. Κακάβας Τρικκάλων, Ἀν. Τσούλης Τσαριτσαίνης.

Ε' Περιφερείας. — Β. Νότης, Χ. Σιμυριώτης, Γ. Δοῦμας, Δ. Παπαδόπουλος Θεσσαλονίκης, Εὐάγ. Λαδᾶς Πολυγύρου.

ΣΤ' Περιφερείας. — Ν. Παπανικολάου Γρεβενῶν, Χ. Γεωργίου Καστοριᾶς, Δ. Μανδαλᾶς Φλωρίνης, Γ. Γκανούλης Σιατίστης.

Ζ' Περιφερείας. — Σπ. Βυθοῦκλας Κομοτινῆς, Π. Μαρῆς Λήμνου, Ἀρ. Δελῆς Μυτιλήνης, Ι. Ψῶμος Πλωμαρίου, Κ. Σχοινᾶς Διδυμοτείχου, Ἀπ. Δημίας Καβάλλας, Α. Παπακώστας Ξάνθης, Θ. Βαφειάδης Ἀλεξανδρουπόλεως, Λ. Χαρισιάδης Δράμας.

Η' Περιφερείας. — Θ. Σταυρόπουλος Σητείας, Γ. Παπαγεωργίου Ἡρακλείας, Σ. Δρανδάκης Ρεθύμνου, Κ. Κυριακάκης Ἱεράπετρα, Φ. Κωνσταντινίδης Χανίων, Α. Τερζάκης Καστελίου, Ἐμμ. Ζερβογιάννης Νεαπόλεως, Σ. Ραδισάκης Ἄνω Βιάνου, Σ. Γναφάκης Παλαιοχώρας, Ι. Ροζακέας Χανίων.

Θ' Περιφερείας. — Εὐσ. Σοῦπος Μολάων Γ. Βασιλόπουλος Ἄργους, Κ. Σταυρόπουλος Δημητσάνης, Ἀθ. Κούλης Λεβιδίου, Ἀθαν. Τσουτσάκης Μεγαλουπόλεως, Κ. Πετρόπουλος Ναυπλίου, Ν. Βουραζέλος Σπάρτης, Α. Τσάμης Τριπόλεως, Β. Παπαδόπουλος, Λαγκαδίων.

Ι' Περιφερείας. — Δ. Σκαλέας Ἀρεοπόλεως, Π. Πανταζῆς Γυθείου, Λ. Λάζος, Β. Χριστόπουλος, Ἀν. Μιχαλάκης Καλαμῶν, Α. Παυλόπουλος Μεσσήνης, Λ. Κόκορος Φιλιατρῶν, Κ. Τζινιέρης Σελινοῦντος.

ΙΑ' Περιφερείας, — Γ. Παναγιωτόπουλος Ἀκράτας, Ν. Βασιλόπουλος Αἰγίου, Γ. Στεφόπουλος Αἰγίου, Ν. Λόξας Ζακύνθου, Α. Δημόπουλος Καλαβρύτων, Γ. Κούρτσης Κριεκουκίου, Σ. Ἀλεξόπουλος Μεσολογγίου, Κ. Στεργιόπουλος Ναυπάκτου, Α. Πλατῆς, Α. Παπαγεωργίου, Ι. Μιχαλόπουλος Πατρῶν, Ζ. Καρτάλης, Α. Σπυρόπουλος, Ν. Βασιλᾶς Πύργου, Δ. Οἰκονομόπουλος Ἀμαλιάδος, Π. Σταθᾶτος Ληξουρίου, Δ. Δελαπόρτας Κεραμειῶν.

ΙΒ' Περιφερείας.— Ι. Σβόλος Ἀγρινίου, Ι. Σουρβῖνος, Ρ. Ἀντίοχος, Σπ. Ἀναγνωστόπουλος Κερκύρας, Α. Ἀνδρεόπουλος Ἄρτης, Γ. Μουλαρᾶς καὶ Ν. Καρούσης Ἰωαννίνων, Στ. Γερασίμου Κεφαλοβρύσου, Δ. Κουνιάκης Λευκάδος, Ι. Κουλάκης Πρεβέζης καὶ Ἀθ. Παπαχαρίσης Πωγωνιακῆς.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕΚΤΗ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ παραίτησις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κηφισίας κ. Στ. Στεφάνου δὲν ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Νομάρχην.

Ἐν τῷ μεταξὺ χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἄπειρον πλῆθος Κηφισιωτῶν συνεκεντρώθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Στεφάνου καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του.

Σχετικῶς πρὸς ὅσα ἔγραψεν χθὲς ἡ «Ἑστία» μὲ τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Στεφάνου, οὗτος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Εἶνε ψεῦδος ὅτι παρήγγειλα ἐγὼ αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα ὡς προέβλεψεν τάχα τὸ συμβούλιον, ἀπεδείχθησαν σάπια καὶ ἄχρηστα. Αὐτοκίνητα διὰ τὴν Κηφισιὰν παρήγγειλεν ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀργυρόπουλος, καθ' ὃ εἶχε ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα, καὶ ἡ προμήθεια αὐτῶν ἔγινεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὸν νομιμώτερον τρόπον. Τὸ δὲ Κοινοτικὸν Συμβούλιον πρὸ δύο μηνῶν ἐνέκρινε παμψηφεὶ τὴν προμήθειαν αὐτήν, ἐκτὸς τοῦ κ. Μιχ. Γεωργαντᾶ, ὁ ὁποῖος τότε διεμαρτυρήθη. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεώς μου εἶναι ἄλλοι καὶ δὲν σχετίζονται μὲ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον πάντοτε μὲ ὑποστήριξε καὶ τὸ ὁποῖον συνέρχεται διὰ ν' ἀξιώσῃ νὰ ἀποσύρω τὴν παραίτησίν μου».

ΜΕΓΑΡΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 41
Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται ἢ προσφέρεται πρὸς ἐκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφοι προσφοραί:
1) Παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Περπινιᾶ ἐντὸς τῆς οἰκίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Ἀκαδημίας 6. 9—11 π. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως οἰκία ἐκ 5 δωματίων, κουζίνας κλπ. σχήματος Π γωνία, ἄνωθεν Ἁγίου Λουκᾶ (Πατήσια) ὡς καὶ οἰκόπεδα εἰς ἐξαιρετικῶς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορ. παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ Θ. Κορυλλοπούλῳ ὁδὸς Πατησίων 264 καὶ Κύθνου 1.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Η ΝΕΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 4.30' μ. μ. Μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἀναφορῶν κλπ.

Ὁ κ. ΜΑΝΤΑΣ ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς ἀποκλεισθέντων διδασκάλων ἀπὸ ἐξετάσεις ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γυμναστῶν καὶ ζητεῖ νὰ ἐξετασθοῦν μετὰ προσοχῆς τὰ παράπονά των διότι εἶνε δίκαια.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Ὑπ. Παιδ.) λέγει ὅτι ἀπεκλείσθησαν οἱ διδάσκαλοι κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ νομικοῦ συμβουλίου, εἶνε ὅμως πιθανὸν εἰς τὸ μέλλον νὰ μετάσχουν τροποποιουμένου τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ὁ κ. ΚΑΛΛΑΝΤΖΑΚΟΣ ζητεῖ νὰ καταργηθῇ τὸ 5ον ἔτος τῶν ἱεροσπουδαστῶν τῆς σχολῆς Κορίνθου ἀφοῦ, κακῶς ὡς λέγει, τοῖς ἀφῃρέθη τὸ δικαίωμα νὰ ἐξέρχωνται διδάσκαλοι.

Ὁ κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ζητεῖ νὰ τοποθετηθῇ καθηγητὴς εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον Μάνδρας.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ὑπόσχεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ΚΡΙΜΠΑΣ ζητεῖ νὰ τροποποιηθοῦν οἱ προστατευτικοὶ νόμοι τῆς ἑταιρείας ἠλεκτροφωτισμοῦ Καλαμῶν ἡ ὁποία πωλεῖ τὸ ρεῦμα περισσότερον ἀφ' ὅσον πρέπει.

Ὁ κ. ΚΟΥΤΣΙΝΑΣ ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ βιομηχανικοῦ προμηθευτικοῦ συνεταιρισμοῦ Λαρίσης ζητεῖ νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις αἱ ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ πρὸς σύναψιν δανείων.

Ὁ κ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ λέγει ὅτι διὰ τῶν ἀλωνιστικῶν μηχανῶν παρέχονται δάνεια μέχρις ὅμως ἓξ μηνῶν.

Ὁ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον.) δὲν εὑρίσκει σκόπιμον νὰ τροποποιηθῇ ὁ νόμος περὶ προστασίας τῆς βιομηχανίας. Μᾶλλον, λέγει, θὰ ἠδύνατο ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα νὰ παρέχῃ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν ἀλωνιστικῶν μηχανῶν.

Ὁ κ. Π. ΖΩΓΡΑΦΟΣ συνηγορεῖ ἐπὶ αἰτήσεως τῶν μετεκπαιδευομένων τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων, περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας των ὡς συνταξίμου.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ λέγει ὅτι εἶνε πεπεισμένος, τὸ ζήτημα ὅμως ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ὁποῖος ἀποσιάζει.

Ὁ κ. ΜΠΟΥΤΗΣ συνιστᾷ νὰ δοθῇ τετράμηνος ἀναστολὴ προσελεύσεως εἰς τοὺς στρατευομένους ἤδη δημοδιδασκάλους.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Δὲν εἶνε δυνατὸν τοῦτο.

Ὁ κ. ΤΗΛΙΚΙΔΗΣ ἐρωτᾷ ἂν ὁ κ. Παπανδρέου συμφωνῇ μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν πρό τινος καιροῦ ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ νόμου περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐτῶν προϋπηρεσίας τῶν τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων εἰς τὸν συντάξιμον χρόνον.

Ὁ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ δηλοῖ ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν αὐτοκινητιστῶν Εὐβοίας ζητούντων διόρθωσιν τῶν δρόμων τῆς νήσου.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Ὑπ. Συγκ.) δηλοῖ ὅτι θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν αἴτησιν.

Ὁ κ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ διαμαρτύρεται ἐξ ὀνόματος τῶν κατοίκων Κύμης διὰ τὴν κατάργησιν τῆς μητροπολιτικῆς ἕδρας Καρυστίας.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Μητροπόλεως.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ λέγει ὅτι θὰ κατατεθῇ νομ)διον περὶ καταργήσεως μητροπολιτικῶν ἑδρῶν αἱ ὁποῖαι δὲν καθωρίσθησαν εἰσέτι, καὶ τότε δύνανται ν' ἀκουσθοῦν αἱ ἀντιρρήσεις.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ψηφίζονται νομοσχέδιά τινα.

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ (Ὑπ. Ἐσ.) παρακαλεῖ ν' ἀναβληθῇ δι' αὔριον Πέμπτην τὸ νομοσχέδιον περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ

Ὁ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ καταθέτων πρὸς κύρωσιν τὴν σύμβασιν περὶ τηλεφώνων λέγει ὅτι ἡ κυρία σύμβασις ἀφορᾷ τὴν ἐκχώρησιν προνομίου 38 ἐτῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρείαν διὰ τὴν τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν, ἡ δὲ δευτέρα συμπληρωματικὴ ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν τῶν ὑπεραστικῶν γραμμῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου καὶ διαρκείας 13 ἐτῶν. Καταθέτω ἐπίσης, συνεχίζει, παράρτημα περιέχον τὰ τιμολόγια, ἅτινα πρόκειται νὰ ἰσχύσουν διὰ τὴν πρώτην περίοδον, διότι διὰ τὰς ὑπολοίπους προβλέπεται ἀναθεώρησις. Αἱ ἀνάγκαι αἱ ἐπιβάλλουσαι τὴν ἄμεσον λῆψιν μέτρων διὰ τὴν τηλεφωνικήν μας συγκοινωνίαν εἶνε γνωσταί. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τηλεφώνων ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ κράτους ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐσχάτην βαθμίδα. Ἄλλο ζήτημα θεμελιῶδες, συνεχίζει, εἶνε ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ πανταχοῦ παρεδέχθησαν ὅτι οὗτος δὲν πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ κράτους, διότι ἡ κρατικὴ ἐκμετάλλευσις ὑστερεῖ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἐνταῦθα ἀλλοίαν γνώμην μόνον ἔχουν οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ τὰ Τ.Τ.Τ. Εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ὅπου ἡ τηλεφωνικὴ σύνδεσις καὶ συγκοινωνία εἶνε τελειοτάτη ἰσχύει ἡ ἰδιωτικὴ ἐκμετάλλευσις. Καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκεῖ ὅπου ἡ κρατικὴ ἐκμετάλλευσις ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἡ διαφορὰ εἶνε φανερά.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Δι' ἡμᾶς πιστεύομεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος μὲ τοὺς ὀργανισμοὺς τοὺς ὁποίους ἔχει δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ παρέχῃ ἐγγυήσεις καλῆς ὀργανώσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Μετὰ 15 ἔτη, ὅτε λήγει τὸ προνόμιον, ἴσως εἴμεθα εἰς θέσιν διὰ τοῦτο.

Ἀναφέρει ἔπειτα τὰς προσπαθείας πρὸς σύναψιν συμβάσεων ἀπὸ προγενεστέρας Κυβερνήσεις. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, λέγει, κατέληξεν εἰς τὴν σύναψιν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν σοβαρότητα τοῦ οἴκου μὲ τὸν ὁποῖον συνεβλήθη.

Ἡ Ἑταιρεία αὕτη ἐπὶ 3.530.000 αὐτομάτων τηλεφωνικῶν συνδέσεων ἐν τῷ κόσμῳ πλὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατεσκεύασεν 1.485.000, ἤτοι 40 ο)ο, ἐπὶ δὲ 2.950.000 τηλεφωνικῶν συνδέσεων ἐν Εὐρώπῃ ἡ Σίμενς - Χάλσκε κατεσκεύασε 50 ο)ο, ἤτοι 1.435.000. Καὶ μόνον ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῶν εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς τηλεφωνίας ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς μᾶλλον ἐπαρκεῖς καὶ ἱκανὰς τεχνικὰς χεῖρας.

Ν. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ. Ἡ σύμβασις εἶνε ἡ ἰδία ἡ συναφθεῖσα ἐπὶ Παγκάλου;

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. Ὄχι. Εἶνε ὅλως διάφορος. Ἀναλύων εἶτα τὴν σύμβασιν τῆς ἀστικῆς καὶ προαστειακῆς ἐκμεταλλεύσεως λέγει ὅτι αὕτη παρέχει προνόμιον 38 ἐτῶν διαρκείας, ἐνῷ ἡ Παγκαλικὴ παρεῖχε προνόμιον 50 ἐτῶν. Ἀστικὴ συγκοινωνία θεωρεῖται τῶν πόλεων καὶ δὴ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν, προαστειακὴ δὲ ἡ τῶν προαστείων τῶν πόλεων αὐτῶν. Τὸ Κράτος διατηρεῖ καὶ ἐξαιρέσεις διὰ τὰς ἰδικάς του συγκοινωνίας, διὰ τὰ ὑπουργεῖα, διὰ τὰς ἀστυνομικάς, στρατιωτικάς, καὶ πυροσβεστικὰς ὑπηρεσίας, ἐνῷ ἡ σύμβασις τῆς δικτατορίας ἐξῄρει μόνον τὰ τηλέφωνα τῶν ὑπουργείων καὶ ὀλίγων ἐμπιστευτικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπεραστικὰς συγκοινωνίας, αὗται θὰ ἐκμεταλλεύωνται παρὰ τῆς Ἑταιρείας ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐπὶ 13 ἔτη. Ἐπὶ πλέον ὑποχρεοῦται ἡ Ἑταιρεία νὰ ἱδρύῃ συγκοινωνίαν, ἐὰν ὑπάρξουν ἄνω τῶν 100 συνδρομητῶν, διὰ τὰ κάτω δὲ τῶν 100 συνδρομητῶν μέρη ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ συμβληθῇ μετὰ τῶν Κοινοτήτων, καὶ εἰς τὰ σημεῖα αὐτὰ ὑπάρχουν βελτιώσεις ἀπὸ τὴν Παγκαλικὴν σύμβασιν, διότι ἤρθησαν οἱ περιορισμοί.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τηλεφωνικὸν σύστημα, καθορίζεται τὸ πλῆρες αὐτόματον δι' ὅλας τὰς πόλεις τὰς ἄνω τῶν 1000 συνδρομητῶν, τὸ ἡμιαυτόματον προκειμένου περὶ 300 ἕως 1000 συνδρομητῶν, κάτω δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ τὸ χειροκίνητον σύστημα.

Πρὸς κατανόησιν τῆς τελειοποιήσεως τοῦ αὐτομάτου συστήματος, συνέστησα εἰς τὴν Ἑταιρείαν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἓν αὐτόματον τηλεφωνικὸν κέντρον. Ὡς πρὸς τὰ ὑλικὰ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἔχει συμφωνηθῆ ὅτι θὰ ἐξετάζωνται παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐὰν ἀποδειχθοῦν χρησιμοποιήσιμα θὰ ἐκτιμῶνται, θὰ πληρώνωνται καὶ θὰ χρησιμοποιῶνται.

Διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἔργων κανονίζεται αὕτη ὡς ἑξῆς: Διὰ τὸ ἀστικὸν δίκτυον Ἀθηνῶν - Πειραιῶς μὲ περιεκτικότητα μὲν 7.000 κυρίων συνδέσεων συνδρομητῶν εἰς 2 ἔτη, μὲ περιεκτικότητα δὲ κατ' ἀνώτατον ὅριον 10.000 κυρίων συνδέσεων συνδρομητῶν εἰς 3 ἔτη, διὰ τὰ ἀστικὰ δίκτυα Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν, διὰ μὲν τὴν Θεσσαλονίκην μὲ περιεκτικότητα 3.000 κυρίων συνδέσεων συνδρομητῶν, διὰ δὲ τὰς Πάτρας 1000 κυρίων συνδέσεων συνδρομητῶν εἰς 2 1)2 ἔτη. Διὰ τὰ λοιπὰ ἀστικὰ δίκτυα εἰς 1 ἢ 1 1)2 ἔτος ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμβάσεως. Διὰ τὰς προαστειακὰς γραμμὰς ὡσαύτως εἰς 1 ἢ 1 1)2 ἔτος. Ἡ κατασκευὴ τῶν ἀστικῶν καὶ προαστειακῶν δέον νὰ ἔχῃ προχωρήσῃ ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν μελετῶν ὥστε ἑκάστη σύνδεσις νὰ πραγματοποιῆται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κανονικῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ.

Ἐπίσης διὰ τὸ συγκρότημα Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ὑποχρεοῦται ἡ Ἑταιρεία νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐντὸς δύο μηνῶν δύο κέντρα αὐτόματα μὲ 1000 συνδρομητὰς διὰ τὸ Κολωνάκι, 1000 διὰ τὴν περιφέρειαν Πατησίων καὶ 1000 διὰ τὸ Φάληρον καὶ ἐντὸς 8 μηνῶν ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὅλου δικτύου ἐν Ἀθήναις.

Ὡς πρὸς τὰς δωρεὰν συνδέσεις ἡ Ἑταιρεία θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους 2 ο)ο, ἐπὶ πλέον δὲ παρέχει ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν 50 ο)ο ὑπὲρ ἐφημερίδων, βουλευτῶν, γερουσιαστῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ 1 ο)ο ἐπὶ ἐγγεγραμμένων συνδρομητῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων.

Ὡς πρὸς τὰ τιμολόγια ταῦτα ἰσχύουν διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως, ὕστερον ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις ζητουμένη εἴτε παρὰ τοῦ Δημοσίου εἴτε παρὰ τῆς Ἑταιρείας, ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δύο προηγουμένων χρήσεων. Ὑπὸ τοῦ Δημοσίου αἰτεῖται ἡ ἀναθεώρησις ὅταν κατὰ τὰς δύο τελευταίας χρήσεις διενεμήθη ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ὄχι μόνον βασικὸν μέρισμα 8 ο)ο, ἀλλὰ καὶ πρόσθετον ὑπερβαῖνον τὰ 2 ο)ο. Ὁ ἀνάδοχος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν ὅταν κατὰ μίαν τῶν ἀνωτέρω χρήσεων δὲν ἐπετεύχθη ἡ πληρωμὴ βασικοῦ μερίσματος. Ἡ ἀναθεώρησις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐπιτυγχάνεται βασικὸν μέρισμα εἰς 8 ο)ο. Ἐπὶ παντὸς ὑπερμερίσματος θὰ παίρνῃ τὸ ἥμισυ καὶ τὸ Δημόσιον, ἐπ' αὐτοῦ δὲ μὲ τὴν σύμβασιν τῆς δικτατορίας δὲν ἐλάμβανε τίποτε.

Κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Ἔχει τὸ δημόσιον δικαίωμα ἐλέγχου ἐπὶ τῶν δαπανῶν, διότι ἠμπορεῖ νὰ καθορίσῃ ὑπερβολικὰς δαπάνας προσωπικοῦ κλπ.

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. Ὄχι.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν ἔχει ἀξίαν αὐτό, διότι ἡ Ἑταιρεία θὰ φροντίσῃ διὰ τοὺς μετόχους καὶ ὄχι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς τιμάς, ἐνῷ μὲ τὴν σύμβασιν τῆς Δικτατορίας ἡ Ἑταιρεία μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐτύγχανεν αὐξήσεως 25 ο)ο, ἤδη θεσπίζονται μόνον ἀναθεωρήσεις ὑφ' οὓς ὅρους καὶ περιορισμοὺς ἐξέθεσα. Κεφάλαια ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ 500.000 λίρες, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, δυναμένη νὰ ἐκδώσῃ καὶ δάνειον, ἀπαιτουμένης τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Δημοσίου ὑπὸ ὡρισμένους περιορισμοὺς καὶ ἔχοντος τούτου τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐκδώσῃ.

Ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν, ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία καὶ ὁ γενικὸς διοικητὴς πρέπει νὰ εἶνε Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἐνῷ ἐξ ἄλλου διὰ τὰς τιμὰς τῶν ὑλικῶν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ τιμαὶ τοῦ Βερολίνου αἱ ὁποῖαι εἶνε συμφερώτεραι καὶ ὄχι αἱ τιμαὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἢ Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς, ὅπως ἐκανονίζετο διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Δικτατορίας.

Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν κανονίζεται ὡς ἑξῆς: Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐτησίων εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρείας ἀφαιροῦνται τὰ ἑξῆς κονδύλια: 5 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς ἀντίκρυσμα τῶν χορηγουμένων ἀτελειῶν. Τὸ ποσοστὸν αὐξάνεται εἰς 5 1)2 ο)ο καὶ 6 ο)ο καὶ ἐπιπροσθέτως μίαν μονάδα ἀκόμη ἐὰν τυχὸν διανεμηθῇ πρόσθετον μέρισμα 1 ο)ο, 2 ο)ο ἢ καὶ περισσότερον. Ἀφαιροῦνται ἐπίσης ὅλαι αἱ δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως, ἐπισκευῶν, συντηρήσεων, διαφημίσεων, μελετῶν, ἐπίσης οἱ τόκοι καὶ τὰ χρεωλύσια. Ὡσαύτως ἀφαιροῦνται αἱ κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ κεφαλαίου ἀνερχόμεναι διὰ τὰ πρῶτα 13 ἔτη ἀπὸ 2 μέχρι 3 ο)ο, ἀπὸ τοῦ 14ου ἔτους μέχρι τοῦ 23ου 3 ο)ο καὶ διὰ τὴν περαιτέρω διάρκειαν 3 1)2 ο)ο. Ἐκπίπτονται ἐπίσης αἱ κρατήσεις πρὸς ἀνακαίνισιν τῶν ἀστικῶν καὶ προαστειακῶν δικτύων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐφ' ἅπαξ εἰσφορῶν τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀπὸ 2 μέχρι 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἀνωτέρω κρατήσεις κέρδος θὰ διατεθῇ: 5 ο)ο διὰ τὸ τακτικὸν ἀποθεματικόν, 8 ο)ο βασικὸν μέρισμα καὶ μέχρι 2 ο)ο συμπληρωτικὸν τοιοῦτον. Ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον, ἀφαιρουμένων 5 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γίνεται ἐξ ἡμισείας κατανομὴ μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἑταιρείας. Ἡ διαφορὰ εἶνε μεταξὺ τῆς Παγκαλικῆς συμβάσεως καὶ τῆς παρούσης ὅτι εἰς τὴν καταβληθεῖσαν τοιαύτην ἡ ἐφ' ἅπαξ συνδρομὴ τῶν 200 χρυσῶν δραχμῶν ἐπήγαινεν εἰς τὰς εἰσπράξεις τῆς Ἑταιρείας.

Ὡς πρὸς τὸ προσωπικόν, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προσλάβῃ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν μὲ μισθὸν ὄχι κατώτερον ἐκείνου ὃν λαμβάνει σήμερον, ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ καὶ τὰ δικαιώματα τῶν συντάξεων ὥστε οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ μὴ χάσουν τίποτε. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ, κατὰ μὲν τὰ 3 πρῶτα ἔτη θ' ἀποτελῆται κατὰ 4)5 ἐξ Ἑλλήνων μετὰ δὲ τὸ τρίτον ἔτος κατὰ τὰ 9)10 ἀπὸ Ἕλληνας. Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγορὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἄγεται ἀπὸ τοῦ 13ου ἔτους καὶ ὑφίσταται πάλιν κατὰ τὸ 18ον, 23ον, δηλ. ἀνὰ πενταετίαν, ἐνῷ κατὰ τὴν καταργηθεῖσαν σύμβασιν ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἔτους. Εἰς τὴν λῆξιν τοῦ προνομίου ὅλαι αἱ ἐγκαταστάσεις γίνονται ἰδιοκτησία τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ πᾶν χρηματικὸν ὑπόλοιπον ὅπερ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἶνε ἀρκετόν. Ὡς πρὸς τὴν διαιτησίαν προβλέπεται ἐπιδιαιτητὴς Ἕλλην, ὁ πρόεδρος δηλ. τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις δύναται ἢ νὰ κρατήσῃ ὁ ἴδιος τὴν διαιτησίαν ἢ νὰ τὴν ἀναθέσῃ εἰς τρίτον, ἐνῷ κατὰ τὴν Παγκαλικὴν σύμβασιν ἡ ἐπιδιαιτησία ἀνετίθετο εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος τῆς Ἐργασίας τῆς Κ.Τ.Ε.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Μᾶς ἐκάματε σύγκρισιν μεταξὺ καταργηθείσης συμβάσεως καὶ τῆς παρούσης, ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς κάμητε σύγκρισιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐν σχέσει πρὸς τοὺς προσφερθέντας ὅρους παρ' ἄλλων ἑταιρειῶν;

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Αὐτὰ θὰ ἀναπτυχθοῦν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. Ὡς πρὸς τὰ τιμολόγια ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ πληρώνῃ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰν διὰ δαπάνην τῆς κυρίας συνδέσεως 150 δραχμὰς χρυσᾶς, ἔναντι τῶν 200, ποὺ ἐκανόνιζεν ἡ σύμβασις τῆς Δικτατορίας. Εἰς τὸ δικαίωμα τῆς πληρωμῆς αὐτῆς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τοῦ μηχανήματος, ἀλλὰ πλὴν τῶν κυρίων συνδέσεων, δυνάμει εἰδικοῦ συστήματος, προνομιακοῦ διὰ τὸν ἀνάδοχον, δύνανται δύο ἢ καὶ περισσότεροι συνδρομηταὶ νὰ συνδέωνται ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἄνευ ἐνοχλήσεως ἢ συγχύσεως πρὸς ἀλλήλους. Τότε ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ πληρώνουν 72 ο)ο, ἐὰν δὲ εἶναι περισσότεροι τῶν δύο οἱ συνδεθέντες τότε πληρώνουν μὲ ἔκπτωσιν 50 ο)ο. Ἀνάλογοι ἐπίσης ἐκπτώσεις γίνονται καὶ διὰ τοὺς κατὰ συνδιάλεξιν πληρώνοντας συνδρομητάς.

Ρ. ΛΙΒΑΘΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Αἱ σημεριναὶ ἐγκαταστάσεις χάνονται;

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. Θὰ πληρώσετε τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας των.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ συνεχίζων, λέγει ὅτι ἔχομεν κατ' ἀποκοπὴν τέλη καὶ κατὰ συνδιάλεξιν. Τὰ πρῶτα εἶναι διὰ τὰ ἀστικὰ δίκτυα μέχρι 500 κυρίων συνδέσεων καὶ διαβαθμίζονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν συνδιαλέξεων. Θὰ ἔχωμεν συνδέσεις καταστημάτων πρώτης κατηγορίας, συνδέσεις καταστημάτων δευτέρας κατηγορίας καὶ συνδέσεις ἰδιωτικὰς ἐντὸς ἰδιωτικῶν κατοικιῶν κλπ. Διὰ τὰ πρῶτα ἔχομεν τέλη 48 χρυσῶν δραχμῶν ἐτησίως, διὰ τὰ δεύτερα 60 δραχμῶν κατ'
ἔτος χρυσᾶς καὶ διὰ τὰ τρίτα 84 δρχ. χρυσᾶς. Διὰ τὰ κέντρα τὰ ἄνω τῶν 500 συνδρομητῶν πληρώνεται βασικὸν τέλος μέχρι 50 συνδιαλέξεων. Ἡ συνδιάλεξις δὲν θεωρεῖται πλήρης ἐὰν δὲν παρέλθουν 15 λεπτά. Τὸ βασικὸν τέλος ἀνέρχεται ἀπὸ 102 δρχ. χρυσᾶς μέχρι 122 διὰ τὰς Ντούμπλεξ καὶ Μουλτιπλὲξ συνδιαλέξεις γίνονται ἐκπτώσεις.

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι φθηνότεραι αἱ τιμαὶ ἀπὸ τὰς σημερινάς;

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. Εἶναι φθηνότεραι καὶ δὲν ὑπάρχει καὶ διαφορὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἄλλων ἑταιρειῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαστιακὰς συγκοινωνίας γίνονται αὐξήσεις ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων, τὸ δὲ δίκτυον τὸ ἀστικὸν τῶν Ἀθηνῶν περιλαμβάνει 10 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ὁμόνοιαν. Ὡς πρὸς τὴν συμπληρωματικὴν σύμβασιν διὰ ταύτης ἡ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑπεραστικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος κανονιζομένου παρὰ τοῦ ὑπουργείου. Τὸ Κράτος δεσμεύεται διὰ 13 ἑκατομμύρια χρυσῶν δραχμῶν παρεχομένων ὡς δάνειον, δικαιουμένου ὅμως καὶ τοῦ δημοσίου νὰ τὸ συνάψῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς βελτιώσεις δι' ἃς θὰ χρειασθῇ κεφάλαιον πέραν τῶν 13 ἑκατομμυρίων δραχμῶν χρυσῶν, τὸ δημόσιον ἔχει δικαίωμα διαγωνισμοῦ ὑποχρεούμενοι ἐπὶ ἴσοις ὅροις νὰ προτιμήσῃ τὴν Ἑταιρείαν. Ἡ Ἑταιρεία δι' ἀμοιβὴν διὰ τὴν κατασκευὴν θὰ λαμβάνῃ 20 ο)ο ἐπὶ τῆς δαπάνης, ἡ δὲ ἀποπεράτωσις συντελεσθήσεται ἐντὸς δύο ἐτῶν. Ὅπως εἶναι ἡ διάταξις περὶ ἀμοιβῆς τῆς ἑταιρείας, αὕτη θὰ ἔχῃ συμφέρον νὰ κάμῃ οἰκονομίαν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν, διότι τότε μόνον αὐξάνουν τὰ ποσοστά της ὅταν δηλαδὴ εἶναι λιγώτερα τὰ ἔξοδα. Αἱ καθοριζόμεναι ἐξ ἄλλου τιμαὶ εἶναι συμφερώτεραι τῆς συμβάσεως τῆς δικτατορίας.

Αὗται εἶναι, τονίζει, οἱ σπουδαιότεροι ὅροι τῆς συμβάσεως. Ἔχομεν, τονίζει, τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἀποβλέποντα εἰς τὸν ἐκπολιτιστικὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου καὶ εἰς τὴν τερμάτισιν μιᾶς καταστάσεως ἐκκρεμοῦς, θὰ θελήσουν νὰ περιβάλλουν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των τὴν σύμβασιν, διότι διὰ ταύτης θὰ τερματισθῇ κατάστασις ἐκνευρίσασα ὅλους. Τὰ Νομοθετικὰ Σώματα θ' ἀποβλέψουν μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους λόγους καὶ σκοποὺς οὓς ἐξυπηρετεῖ ἡ σύμβασις, διότι ἔρχεται αὕτη νὰ ἐνισχύσῃ τὸν σύνδεσμον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους πρὸς τὴν Γερμανικὴν Δημοκρατίαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἰδίως τῶν καπνοπαραγωγικῶν ἐπαρχιῶν, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποβλέψουν ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην. Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης συσφίγγονται αἱ σχέσεις μας πρὸς τὴν μεγάλην γερμανικὴν δημοκρατίαν, πρὸς ἣν συνέπεσε νὰ εἴμεθα ἀντίπαλοι κατὰ τὴν παγκόσμιον σύρραξιν, χωρὶς νὰ εἴμεθα ἐχθροί, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ σεβασμός μας δὲν ἔπαυσε ποτέ.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Παρακαλεῖ νὰ ταχθῇ 15θήμερος προθεσμία εἰς τὴν ἁρμοδίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς συμβάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιψήφισίν της ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καὶ τάσσει 15θήμερον προθεσμίαν.

Συζητεῖται κατόπιν καὶ ψηφίζεται ἐν τέλει τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποξηραντικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται δι' αὔριον Πέμπτην 4.30' μ.μ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 5.50 ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀνακλήσεως εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ»,

Ὁ κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ λέγει, ὅτι ὁ στρατηγὸς Φραντζῆς εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι διὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νομοθετικοῦ διατάγματος κακῶς ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα: Ποῖος πρέπει νὰ ζημιωθῇ, τὸ κράτος ἢ ὁ ἀξιωματικὸς ὁ ὁποῖος ἀνεκλήθη; Κατ' ἐμὲ τὸ κράτος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, λέγει, δὲν νομίζω ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ποσοῦ ἄνω τῶν 100 χιλιάδων ἀπὸ ἕνα πτωχὸν ἀξιωματικόν.

Ὁ κ. Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ (Ὑπ. Στρ.) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶνε τόσον σπουδαῖον. Δὲν ἀμφισβητῶ τὴν παράνομον ἐνέργειαν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου ἐνῷ δὲν αἴρεται τὸ παράνομον, πλήττεται τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον ἀφεώρα ἡ παράνομος ἐνέργεια. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀξιωματικὸς ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα ὡς ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἐρωτᾶται: Εἶχε δικαίωμα ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν νομιμότητα τῆς ἀνακλήσεώς του γενομένης διὰ προεδρικοῦ διατάγματος; Διετάχθη καὶ ὡς στρατιώτης ὑπήκουσε καὶ ἐξετέλεσε τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ὁποία τῷ ἀνετέθη.

Ὁ κ. Π. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ λέγει, ὅτι ὅταν ἀνεκλήθη ὁ στρατηγὸς Φραντζῆς ἀπουσίαζεν, ἡ ἀνάκλησις δὲ αὐτοῦ ἐγένετο διότι ἦτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας, διότι ὡς ἀξιωματικὸς εἶχε χρησιμοποιηθῆ πολλάκις ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ εἶχε προσφέρει σημαντικὰς διπλωματικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον. Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Κονδύλη τὸν προετίμησε διότι εἶχε ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα.

Κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις καὶ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχήν.

Συζητουμένης εἶτα εἰς πρώτην συζήτησιν τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μονιμοποιήσεως ἐφέδρων ἀξιωματικῶν»,

Ὁ κ. Π. ΔΕΚΑΖΟΣ λέγει ὅτι πρόκειται περὶ μονιμοποιήσεως ἑνὸς ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἔτη παρέμεινε καὶ παραμένει εἰς τὸν στρατὸν λησμονηθείς. Ἤθελα, λέγει, νὰ μάθω πῶς ἐπὶ τόσα ἔτη ἐλησμονήθη ὁ ἐν λόγῳ ἀξιωματικός.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Δὲν ἐλησμονήθη, ἀλλὰ παρέμεινε διότι οἱ ἑκάστοτε διοικηταὶ τῶν μονάδων τὸν ἐκράτουν προσωρινῶς ὡς ἀπαραίτητον. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ μονιμοποίησις τοῦ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοῦ ἀποτελεῖ ἔργον δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Π. ΔΕΚΑΖΟΣ λέγει ὅτι ἡ πεῖρα διδάσκει ὅτι πάντες οἱ ἔφεδροι ὅταν γίνεται ἀπόλυσις ἐφέδρων ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ζητοῦν ν' ἀπολυθοῦν, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν οὗτος νὰ ἐλησμονήθη. Τὸ νὰ μένῃ οὗτος ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὸν στρατὸν σημαίνει ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἤθελε νὰ παραμείνῃ καὶ συνεπῶς πρόκειται περὶ νομοσχεδίου ἔχοντος προσωπικὸν χαρακτῆρα. Νομίζω λοιπὸν ὅτι δὲν εἶνε σωστὸν νὰ ψηφίζωμεν ἡμεῖς προτάσεις νόμων ἀφορώσας πρόσωπα.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Προτείνω ν' ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον διότι αἱ παρατηρήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀντιταχθέντων εἰς τὴν πρότασιν εἶνε ὀρθαί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ πρότασις ἀποσύρεται καὶ παρακαλεῖται ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ὑποβάλῃ νομοσχέδιον συνοδευόμενον ὑπὸ ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Θὰ παρακαλοῦσα κ. πρόεδρε νὰ ὁρίσητε μίαν ἡμέραν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, καὶ νὰ ἀναγραφῇ αὕτη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μάλιστα, τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Ἡ Γερουσία ἐρωτωμένη δέχεται ὅπως ὁρισθῇ ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ἡ προσεχὴς Δευτέρα.

Μεθ' ὃ συναινέσει τῆς Γερουσίας περὶ ὥραν 7.20' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον 5.30' μ. μ.

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

δέχεται προσφορὰς μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. πρὸς μίσθωσιν οἰκίας διὰ Γραφεῖα αὐτοῦ ἀποτελουμένης ἐκ 35 δωματίων καὶ αἰθούσης τοὐλάχιστον 300 τετραγωνικῶν μέτρων.

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΠΡΙΜΙΚΗΡΗΣ Συν)χης Ἐπιμ.

ΠΙΑΝΟ γερμανικὸν ἐν ἀρίστῃ καταστάσει πωλεῖται ἀντὶ 9 1)2 χιλιάδων δραχμῶν. Εὐκολίαι πληρωμῆς, Φυλῆς 46.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΩΝ

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΝΤΙΠΟΙΝΩΝ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα τῆς Πρεσβείας Παρισίων, ἀναφέρουσα ὅτι εἰς τὴν «Ἐπίσημον Ἐφημερίδα» ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα τοῦ νόμου περὶ προστασίας τῶν γαλλικῶν οἴνων. Κατόπιν τούτου ἐτέθησαν εἰς ἰσχὺν αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ξένων, συνεπῶς καὶ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων.

Παρέχεται ἁρμοδίως ἡ ἐξήγησις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέσασα διὰ τοῦ τελευταίου πρὸς τὴν Γαλλικὴν διαβήματος της μίαν προθεσμίαν διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος, θ' ἀναμείνῃ [illegible] ὅτι θὰ προκαλέσῃ [illegible] νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξαιρεθῇ ὁ ἑλληνικὸς οἶνος [illegible] τοῦ ἤδη εἰς ἰσχὺν τεθέντος γαλλικοῦ νόμου.

Ἐὰν δὲν ἐκπληρωθοῦν αἱ ἐπίσημοι γαλλικαὶ διαβεβαιώσεις [illegible] τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως [illegible] τῆς προθεσμίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἤδη ἐξαγγελθέντων ἀντιποίνων, συνισταμένων, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν λῆψιν ἀπαγορευτικῶν ἀφ' ἑνὸς μέτρων ἐναντίον ὡρισμένων γαλλικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτάτου δασμολογίου δι' ἄλλα, θεωρουμένης ὡς μὴ ἰσχυούσης τῆς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν [illegible].

Μολονότι οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι κύκλοι διατηροῦν [illegible] τῆς ὁποίας ἔχει παράσχει ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ἡ [illegible] ἀπὸ μέρους τῶν κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων τῶν οἰνοπαραγωγικῶν περιφερειῶν πίεσις [illegible] ὥστε [illegible] ἡ προσφυγὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προαγγελθέντων μέτρων.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκης ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ κ. [illegible] Δεκουλάκου περὶ ἀναγνωρίσεως εἰς αὐτὸν δικαιωμάτων πατρότητος ἐπὶ τοῦ προβαλλομένου εἰς τὸ «Σπλέντιτ» ἑλληνικοῦ κινηματογραφικοῦ ἔργου «Μαγεμένα ἀπ' τὸν κόσμο».

ΑΛΤ!
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. Σ. ΚΑΛΚΑΝΗ - Α. Γ. ΜΑΓΚΑΚΗ
Σταδίου 37α Στοὰ Μελᾶ. Ἄρχονται νέα τμήματα τελειοφοίτων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΕΛΙΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΑΝΔ. ΣΥΓΓΡΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ - ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 92

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΝΤΟΜΙΝΟΝ
ΑΠΟΛΥΜΑΝΑΤΕ τὰ Ντόμινά σας εἰς τὸν Οἶκον
ΓΕΝ. ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
'ΚΡΙΝΟΣ'
ΓΡΑΦΕΙΑ [illegible]

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ [illegible]

Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ [illegible]

TO GRAND PRIX
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ
ΤΟΥ 1929
ἀπενεμήθη εἰς τὰ
VULCAIN
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ εἰς ὅλα τὰ καλὰ Καταστήματα

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΚΑΝΝΑΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Δ^{ΙΔΟΣ} ΔΙΠΛΑΡΑΚΟΥ

ΑΡΜΑ ΜΕ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Η "ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ„ ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ

ΚΑΝΝΑΙ, 11. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ὁ καιρὸς σήμερον ἐβελτιώθη. Λαμπρὸς ἥλιος καὶ διαυγὴς οὐρανὸς ἐπέτρεψε τὴν διεξαγωγὴν τοῦ τελευταίου μέρους τῶν ἑορτῶν πρὸς τιμὴν τῶν «Μίσσες» κατὰ τρόπον πλέον ἢ πανηγυρικόν. Οὕτως ἡ ἑορτὴ τῶν ἀνθέων διεξήχθη σήμερον μὲ μεγαλοπρέπειαν πρωτοφανῆ. Τὰ θεωρεῖα καὶ αἱ ἐξέδραι ἦσαν κατάμεστα, πλῆθος δὲ κόσμου συνωθεῖτο συνεχῶς, καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῶν ἀνθοστολίστων ἁρμάτων, τὰ ὁποῖα μετεῖχον τοῦ διαγωνισμοῦ. Τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἑορτῆς προήδρευεν ὁ τέως Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας Μανουέλ. Εἰς τὴν παρέλασιν μετέσχον πολλὰ ἅρματα, μεγαλοπρεπῶς στολισμένα. Ὁ ἀνθοπόλεμος ὑπῆρξε πρωτοφανῶς ζωηρός.

Αἱ «Μίσσες» παρήλασαν ἐπὶ ἁρμάτων συρομένων ὑπὸ ἵππων καὶ καταφόρτων ἀπὸ ἄνθη, φερόντων δὲ τὰ ἐθνόσημα τῶν χωρῶν των. Ὁ κόσμος ἐχειροκρότει διαρκῶς, κατὰ τὴν παρέλασιν. Τελευταία ἐνεφανίσθη ἡ δὶς Ἀλίκη Διπλαράκου, μόνη, ἐπὶ ἅρματος τὸ ὁποῖον ἔσυραν ὁλόλευκοι ἵπποι καὶ τὸ ὁποῖον ἐστόλιζαν ἄνθη λευκὰ καὶ μπλέ. Ἡ «Μὶς Εὐρώπη» ἔφερε λευκὴν περιβολήν, ἐχειροκροτήθη δὲ ὁλοθέρμως ἀπὸ τὰς χιλιάδας τοῦ παρισταμένου πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐξητωκραύγαζε συνεχῶς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἦτο γενικὸς καὶ αἱ ἐπευφημίαι ἀδιάλειπτοι κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου.

Ἡ «Μὶς Εὐρώπη» ὀρθία ἐντὸς τῆς ἁμάξης ἔρριπτεν εἰς τὰ πλήθη ἀνθοδέσμες μιμόζας, τὰς ὁποίας ἐν ἀφθονίᾳ εἶχε διαθέσει ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἑορτῆς. Ἡ ἅμαξα τῆς δ. Διπλαράκου ὡδηγεῖτο ὑπὸ εἰδικοῦ ἱπποκόμου ἐν μεγάλῃ οἰκοστολῇ, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῆς οἰκόσημα ἔφεραν τὸν τίτλον «Μὶς Ἑλλάς—Μὶς Εὐρώπη».

Μετὰ τὴν παρέλασιν, ἡ ἐπιτροπὴ διένειμεν ὡς ἔπαθλα κύπελλα καὶ ταινίας. Ἐμπρὸς εἰς τὸ ἅρμα τῆς δ. Διπλαράκου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπροχώρησεν, ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας Μανοὴλ συνεχάρη τὴν «τελείαν Ἑλληνικὴν καλλονήν». Ὁ τελετάρχης κ. ντὲ Φουκιέρ, ἀκολούθως, προσηγόρευσε τὴν δ. Διπλαράκου δι' ἐγκωμιαστικοῦ λόγου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξῆρε «τὴν ὡραιότητα, τὴν γοητείαν καὶ τὴν μεγαλειώδη ἁπλότητα τῆς βασιλίσσης μεταξὺ τῶν βασιλισσῶν τοῦ κάλλους». Ηὐχαρίστησεν αὐτήν, κατόπιν, ἐξ ὀνόματος τῶν Καννῶν, διὰ τὴν παρουσίαν της, ἡ ὁποία προσέδωσε τόσην χάριν καὶ τόσην μαγείαν εἰς τὰς ἑορτάς, καὶ προεκάλεσε τόσας ἐνθουσιαστικὰς ἐκδηλώσεις.

Ὁ κ. ντὲ Φουκιὲρ καταλήγων εἶπε: «Ἦτο ἀδύνατον ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ παραγάγῃ, ἔστω καὶ μετὰ χιλιετηρίδας, μίαν νέαν Ἀφροδίτην».

Ἡ ἐπιτροπὴ προσέφερεν ἀκολούθως εἰς τὴν δ. Διπλαράκου μεγάλην ταινίαν μὲ τὰ ἑλληνικὰ χρώματα, ὡς καὶ ἕνα κρῖνον, ὡς σύμβολον τῆς νέας Μεγαλειότητος τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ πλῆθος ἐχειροκρότει καὶ ἐπευφήμει συνεχῶς.

Οὕτως ἔληξαν αἱ μεγαλοπρεπεῖς ἑορταὶ τῶν Καννῶν.

Τὴν ἑσπέραν ἀναχωροῦμεν διὰ Μασσαλίαν.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ

ΚΑΝΝΑΙ, 11. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν «Μίσσες» ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς κατέκλυσε τὸν σταθμὸν τῶν Καννῶν καὶ τὰς ὁδοὺς πρὸς αὐτόν. Αἱ «Μίσσες» ἐν μέσῳ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ ἀποχαιρετοῦν ἀπὸ τὰ βαγόνια.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΣΟΦΙΑ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Οὔτρο» σχολιάζουσα τὴν ἐκλογὴν τῆς δίδος Διπλαράκου ὡς Μὶς Εὐρώπης, γράφει ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Σπάρτην καὶ διετήρησε τὴν ἁγνότητα τῆς Σπαρτιατικῆς φυλῆς, ἡ ὁποία ἐδοξάσθη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Λεωνίδα. Ἡ ἱστορία, λέγει, συνέβαλε διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς προσοχῆς τῶν καλλιτεχνῶν, διότι ἡ ὡραία Ἑλένη, ἥτις ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, ἦτο Σπαρτιᾶτις. Οἱ καλλιτέχναι οἵτινες ἐξέλεξαν τὴν δίδα Διπλαράκου ἠθέλησαν νὰ ἐκφράσουν τὸν σεβασμόν των πρὸς τοὺς γίγαντας τῆς τέχνης, δηλαδὴ τὸν Πραξιτέλην καὶ τὸν Φειδίαν, ἐκτιμήσαντες τὸν ἑλληνικὸν φυλετικὸν τύπον.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ δὶς Διπλαράκου, ἀποδεχθεῖσα σχετικὴν πρόσκλησιν ἐτηλεγράφησεν ἀπόψε, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστροφήν της θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μίαν ἡμέραν. Ἡ Ἕνωσις τῶν Συντακτῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Δήμου, κατήρτισαν τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς. Κατ' αὐτὸ ἐπιτροπὴ θὰ τὴν προϋπαντήσῃ εἰς τὰ σύνορα. Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Θεσσαλονίκης θὰ τὴν ὑποδεχθῇ ὁ λαός. Μετὰ τὰς προσφωνήσεις, ἡ Μὶς Εὐρώπη θὰ ἐπιβῇ πολυτελοῦς αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον θὰ παρελάσῃ διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν.

Ἡ ὁμοσπονδία τῶν αὐτοκινητιστῶν διέθεσεν ἑκατὸν αὐτοκίνητα διὰ τὸ πλῆθος. Τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ ἑορτὴ εἰς τὸ Στάδιον καὶ τὴν ἑσπέραν θὰ δοθῇ χορός.

ΕΛΥΘΗΣΑΝ ΤΕΛΙΚΩΣ ΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟ—ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

ΑΠΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ ΟΛΑΙ ΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΟΦΙΑ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθὲν τῆς ἐν Σόφιᾳ μικτῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως:

«Ὡς εἶναι γνωστόν, οἱ Ἕλληνες εἶχον διατυπώσει ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαιτήσεις διὰ τὴν καταβολὴν εἰς αὐτοὺς τῆς ἀξίας τῶν λεγομένων σχολικῶν περιουσιῶν, ἢ ἐκκλησιαστικῶν, ὡς καὶ διὰ τὰς τῶν μονῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν μονῶν τούτων, ἰδίᾳ: τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, παρὰ τὴν Βάρναν, τοῦ Ἁγίου Βράτς, παρὰ τὴν Κούκλαιναν, εἰς τὴν περιφέρειαν Στενημάχου, τοῦ Ἁγίου Κηρύκου παρὰ τὸ χωρίον Γκόρνα—Βοντέν, εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, παρὰ τὴν Ἀγχίαλον, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπίσης παρὰ τὴν Φιλιππούπολιν, τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους εἰς τὴν περιφέρειαν Σβίλεγκραδ, τῆς μονῆς Ρόζεν παρὰ τὸ Μελένοικον, τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παρὰ τὸ Νευροκόπιον καὶ τῆς μεγάλης μονῆς Μπατσκοῦντ, εἰς τὴν περιφέρειαν Στενημάχου.

»Ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη ἡ ἑλληνοβουλγαρικὴ μικτὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σόφιας κατέγινεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν σχετικῶν φακέλλων, ἀφοῦ δὲ ἤκουσε καὶ διαφόρους μάρτυρας καὶ ἀφοῦ μετέβη πολλάκις καὶ ἐπὶ τόπου, ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν:

»α') Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ μοναστήρια καθ' ἑαυτὰ καὶ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα, ἀποκρούονται ἐξ ὁλοκλήρου, πλὴν ἐκείνης διὰ τὴν μονὴν Ρόζεν, ἡ διὰ τὴν ὁποίαν δίκη ἐκκρεμεῖ εἰσέτι.

» β') Ἐκεῖ ὅπου ἡ μετανάστευσις συνετελέσθη πλήρως, τὰ κτήματα ἀναγνωρίζονται, ἐν ᾧ μέτρῳ, φυσικά, ἀναγνωρίζονται καὶ τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας.

» γ') Ἐκεῖ ὅπου ἡ μετανάστευσις εἶναι μερική, τὰ κτήματα ἀναγνωρίζονται, ἐφόσον ἀναγνωρίζονται καὶ τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μεταναστῶν, Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, ὡς καὶ τὸν ἀντίστοιχον ἀριθμὸν τῶν παραμεινάντων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατάστασιν τὴν ὑφισταμένην τῷ 1900.

»Αἱ κυριώτεραι περιφέρειαι, τοῦ Πύργου, τῆς Στενημάχου, τῆς Φιλιππουπόλεως, τῆς Βάρνας, ὑπάγονται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν».

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

ΤΩΝ ΡΕΝΤΖΑΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΥΜΠΑΙΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα σήμερον συνέρχεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὸ Συμβούλιον τῶν Χαρίτων, διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικογραφιῶν τῶν Ρεντζαίων καὶ Κουμπαίων, αἱ ὁποῖαι ἀπεστάλησαν ἀπὸ χθὲς ἤδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄν, ὅπως θεωρεῖται βέβαιον, τὸ συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνωματεύσεις τῶν εἰσαγγελέων, ἀποφανθῇ κατὰ τῆς μετατροπῆς τῆς θανατικῆς ποινῆς εἰς ἰσόβια δεσμά, θὰ ἐρωτηθῇ τὴν ἐπομένην ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἂν σκέπτεται νὰ δώσῃ χάριν.

Εἰς περίπτωσιν, θεωρουμένην ἐπίσης βεβαίαν, ἀρνήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας νὰ δώσῃ χάριν, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς.

Οἱ τέσσαρες λῃσταί, καθ' ἃ ἐδηλώθη, δὲν θὰ μεταφερθοῦν, διὰ λόγους ἀσφαλείας, εἰς Ἤπειρον, ἀλλὰ θὰ ἐκτελεσθοῦν εἰς Ἀθήνας.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Τὴν 9ην π. μ. χθὲς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5228 λεωφορεῖον αὐτοκίνητον τῆς συγκοινωνίας τοῦ συνοικισμοῦ Ποδονίφτη, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ρώσσου σωφὲρ Πομάκου ἀνετράπη ἐφ' ἤρχετο εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὴν στάσιν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἐξ ἀδεξιότητος τοῦ ὁδηγοῦντος αὐτό. Κατὰ τὴν ἀνατροπὴν ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς οἱ Κ. Χανδριώτης, Οὐρανία Κουκλασανίδου, Μ. Χαραλαμπίδης, Ἔλλη Καραβίκη, Καίτη Μυλαράκη, Σάσα Μπράβη, Νίσα Δημητριάδη, Ἑλένη Σταματιάδου καὶ Κατίνα Μιχαηλίδου.

Οἱ τραυματισθέντες μετεφέρθησαν εἰς τὴν κλινικὴν Καρυοφύλλη. Ὁ σωφὲρ συνελήφθη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

Παρέχεται ἁρμοδίως ἡ ἐξήγησις συναφῶς μὲ τὸ ἀνακινηθὲν κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ζήτημα τῆς ναυτικῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνεννοήσεως ὅτι πρὸς τὸ παρὸν γεγονὸς εἶνε μόνον τοῦτο, ὅτι ἡ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην συνεννόησις ἔχει τεθῇ ἤδη μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ὅτι θὰ ἐπιδιωχθῇ εὐθὺς ὡς ἐκκαθαρισθοῦν αἱ ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς διαφοραί.

Κατὰ τὰς πολιτικὰς διαπραγματεύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν τὴν ἐπικειμένην ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς ζητημάτων θὰ καθορισθῇ ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν τῆς συμφωνίας ἐξισώσεως καὶ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν τῶν δύο κρατῶν θὰ συγχρονισθοῦν μὲ τὰς διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ συμφώνου φιλίας καὶ διαιτησίας ἢ θὰ ἐπιβραδυνθοῦν ἵνα διεξαχθοῦν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τελευταίου τούτου. Ὁπωσδήποτε ἡ συνεννόησις διὰ τὴν ἐξίσωσιν καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν κατὰ τὰς κρατούσας προθέσεις τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ, ὡς τοὐλάχιστον βεβαιοῦται ἐντεῦθεν, θὰ ἐπιδιωχθῇ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς τούτων εἰς μελλοντικὴν εὐρυτέραν συνεννόησιν διὰ τοὺς κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμοὺς τῶν Μεσογειακῶν κρατῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εὐοδουμένης τῆς ναυτικῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου ἤθελεν ἐπιζητηθῇ ἡ ἐπέκτασις τῆς συνομολογηθησομένης συμφωνίας καὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν Μεσογειακῶν δυνάμεων.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος ἔλαβε χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις τῶν διευθυντῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὰς ὁποίας ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὅπως διατυπώσουν ἐπὶ τοῦ προσχεδίου λύσεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων, τοῦ καταρτισθέντος ἐν Ἀγκύρᾳ ὑπὸ τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Ἀφοῦ τὰς μελετήσῃ θὰ καλέσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τοὺς διευθυντὰς τῶν ὑπηρεσιῶν ἵνα ἀκούσῃ καὶ προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν.

Ἡ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνεργασία τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ τῶν τελικῶν ὁδηγιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ διαβιβασθοῦν μέχρι τοῦ Σαββάτου ἢ τὸ ἀργότερον τὴν Δευτέραν πρὸς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴν κ. Πολυχρονιάδην ἀνεβλήθη δι' αὔριον.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Μιχαλακοπούλου θὰ ληφθῇ ἐπίσης ἀπόφασις διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς μονίμου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἡ ὁποία πραγματοποιουμένη θὰ ὁρισθῇ διὰ τὴν Παρασκευήν.

Κατὰ γενομένας χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπισήμους ἀνακοινώσεις, ἐπιβεβαιωτικὰς τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἀνεγράψαμεν ἤδη, εἰς τὸ ὑπὸ μελέτην προσχέδιον συμφωνίας, τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῶν δύο ἐμπειρογνωμόνων, ὑφίστανται διαφοραὶ ἀντιλήψεων ἐπὶ τινων ζητημάτων, δὲν ἔχουν ὅμως αὗται τὸν χαρακτῆρα ἀντιθέσεως, ἐξ ἧς νὰ δικαιολογοῦνται ὁπωσδήποτε φόβοι ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν συνεννοήσεων.

Προβλέπεται τοὐναντίον ὅτι εὐχερῶς θὰ διευθετηθοῦν καὶ αἱ τελευταῖαι αὗται διαφοραὶ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις αἱ ὁποῖαι ἐπίκεινται ἐν Ἀγκύρᾳ εὐθὺς ὡς διαβιβασθοῦν πρὸς τὸν αὐτόθι Ἕλληνα πρεσβευτὴν αἱ τελικαὶ ὁδηγίαι τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις τὸ οὐσιωδέστερον ἐκ τῶν ἐπιμάχων ἀκόμη σημείων τῆς συμφωνίας εἶνε τὸ ἀφορῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνολικῆς διὰ συμψηφισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἑκατέρωθεν ἀπαιτήσεων διὰ τὰς ἀνταλλαξίμους περιουσίας.

Ἐπὶ τούτου τὸ προσχέδιον τῶν ἐμπειρογνωμόνων προβλέπει τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰς τὰ τρία οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνταλλαγῆς, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν διαιτητικὴν ἐπιτροπήν. Τὰ μέλη τῆς Μικτῆς—ἀντιπρόσωποι τῶν δύο Κυβερνήσεων, ἐν τῇ διαιτητικῇ ἐπιτροπῇ, θὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων, ὡς πράκτορες τῶν δύο Κυβερνήσεων, ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Η ΚΛΙΜΑΞ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΥ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένοντο χθὲς δύο μακραὶ συσκέψεις διὰ τὴν τροποποίησιν ὡρισμένων διατάξεων τῆς ἀμέσου φορολογίας. Εἰς τὰς συσκέψεις ταύτας, τῶν ὁποίων προήδρευσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, μετέσχον ὁ ὑφυπουργὸς κ. Δεληγιάννης καὶ οἱ τμηματάρχαι κ.κ. Μερτικόπουλος καὶ Κοτρόζος.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ κλίμαξ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος αὐξηθῇ ἀπὸ 150.000 δραχ. εἰς 300.000. Πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις αἱ διέπουσαι τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων. Τὸ κατώτατον ποσοστὸν τῆς κλίμακος θὰ καθορισθῇ εἰς 700 δραχ. Ἐπίσης θὰ καθιερωθοῦν ἐλαφρὰ ποσοστά, ἰδίᾳ δὲ διὰ τοὺς μικροὺς φορολογουμένους.

Διὰ τὸν συνθετικὸν ἀπεφασίσθη νὰ καθιερωθῇ νέα κλίμαξ, τῆς ὁποίας τὰ ποσοστὰ νὰ κατέλθουν ἀπὸ 40)ο εἰς 20-25 ο)ο. Ὁ φόρος θὰ βεβαιοῦται κατὰ τὸ κρατοῦν ἤδη σύστημα, ἐλαφρυνομένων μόνον τῶν τεκμηρίων, καὶ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ μὴ βασανίζωνται οἱ φορολογούμενοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα ἡ βεβαίωσις γίνεται ταχυτέρα.

Εἰς τὰς διατάξεις περὶ τοῦ συνθετικοῦ θὰ προστεθῇ διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ κάτοχος περιουσίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ κάτοχος ταυτοχρόνως ἑνὸς ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι ἢ πλοίου, θ' ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας τοῦ συνθετικοῦ καὶ θὰ φορολογῆται μόνον τὸ ἐν Ἑλλάδι ἀκίνητον ἢ τὸ πλοῖον, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περιουσία αὐτοῦ.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ καταργηθῇ ἐντελῶς τὸ τοκόσημον διὰ τὰ ὁμολογιακὰ δάνεια. Τὰ ἐνυπόθηκα βιομηχανικὰ δάνεια θὰ ὑπάγωνται ἐφεξῆς εἰς τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος καὶ οὐχὶ τῆς ἀστικῆς τοιαύτης. Δηλαδὴ ἡ ἰσχύουσα φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις ἐπὶ τῶν δανείων τούτων μειοῦται κατὰ τὸ δέκατον.

Ὁμοίως ἐκρίθη σκόπιμον ν' ἀπαλλαγοῦν τῆς φορολογίας αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ πιστώσεις εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Διὰ τὰς τραπεζιτικὰς ἐπιταγὰς ἀπεφασίσθη ν' ἀπαλλαγοῦν αὗται τοῦ χαρτοσήμου, ἐφ' ὅσον θὰ ἐκδίδωνται καὶ θὰ κυκλοφοροῦν ἐντὸς τῆς πόλεως. Θὰ ἐπικολλᾶται δὲ ἐπ' αὐτῶν χαρτόσημον ἀξίας μιᾶς δραχμῆς, ἐφ' ὅσον θὰ ἐκδίδωνται δι' ἄλλην πόλιν τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ μερίσματος τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἀπεφασίσθη νὰ μειωθῇ αὕτη κατὰ 20 ο)ο. Διὰ τὴν διπλῆν φορολογίαν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν κρατεῖ σκέψις νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ μὴ καταβάλλουν φόρον ἐπὶ τοῦ μερίσματος αἱ ἑταιρεῖαι αἱ δημιουργούμεναι παρ' ἄλλων ἑταιρειῶν.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν κρατεῖ σκέψις ὅπως ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἀκαθαρίστου 7 ο)ο αὐξηθῇ εἰς 12 ο)ο καὶ ἑνοποιηθοῦν τὰ διάφορα πρόσθετα ποσοστά, ἤτοι ὁ δημοτικὸς φόρος, ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ, τῶν ὁδοστρωμάτων κλπ. πλὴν τῆς Οὔλεν, ὥστε νὰ ἀνέλθουν εἰς 18 ο)ο ἐν συνόλῳ.

Διὰ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου θὰ γίνῃ καὶ ἄλλη σύσκεψις, ὥστε μέχρι τῆς Παρασκευῆς νὰ εἶνε τοῦτο καθ' ὅλα ἕτοιμον διὰ νὰ κατατεθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς τὴν Βουλήν.

ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Ἀσύρματος).—Ἡ ναυτικὴ διάσκεψις συνῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μακδόναλδ ὅπως συζητήσῃ τὸ ζήτημα τῶν ὑποβρυχίων. Ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ ναυαρχείου λόρδος Ἀλέξάντερ ὑπερήσπισε τὴν Βρεττανικὴν ἄποψιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁλοκληρωτικὴν κατάργησιν τῶν ὑποβρυχίων. Ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βρεττανικὴ πρότασις δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ οὐδένα διότι ὑπεβλήθη κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν κυβερνήσεων καὶ ἰδίως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διασκέψεως τῆς Οὐάσιγκτῶνος. Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος δὲν ἐλησμόνησεν ἀναμφισβητήτως τὰς φρικαλεότητας τὰς ὁποίας ἡ χρῆσις τῶν ὑποβρυχίων προεκάλεσε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ τὰς ὁποίας ὁ κ. Μπάλφουρ ἐχαρακτήρισε τότε ὡς ἀσυμβιβάστους πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ πολέμου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Μετὰ τὸν λόρδον Ἀλέξάντερ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος κ. Στίμσον ὅστις ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ἥτις εἶνε καὶ πεποίθησις ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ὑποβρυχίου εἶνε ἀπάνθρωπος καὶ ὅτι τὸ ὅπλον τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ.

Ὁ κ. Λέϊγκ ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν ὑποβρυχίων, ὑποστηρίξας πρῶτον ὅτι τὰ ὑποβρύχια εἶνε πολεμικὰ ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, δεύτερον ὅτι τὰ ὑποβρύχια εἶνε ὅπλον ἀμυντικὸν ἀπαραίτητον δι' ὅλας τὰς δυνάμεις, τρίτον ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ὑποβρυχίων ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ κανονίζεται ὡς οἱουδήποτε ἄλλου πολεμικοῦ σκάφους. Ἐν συμπεράσματι ἐτόνισεν ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε ἑτοίμη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν πρότασιν περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπιφορτισμένης μὲ τὸν καταρτισμὸν συμβάσεως ἀπαγορευούσης εἰς τὰ ὑποβρύχια νὰ δρῶσιν ἔναντι τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν, χωρὶς νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὰ σκάφη τῆς ἐπιφανείας.

Ὁ κ. Γκράντι ἐξέφρασε τὴν πρόθεσιν νὰ συζητήσῃ πρόγραμμα περιορισμοῦ τῶν ὑποβρυχίων ὡς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν κανονισμοῦ κατὰ τῆς ἐπιθέσεως κατὰ ἐμπορικῶν σκαφῶν.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἄνεργοι καπνεργάται ἐδημιούργησαν σειρὰν ἐπεισοδίων, ἀποσκοποῦντες νὰ ἐκβιάσουν τὴν Γεν. Διοίκησιν νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς καπνεμπόρους νὰ ἀνοίξουν τὰς καπναποθήκας των καὶ προσλάβουν τοὺς ἀνέργους καθ' ὑπόδειξιν τῶν ὀργανώσεων. Τὴν πρωΐαν ὁμὰς ἀνέργων ἐκβιάσαν τὴν εἴσοδον εἰσῆλθεν εἰς τὸ καπνεργοστάσιον ΒΗΣ. Οἱ εἰσελθόντες εἰργάσθησαν μέχρι μεσημβρίας, ὁπότε ἡ χωροφυλακὴ εἰσελθοῦσα εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἐξέβαλε βιαίως αὐτούς. Ἐξερχόμενοι ἐδημιούργησαν πανικόν, προεκάλεσαν δὲ καὶ ἐργατικὰς συγκεντρώσεις αἵτινες διελύθησαν βιαίως παρὰ τῶν χωροφυλάκων. Ἐτραυματίσθησαν οἱ Θεοδώρου καὶ Κοτσώνης.

Τὴν 2αν μ.μ. οἱ καπνεργάται ὡπλισμένοι μὲ λίθους καὶ ρόπαλα συνεκεντρώθησαν ἔξωθι τῶν καπνεργοστασίων. Ἔφιπποι καὶ πεζοὶ χωροφύλακες περιπολοῦντες διέταξαν διάλυσιν. Προεκλήθησαν οὕτω ἀλλεπάλληλοι συρράξεις. Ἑπτὰ ἐργάται ἄνεργοι ἁρπάσαντες τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου τοῦ ἐνωμοτάρχου Τερζῆ, ἐτραυμάτισαν τοῦτον διὰ ροπάλου, ἐνῷ ἄλλοι ἐλιθοβόλουν τοὺς χωροφύλακας οἵτινες συνέλαβον πέντε ταραξίας.

Μετὰ δίωρον οἱ καπνεργάται ἐπανελθόντες ἐπανέλαβον τὸν λιθοβολισμόν. Οἱ χωροφύλακες ἔρριψαν δεκαπεντάδα πυροβολισμῶν, ἐξ ὧν ἐτραυματίσθη ὁ ἐργάτης Ἀποστόλου. Ἑπτὰ ἐργάται συνελήφθησαν.

Οἱ διαλυθέντες συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον ὅπου ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ διερχομένου ἐκεῖθεν χωροφύλακος Κεσσάνη, ὅστις συνέστησεν εἰς αὐτοὺς νὰ διαλυθοῦν καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν. Ἐπὶ τόπου κατέφθασεν ἱππικὸν καὶ διέλυσε τοὺς συγκεντρωθέντας, συνέλαβε δὲ τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κέντρου ὅπου ἐγένετο ἔρευνα.

Αἱ συμπλοκαὶ προεκάλεσαν πανικὸν εἰς τὴν ὁδὸν Ἐγνατίας, ἔκλεισαν δὲ τὰ καταστήματα.

Τὰ ἐργατικὰ κέντρα τῶν κομμουνιστῶν καὶ συντηρητικῶν ἐξέδωκαν ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρονται, ἐπιρρίπτουν δὲ τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς καπνεμπόρους οἱ ὁποῖοι κρατοῦν κλειστὰ τὰ ἐργοστάσια αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου ἀπεργοὶ ὑποδηματεργάται θραύσαντες τὴν θύραν τοῦ ὑποδηματοποιείου Χρηστίδου, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀπεργοσπαστῶν. Συνελήφθησαν τέσσαρες.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΤΟΥ 1929 Β

Παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἐναντίου γραφέντα, πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι μελετᾶται ἡ ἀναβολὴ τῆς προσκλήσεως τῶν κληρωτῶν τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1929β. Ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ ληφθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος παρέθεσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ «Πτὶ Παλαὶ» ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Μπαστιανίνι. Παρεκάθησαν εἰς τοῦτο περὶ τὰ 30 ἐν ὅλῳ πρόσωπα.

—Ἡ ὑγεία τῶν τροφίμων τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ ὀρφανοτροφείου «Ἐθνικὴ Στέγη» οἱ ὁποῖοι ἔπαθον προχθὲς ἐλαφρὰν δηλητηρίασιν ἐκ βρώσεως τυροῦ ἀποκατεστάθη χθὲς πλήρως. Ὁ παντοπώλης Χανιώτης ἐξ οὗ ἠγοράσθη ὁ τυρὸς θὰ διωχθῇ ποινικῶς.

Ο ΤΟΚΟΣ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

ΒΙΕΝΝΗ, 11 (Ἀσύρματος).— Ἡ Αὐστριακὴ Τράπεζα ὑπεβίβασε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον εἰς 6 1)2 ο)ο.

3η ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΙΑΠΤΣΕΦ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύονται πολιτικαὶ δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λιάπτσεφ, εἰς λόγον τὸν ὁποῖον οὗτος ἐξεφώνησεν εἰς Φιλιππούπολιν. Ὁ κ. Λιάπτσεφ ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν συμφωνιῶν διὰ τὰς ἐπανορθώσεις οὐδὲν ὑφίσταται πλέον ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπιληφθῇ, ὡς εἶπεν, εὐθὺς μετὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἔχουν ὁρισθῇ διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Ὁ κ. Λιάπτσεφ ἀποβλέπει εἰς τὴν κυβερνητικὴν μεταρρύθμισιν ὡς πρὸς μέσον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διασπασθείσης ἑνότητος τοῦ κόμματος τῆς «δημοκρατικῆς συνεννοήσεως».

Κατὰ τὰς πληροφορίας ὡρισμένων ἐφημερίδων, ὁ κ. Λιάπτσεφ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, θὰ δοθῇ δὲ οὕτως ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν Ἄνακτα νὰ ἀκούσῃ, ἴσως καὶ ἐν συμβουλίῳ, τὰς γνώμας ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἱκανοποιητικωτέρας λύσεως τῆς κρίσεως.

Ἐπὶ τῇ προόψει τούτου, ἡ «Ζνάμε» (Σημαία) ὄργανον τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, δημοσιεύει χαρακτηριστικὸν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἡγέτην τοῦ κόμματος τούτου καὶ πρώην πρωθυπουργὸν κ. Μαλίνωφ. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τονίζονται οἱ κίνδυνοι τῆς σημερινῆς καταστάσεως, ἡ ὁμαλὴ διευθέτησις τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ ριζικὰς λύσεις, σημειοῦται δὲ σαφῶς ἐν τέλει ἡ βαρεῖα εὐθύνη τοῦ Βασιλέως διὰ τὸν προσανατολισμὸν πρὸς τὰς καλυτέρας λύσεις, χάριν τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 11 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβίβασε σήμερον εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ὁμολογιούχων τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους τὴν ἀπάντησίν του εἰς τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ πληροφορία περὶ κηρύξεως χρεωστασίου ὑπὸ τῆς Τουρκίας. Ἐν τῇ ἀπαντήσει του ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς ἀναφέρει τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς Τουρκίας καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ὁμολογιοῦχοι θὰ διευκολύνουν τὴν Τουρκίαν προτείνοντες συμβιβαστικὴν λύσιν.

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ Τουρκία διαπραγματεύεται μὲ τὴν «Μπάνκα Κομερτσιάλε» νέαν προκαταβολὴν ἔναντι συναφθησομένου δανείου. Ὁ τουρκικὸς Τύπος διαβλέπει στενωτέραν ἰταλοτουρκικὴν οἰκονομικὴν προσέγγισιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 (Πρακτ. Χαβᾶς). — Τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, κατόπιν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διαπιστώσεν ὅτι ἡ Τουρκία ἐξετέλεσεν ὅλας τὰς ληξιπροθέσμους πληρωμὰς μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου, ἔκρινεν ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποδείξῃ λύσιν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μελέτην τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΟΥΝΑΜΟΥΝΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἐξορισθέντος ὑπὸ τῆς καταλυθείσης δικτατορίας μεγάλου Ἰσπανοῦ λογογράφου καὶ καθηγητοῦ Οὐναμοῦνο εἰς τὴν πατρίδα του Ἰσπανίαν, ὑπῆρξε πράγματι θριαμβευτική, ἔδωσε δὲ ἀφορμὴν εἰς χαρακτηριστικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν παραμεθόριον πόλιν ὁ Οὐναμοῦνο ἔγινε δεκτὸς ὑπὸ πέντε καὶ πλέον χιλιάδων λαοῦ ὅστις τὸν ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς. Κατὰ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμήν του πρόγευμα, ὁ Οὐναμοῦνο ὡμίλησε πρὸς τὸν λαόν, ἐπιτεθεὶς βιαιότατα ἐναντίον τῆς μοναρχίας, τῆς δικτατορίας καὶ τοῦ Κλήρου. Εἰς ἀναλόγους ἐκδηλώσεις προέβησαν καὶ οἱ λοιποὶ ὁμιληταί. Αἱ παριστάμεναι ἀρχαὶ συνέστησαν ἐπανειλημμένως μετριοπάθειαν.

ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΓΙΟΥΓΚ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. (Ἀσύρματος).— Εἰς τὸ Ράϊχσταγ ἐγένετο σήμερον θορυβώδης συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου Γιούγκ. Ὡμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν σοσιαλδημοκρατῶν κ. Μπράϊτσάϊντ, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι βεβαίως τὸ ὑπ' αὐτὸν κόμμα δὲν δύναται νὰ ἐπευφημήσῃ διὰ τὸ καταθλιπτικὸν βάρος ὅπερ ἐπεβλήθη κατὰ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὸν τορπιλλισμὸν τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου. Περαιτέρω προσέθεσεν ὅτι τὸ σχέδιον Γιούγκ ἀποτελεῖ βελτίωσιν τοῦ σχεδίου Ντώζ.

Μετὰ τὸν Μπράϊτσάϊντ ὡμίλησεν ὁ ἡγέτης τῶν ἐθνικοφρόνων Χούγκεμπεργκ ὅστις ἐν ἀρχῇ ὑπέμνησε τὴν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀγόρευσίν του καθ' ἣν προεφήτευσε τὴν ὑπὸ τῶν Γάλλων κατάληψιν τοῦ Ρούρ, ἀλλὰ τὸν διέκοψεν ὁ σοσιαλιστὴς Λάνοντμπεργκ ὅστις ἐτόνισεν ὅτι καὶ ὁ Χούγκεμπεργκ ἐκέρδισε πολλὰ χρήματα ἀπὸ τὴν κατάληψιν αὐτήν.

Ἡ διακοπὴ αὕτη ἐπέφερε θύελλαν διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῆς δεξιᾶς. Ἐπηκολούθησε πανδαιμόνιον ἀντεγκλήσεων μετὰ πολλὰς δὲ προσπαθείας ὁ πρόεδρος ἠδυνήθη ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Ἡ συζήτησις θὰ συνεχισθῇ αὔριον.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 11 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ὁ πρώην ὑπουργὸς Μιχαὴλ Ματζιάρωφ, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, δημοσιεύει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Σλόβο» (Λόγος) ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξαίρει τὸν εὐτυχῆ τερματισμὸν τῶν σερβοβουλγαρικῶν διαπραγματεύσεων καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν διὰ τὰ μεθοριακὰ ζητήματα.

Ὁ ἀρθρογράφος λέγει ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τῶν συμφωνιῶν τῆς Σόφιας θὰ σημειώσῃ τὴν ἔναρξιν νέας πολιτικῆς μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας, αἵτινες ἐφεξῆς θὰ δυνηθοῦν νὰ προβοῦν εἰς τὸν διακανονισμὸν καὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Τοῦτο δὲ τόσῳ εὐκολώτερον ἤδη θὰ δυνηθοῦν νὰ πράξουν ὅσῳ αἱ δύο κυβερνήσεις θὰ δύνανται νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς ἐπιρροῆς ξένων παραγόντων.

Ὁ κ. Ματζιάρωφ συνιστᾷ ἐν τέλει τὴν προσεχῆ σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, ὡς καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς σιδηροδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς μεταξύ των συγκοινωνίας.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΟΝΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΜΟΤΙΝΗΝ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Σήμερον τὴν 11ην π.μ. συνῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν Βουλγαροκτόνου αὐθορμήτως σύμπας ὁ ἐμπορικός, ἐπαγγελματικὸς καὶ γεωργικὸς κόσμος εἰς πάνδημον συλλαλητήριον. Μετὰ συζήτησιν ἐνεκρίθη ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἄμεσος ἐκτέλεσις ἐπισκευῆς τῶν ἔργων τοῦ λιμένος Πόρτο - Λαγὸ καὶ τῆς ὁδοῦ Κομοτινῆς - Πόρτο Λαγό. Ἄμεσος προστασία τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τῶν σιτηρῶν διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ παλαιοῦ προστατευτικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου. Ἐπέκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιτροπῆς συγκεντρώσεως σίτου καὶ διὰ τὸν ἀραβόσιτον καὶ κριθήν. Ἐλάττωσις γενικῶς τῆς φορολογίας πάσης κατηγορίας καὶ τῆς ἐγχωρίου φορολογίας τῶν καπνῶν ὡς καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν φορολογικῶν βιβλιαρίων, ἐπίσης οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ γεωργῶν, θεσπιζομένου διὰ μὲν τοὺς ἐπαγγελματίας τοῦ τέως συστήματος τῶν μακροπροθέσμων προσφυγικῶν ἐπαγγελματικῶν δανείων, διὰ δὲ τοὺς ἐμπόρους παροχῆς μακροπροθέσμων δανείων καὶ τοῦ συστήματος τοῦ τρεχουμένου λογαριασμοῦ· ἄμεσον καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πολεμοπαθῶν καὶ ὁμήρων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 10)2 — Κλείσιμον 11)2

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	69 50	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	69.50	Τρ. Ἀθηνῶν	226
4 ο)ο 1887	57.—	Τρ. Ἀνατολ.	355
4 ο)ο 1889	59.—	Οἴνων.....	299
5 ο)ο 1890	69.50	Λαυρίου....	13
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	59 50	Σ.Π.Α.Π.	226
4 ο)ο 1907	83 50	Σιδ.Θεσσαλ.	337
5 ο)ο 1910	59 50		
5 ο)ο 1914	75.50		
7 ο)ο 1924	101.75		
6 ο)ο 1928	88 25		
Κτηματικ.	98 75		
Παραγωγ.	84.—		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 11ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου.....	374 25	375.—
Παρισίων....	3.022	3.03
Ν. Ὑόρκης...	76.571	76.771
Ἑλβετίας....	14.901	14.941
Ἰταλίας.....	4.013	4 02
Ὁλλανδίας...	30.941	31.033
Βρυξελλῶν...	2.145	2.155
Βερολίνου....	18.347	18.411
Βιέννης......	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον ...	1.347	1.355

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. — Παρισίων 123.94, Νέας Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἰσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 11)2	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 10)2
Ἐθνικῆς....	61800	61400	61500	61350
Ἀθηνῶν	710	710	710	722
Ἀνατολῆς...	1050	1050	1045	1050
Ἐμπορικῆς..	782	780	780	780
Βιομηχανίας	191	187	190	183
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	340	340	340	352
Οἰνοπνευμ...	490	485	49	493
Οἴνων	930	925	925	920
Ἠλεκτρ.Σιδ.	650	646	648	645
Ἠσαΐα......	20	19	20	20
Πυριτιδοπ..	1790	1775	1775	1760
Λιπασμάτων	1200	1165	1195	1180
Ἔργον......	250	250	250	250
Μακρῆ......	880	865	865	865
Σ.Π.Α.Π...	700	695	697	697
Ἐριουργίας..	264	264	264	264
Πειραϊκῶν..	165	165	165	165
Χρώματα ...	394	394	394	394
Διαμαντοπ...	94	94	94	94
Καπνοῦ.....	290	290	290	290
Τέκτων.....	148	148	148	148
Ἠλεκτρικῆς .	350	350	350	356
Ἀνταλλάξιμ .	903 —	901.—	902.—	898 50

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χθεσινὴ κίνησις τῆς χρηματαγορᾶς ἐσημειώθη ζωηρά, ἔντονος καὶ ἀγοραστική. Αἱ διακυμάνσεις ἐδόθησαν γενικῶς ἐπὶ σταθερῶν ἐπιπέδων. Συνεπείᾳ δὲ τούτου αἱ τιμαὶ κατὰ τὸ κλείσιμον ἦσαν βελτιωμέναι.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 11ης Φεβρουαρίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5340	2 1)2 ο)ο 1898	64 —
5 ο)ο 1884	5320	5 ο)ο 1900	63 —
4 ο)ο 1887	4335	1 ο)ο 1906	51 —
4 ο)ο 1889	4300	6 ο)ο 1917	81.50
5 ο)ο 1890	5175	6 ο)ο 1918	80.50
5 ο)ο 1893	4950	8 ο)ο Α.Β.1919	85. —
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	85 —
4 ο)ο 1902	4275	5 ο)ο 1920 π.	200 —
5 ο)ο 1907	1255	5 ο)ο 1920 μ.	212. —
4 ο)ο 1310	4300	6 1)2 ο)ο 1922	102.75
5 ο)ο 1914	5605	6 ο)ο 1926	86 50
7 ο)ο 1924	7550	8 ο)ο 1926	98 75
7 ο)ο 1924	36000	8 ο)ο 1927	444 50
8 ο)ο 1925	80700	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	902. —
6 ο)ο 1928	6450	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	373.50
		Βουλγαρ. 6 ο)ο	753 —

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	71.—	7.— ο)ο 1926	264 25
2.50 ο)ο 1912	69.—	7.— ο)ο 1925	258. —
2.50 ο)ο 1904	6160	....	......
....	......	....	......

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.	
Ἐθνικῆς....	61500	Ἑρμῆς......	200
Ἀθηνῶν....	710	Καπνοῦ......	289
Ἀνατολῆς....	105	Ἀπόλλων.....	100
Λαϊκῆς.....	5590	Βασιλειάδη...	320
Ἐμπορικῆς...	780	Πυριτιδοπ ...	1775
Πειραιῶς...	375	Λιπασμάτων..	1195
Βιομηχανίας.	190	Χρωμάτων...	392
Οἰκονομίας...	55	Ἄγκυρα	35
Κεντρικῆς...	280	Βιὸ........	185
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλάς.....	255
Θεσσαλίας ...	7. —	Ἀβεζάπ......	30. —
Χίου.......	717	Κυλινδρομ....	100
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	220	Ἥλιος........	30
Ἀγγλοαμερικ.	0.40	Ψυγεῖα Σ-σ.	215
Καραβασίλη..	8500	Ἀθηνᾶ.......	85
Σάμου.......	16	Παγ. Πατησ.	70
Λακωνίας....	117	Ἀλεξόπουλοι..	11
Κτηματικῆς..	1895	Σάντας......	12. —
Ἀτμοπλοϊῶν		Κονσέρβαι....	270
Κάππαρη	6. —	Ψυγ. Πειρ....	300
Ἀχαϊκῆς.....	110	Ἀνατολὴ	120
Ἐθνικῆς	340	Χημ. Βιομηχ..	104
Μιχαλινοῦ ...	540	Μακρῆ.......	865
Χιακῆς	350	Ἄλατος......	105
Γιαννουλάτου.	135	....	
Κροκοδείλου..	280	....	

Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Οἰνοποιΐας...	490	Ἡρακλῆς......	740
Οἴνων.......	925	Τιτάν.......	2900
Καμπᾶ	295	Ξυλείας......	120
Ἠσαΐα......	20	Τέκτων.......	144
Ἕνωσις......	130	Ἔρθα........	500
Γεωργ. Βιομ..	264	Ἄτλας........	69
Κασταλία....	26	Ἔργον........	255
Διάφοροι		Κέκροψ......	265
Ἠλεκτρικῆς ..	350	Κύκλωψ......	170
Ἑνιαίας......	510	Ἐργοληπτικὴ .	94
Τίτλ. Ἱδρυτ..	60	Ὄλυμπος......	190
Ὑπεγγύων....	4250	ΑΚΤΕ......	50
Κορίνθου....	425	Πρώτη Οἰκοδ.	220
Γεν. Ἀποθ....	565	Καψαμπέλη ..	120
Ἐξαγ. Καπνῶν	4900	Ἑλλοὺλ	44
Ἀνθρακευτ.		**Ὑφαντουργ.**	
Ἀλιβερίου....	60	Πειρ. Ἐπιχ...	165
Ἀνθρακωρ ...	6. —	Ἐριουργίας...	264
Ἐπ. (κοιναί)..	70	Βερμίου......	495
Ἐπ. (προν.)..	130	Ἔρια	119
Λαυρίου......	9. —	Ἑλλην. Ταπητ.	85
Ὠρωποῦ....	61	Χρυσαλλὶς ...	115
Σιδ)μικαί		Βάμβαξ......	100
Θεσσαλίας ...	1025	Ὑφαντουργ...	40
Σ.Π.Α.Π ...	697	Ἀθηναΐς......	190
Ἠλεκτρ. Σιδ..	648	Ἐμπειρίκος ..	150
		Ναθαναὴλ	450
		Φανελλοποιΐας.	80

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Χρηματιστήριον, αἱ ὁμολογίαι τῶν ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο ἔκλεισαν χθὲς εἰς 90.50 λίρας ἄνευ χαρτοσήμου.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7120—7135, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 265, Κάδμος 130, Φὶξ 525, Φῶς 90, Ἱπποδρομιῶν 390, Πουλοπούλου 180.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 901—903 καὶ 902 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 750—766 καὶ 756 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 444—445 καὶ 444.50 κλείσιμον.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.35 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Σερβίας δρχ. 3.65 κατ' ὀκᾶν χονδρός, ἐλ. μικτοβ. ἕτοιμος.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 4.15 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.